

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractus theologicus, de iure et iustitia, dominio
contractibusque - Cod. Ettenheim-Münster 118**

Cartier, Gallus

[S.I.], 1714

Disputation secunda

[urn:nbn:de:bsz:31-111354](#)

Disputatio de Dominio in Generis.

Bal hoc dixit scholasticus in orthodoxia magis estola sive estomachia aethere aethro angelica esse compellere; sed et acquirat positione de officiis et officiis ecclesiasticis de restituitione apparet, non enim alterum disputandum dominio inscribing bene animaveris non restituitione manu considerando, nisi soni nuntii notitia praecipue restituicio rursum fieri potest quod, sicut ergo prius sicut orationes cingas dominium, quoniam quoniam cuiuslibet restituendum sicut vel intulit, ne tri legista posse habeat quoniam theologorum rem solam sic percurran. Et lega sicut est rade ubi opus fuerit decantum brevitate difficultate explorare.

Quaestio unica.

X natura est ethica domini modus, illud acquirendi. Ut quasitorum amica brevitas, gravitas, studiorum profectio in cardinali officiis dilectus opera sua isto stupendo rubrica gerent, amorem de dominio maleriem unica questione couludo in tres tractatus subdivisa, quorunq[ue] etiam divisionem etiam, alter scilicet etiam modo acquirendi dominii explicabis, sicut hoc libitorum difficultate uterum laborem morem primamente in dominicali inyolorum solutione ad universis placidem. Qd: Disputatione ferme libato, erit igitur.

Aristoteles in

Ethica est divisione ad ream dominii. In libro de virtutibus et vice in principio sicut est istud ut quis dicit nubila parvulus amico carcerum facilius quasitorum innoverent, ita et ethica numero est octo quasitorum unius. Sicut videtur, inquit, quasitorum questiones ordinadas agere propositi ab eis dominium explicare in ipso libello, frustra sperare spernere regimur pacienter enim igitur.

Quae sit dominum in genere et qualem.

90. dominum quod a positione oritur heretraliter, eo quod tunc ratio est in re gentium oia sive sibi incho posse debet, alia definitione cum purissimis Quarenio quatuor suis de re aliquo corporali plene et libere disponendi ex hac quoniam sicut lega prohibet, sicut legi carbolig in lega figura vi et differencia est de acquirendis possessione ratione hoc desiderio nec solum quire vide, non, quoniam excludit

23

Coninium Dei supremum in eis excedens incorporeus fuit. In bello corporis
et generis. Etiam de bello, ut facile potest per ista habeat et aliqua corporalio
in bello. I. nam legali est. De bello corporis, qui ut in bello legem percep-
tus est de re aliqua et corporali plerumque est. Libere disponendi et ratione
quod legem prohibet, quod non ei consuetudo rerum corporalium dominium habere, ut
recent exemplum pessimum potest de genitrix iure licet superponit bello duobus iam assi-
stibus nichil ostendit. Paulus ferentissimo fabulorum principi regreto.
Excellens primo Cartae Norichole Vallare, quibus facie Romani Imperii
et Regni Galliarum corporale seruos placuisse et veterem racabilem in exercendi
fuerat et placipotia, nec in factum est eis locum servitorum dominium unde
rectius ab aliis dominium defit cum Christo ius reale gubernandi et disponi-
endi de re aliqua sicut sua in eam ipsam legem pertinet. cuius bonis ostendit
sum in clara dominii explicatione, sum in nostra regularum obseruacione ius reale
et genitrix denotat, plura nonne, datur iura realia quod non dominium singulariter dicunt
potest, talia iura sunt. ius maritale in spousis et coniugio, ius uxori
pigrorum hypocrisiae. qd ab aliis iura realia dignoscuntur, quod non est in spousis pos-
sunt et libere disponendi de re publica et regnorum contentis
legem de sua, cunctitudinari et salva coronarum subiecta, quemadmodum
in exercitu potest. Et tamen ius reale loco generis relativa videtur loco loco
diffinita, neque est potest quoniam iuri maritali aut coniugiali, neque aliis iuribus a
dominio exclusus ut aliis infra dicuntur. ex hoc defit.

91.

92.

Baled Contra Proletorum Disput. z. Iud. 2. n. 3. dominium non est in castris.
Qd est factum ius reale, quod est etiam ei cuius genitrix est, et non patrum in rebus omnibus
disponit, et ut hoc claret qd illud non in castris sed factum est nihilcum est fieri quo
intelligi rei que est et salvatur, aliqui sine genere, id est qd in sui defitione significatur
aliqui coniugii et generis non salvatur: qd non. Neque etiam qd probatur in libro
notitia dicitur huius seu factus est potest moraliter libere disponendi de re publica
in exercitu dominio, non am dominium ex Jure: non recte dices ideo de his potest hoc
de re libere disponere qd est ergo, non am rebus in exercitu ideo de his est regis vel regis
qd de illa non libere disponere: qd ius refundit in dominium proprietas et
effici in exercitu, adeo dominium non est ius factus sed castris. ita taliter
Non intelligitur potest melius factum iuris gloria est ut elegantius dicitur Q. Paulus
Neque de sua disputat. Ut illa de dominio in genere, qd recte intelligitur ex hoc
autem qd hoc est factus est, et item ex aliis rationibus qd hoc est: quoniam exercito
hunc est etiam factus sed castris autem et non ipso exercitu quoniam concedit. unde regis
gloria seu factus est qd recte intelligitur in exercitu excludente potest in solo exercitu
pecunie armo in exercitu ducimus qd de potestate dominorum et de semper antea
de exercitu ducimus, non am coniugio: qd ipsi potest seu factus disponendi et

93.

ius reale inferi ex domino, ratiōne quasi dominium, & radix & ratiōne emanatio
ipius iuri, & quā ius est pars adiecta in iusta in dēfīōne & p̄ḡis uero domini, in
modum generis sicut & alio in dēfīōne h̄c.

94. Dominium ita legitime de cibis dividit, sū illa v̄ba dēfīōne gubernandi & dīz
gōnendi in dominium jurisdictione, & proprietate. Iqm̄ in specie superemodum
dām dominium iurisdictionis ius gubernandi subditos in ipso conodūt, &
autē ipsos & praecepere. Vēdere permittere pro iuris q. dominium propri-
tatis ius & tēr facetus plene. & libere disponendi re alicuiā t̄q̄m̄ sua
in proprium conodūt disponēti, unde tutori n̄ ḡjelit dominium respon-
sibilis, nisi ius habeat ei facultatem disponendi re eis p̄fici, q̄d de ille n̄
pot disponere. Iqm̄ de fæc, regi in fæci de reguli conodūt. Dic̄i e. t̄lē dominii
proprietatis alio nōt dominium per se de iuri dictionis & dominium imperiale
etō e abſtia in proprium conodūt, q̄ respondet dominio proprietatis nobilitate
facile antecedit p̄ficiōne et facultatum dominio iurisdictionis responsabili.
95. Dominium proprietatis seu proprie tali libere disponendi in plenum seu aſſolutu
et n̄ plenū seu imperiale. Dominium plenum qd ab antiquis eodū &
plurimū manu caperit, manū dicobit variè p̄fici, & vario ibid
dic̄i. si quis v̄t iij m. 3. diffīla. ff. de acquirenda corporacione ius re
disponendi, re re corporali nisi lēge protibear. & nōt defic̄ per nōtērum
rebus maris, & cibis de Deo nōtēlē in creaturas & re incorporeis, atrum
iura, q̄ rōb̄ incorporeis transeri in p̄ficiōne de rebus corporeis. In p̄ficiōne
marinis, independentes dominium. alii apud rōmōnum b. 3. C. 1. S. 1. ibid
definiunt. qd sit libera facultas disponendi circa t̄m & regionā p̄dūcēt
& adeo. lēge remissas cibis ab aliis n̄ insuperabili. qm̄ cum iij cibis
C. 2. C. 3. dubitare vda. dico, dominium plenum se ius in re extenderit, & ad
dām eis uter leu disponēti non nisi lēge protibear. nos q̄d in re n̄ dīferent
whilic si ex genetica dominii definiōne dominium plenum sit. S. 1. autem
qd sit ius reale libere disponendi de re alicuiā t̄q̄m̄ sua tan circa p̄ficiōne
rei qd eis conoda in oēm usum lēge n̄ vellum. Colliḡi bonitas
ex isto pleni dominii conceptu qui ut refert Gallo. Pōtius burghaber de
Virtute & vita. p. 19. in eo p̄fici, qd n̄ t̄m̄ rei proprietatem. sed & conoda
inde emanatio in se ḡtēcas. dum imperiale dominium t̄m̄ proprietatem
ab eis conobi inde p̄ficiōne, & sola conoda ab eis proprietas rei inclusa,
qd t̄m̄ reile ista faciliū & dominium imperiale & aliud cui dominū
p̄ficiōne aliud velle. dicitur genitile. D. i. ut se facetus fundat p̄ficiōne

¶ tñ eis conodorum, tale Denirium tñc filius familia in pælio ad venturam in regio
Dicen: Denirium uile ibi rego seu facetas fundans conodorum rei p'ficien-
tia in eis p'ficiatur, et tale Denirium compescere regnus meus in se de laico
Empligat p' dicenda foreburi.

95.

Item est bonum in dignitate domini in genere, sicut et in dignitate domini per excellitatemque
legis de jure partium et specierum domini, et aponi sedis aut libet. Tunc ideo quoniam
quoniam si quis legem prohibebat usum leges non velletur legem perficere quia vita aliquam
difficultatem mouere non invenit ratione caritatis, nisi recte voluntati: unde
siendur est huiusmodi dignitas legum de domino in actu vero etiam aliquam
exercitium et quasi dominio in actu immo, quale infans et in curis breves sunt
griari. Sed quod actus domini exercitus plurius tributus quoniam nuda roburaria,
nulli animi in altero aut legi vel aperte sine ergo dulorum, sed quoniam
dignitatem est, et qualiter, ut bona maioralis et imago iuria propria
affectionis propriae inhibente, pro suo arbitrio dignitate non potest. Deinde leges
prohibentur et quasi leges: ut leges ista in tribunis et orchestra quoniam si quis legem prohi-
bibeat, scilicet excepito si per legem aut quasi legem res disponibili est certe
aliquo uso prohibebat seculi maioralis et imago iuria propria prohibentur
positione affectionis ab eo alienari, ut si ad unum familiacopulam devoluimus
et bona nuptiali quoniam sed laboribus sine ergo dulorum, quemadmodum inservit
non iam huiusmodi legem sive dicitur ad Galli: q. scribitur quod sic
rare servatur et raro differt a seruo cuius sit unusq; oīem, sed sed laboribus
et autoribus est usus ad hanc positionem a patre.

Viximus ad alia domini divisione, per quoniam solvenda sit quoniam dubia erga
decisionem plenarii domini emergentia in eo quod an data deatio in locis a
dominio dico nominandi plenitudinem cum in eis usque domini, ad quo vi-
poneat compellit dominus pleno, et si ista facultas alienandi a se habet domini
quod deo liberi non est a ipso cuius dominium sicut inabdicabile est, unde pater
li dicta deatio sollicito deum dicit in ipso libri liberum dominium.

Ita an n*on* perfluan*ti* illa part*te* iage & n*on* velutum dominium plenum
tenim & ad act*us* derig*ti* extend*ti*, qui in C*ap*itu**li veluti. *3*to** an
debito*s* pot*est*? dico p*ro*long*at* p*ro*cessu*s* rigor*is* cum diff*er*entia*s* iure
ex*ist*it*u*re de illo re*n*e*g*ri*re*ne*s* ne*que*a*s*. et iur*at* *et* an am*is*pa p*ro*cess*u*
ione ip*so* fact*o* & am*is*ta*s* plenaria*s* dominij*s* cui*modi* iei*u* am*is*pa*s*, cum de
illa p*ro*f*u*o arbit*ra*lis*s* i*pp*onere*s* n*on* pot*est* maximel*o* si alios cui*modi* en*ter*
bona*s* p*ro*ced*er*i*s*. s*ed* e*st* cui*modi* alia*s* idem dubia bon*is* a*tem* da*re*

desponsis infringere videat. Et si recte in illo eam si solum non inten-
tient, sed magis contendent, nam.

P. ad item. Contra P. Paulum Reuter loco c. 1. Tio disponenti in eam usum
victori invidere potest non repugnante aut glorioria in voluntate, ita ut per se quis.
Dominio pleno potestate et plena potest disponere in eam usum potest ratione, cum est
dilectio dominii Deo sit in te ipsius, ita huiusmodi abdicationis dominii
plenus ueritatem exactius arguit, nec tio disponenti in eam usum a potestate dominii non
excluditur dominium. Ita tamen dicitur ad tio legem velut in exhortatione exulta
limite, istud, et ad proposita fidei uita ab eo in ipsius dilectionis virtute et iustitia
et liberalitate et castitatis dilectione, sed in aduersitate molitus afflictus et
et invalidus, quomodo quibus pupilli foret persequatur. Sed uero uulnus et dolor invictus
est et velut ex n. g. ob. ubi hoc est. sed si tio legem prohibetur legem velutum
fuerat explicationem. Ad eum si. I. I. debitor manere plenum domini
pignoris, si per plenum dominium in illas dominium exaligatur etiam alterius
domini in re, itam, si tale dominium in illis quod sit caliginosus etiam invictus
suum illud potest in re suae ad rem, creditor namque pueri redditione pignus in sui
securitatem in pignus ius, ut ad rem, quod suauiter ex ipsa in haec dominii ratio.
unde ad actionem puerorum est per singularem alius rei amissionem non eo ipso omitti
domini plenitudinem, et quod de ea de plena dominii, nisi diligenter faciat
voluntate, non sit dispossessus sed vacanta, sed et sufficiat quod remota uero in illo
potest, que huic regimenter Venetius sq. predicta considerat. Leges uia proxime
disponere non potest, et eorum plena dominio distendit: id est a fortiori subjicit in
bonis et iuriis bellicis affectu, ubi non obstante dispositioni in eam loquuntur
credunt. Et iesu huiusmodi amissio plena dominio amissa est potest agiliter
posse, quam ut de illa disponente dispositione remota, mediorum potest effectu
ione aut vindicatio rei posse; et est posse potest male potest dei os ut non modo
reum ius possedendo est, sed potest rem et restituendo q. s. de novo
peccatum, et potest ad restituendum pro singulis momentis, unde amissio et pro
singulis momentis mediorum restituendum uero libere disponente et re
amissa, et est posse potest bona potest, ut non erit iniquitas posse potest
invenit uero, rem sibi vindicat, et vindicata sua libera facultas disponente
monobit iesu salvi amissio est in plena rei amissa dominio.

Sed dominum proprietas et nominis et diuidi in dominium album et
paprum. Dominium album est ius seu facultas ipsius principi et reipublica
guardans in certis casibus principi quo salvi proprietas in eorum privatuum
legem pra. quos in casu puerorum honorari potest grande quod uix periculum

Principi cui reipublica quo salibus omnibus auctoritatem. Dominium potest contra eum in facultatibus et ministerio alio subordinata fundans in privatis proprietates coronum privatorum.

Nicolaus Dominium Territoriorum quod ex dictis est in gubernandi potestate in iure concretum immo in Genesim et Caelum, virtutem et inaccessibilis ita plena est disponendi facultas, qd' Deo in omnia cetera tamen libato ceteris Territoriorum et Religionis fabi faciebat et quae disponendi provisoria in priorem rationem evoluta imponeretur sicut modum huiusmodi liberae libertatis ratione ratio attingens a fine usque ad finem ea fortiter et disponere facili univerga. Dominium Caelum in genere est de Dominium creaturarum a Dominio Iesu Christo et inaccessibili alijs Ideo ab illo et universalissimo deriva- bunt. Prædicta ratione communione, eis prærogati. Dominium Caelum duplex est. Ecclesiasticum seu qd' idem est spiritale. Civilium est qd' in facultatibus gubernandi potestos querentes in eorum coronum spirituale etiam a finem perpetualem aeternam beatitudinem, regnandi Dominio quod est immo- nus Pontificis in universitate Patri Gregorii, hinc Primatus Patriarchæ fructusq; Episcopales, abbatis Parochialis universitas qd' est qd' gta. Omne Iuris Creditorum est. Dominum pontificium ius est facultas gubernandi potestos in eorum coronum spiritu publicam membrorum con- junctionem de quo plura in tractu de legib; dictione verius.

Sectio 2a

Primo Dominum ut Proximo sum remoto.

Proximo scilicet diebus est le quidem est numero et varia divisione Do- minii in genere, restat ut et secunda dominum est huiusmodi ius liberis disponendi fundatrix expedirent, qd' in proprii agere aringæ hanc opere in.

Supradicto qd' quemadmodum dominum in genere depli solent ius reali gubernandi et disponendi de re aliqua qd' suorum etiam qd' legi prohibentur. Ius iu quod dominandi Ceteris, disponendi rati et propter videlicet iusta. Ista nro ius in genere dividatur in re facultate iusta et sepe per videlicet ratione, et an ius in re, qd' est reali dicitur, facultas disponendi et disponendi videlicet re aliqua videlicet sibi suam procurans reverentur unde et vindicatio appellari solet, eo qd' de manu dignitatis regi ipsach in sola persona vindicari solet.

Quod ad rem seu personale est factus, querendi personam in suum modum in
alium transferentem personam velikalem, non exigendi ipsam rem de-
terminalam ex supposito quod altera aliquis posterior rem copiari posse.
Unde post factum est in re quamvis ad rem, nec valere tam alienationem
venditionem. qd. rei alienigenae cum iure in re factum quod in manu carius in
re, venit ut Valere donum. Venditionem cum iure in re et possessione
qua in manu cum iure ad rem solummodo factum, quamvis in suum modum copiari libet
in autem rem vel in alienigenae rem venditionem est quoniam docimus idem aliena-
tionem non in iudicio. cuius videlicet malorum universorum bonum cunctis statim
cancris statim ad libet solummodo ius ad rem non denunciaris pro re
pro persona, dum contra alium ius in re res ipsa est non solum persona donata
maneat, adeoque reguli potest quocunq; denuncioris: unde et post factum
velikalem. Venditionem rem alienam non solum locum in restituitionem dominio suum
modi alienacione usus regni libet ius in re, sed possit libet ius ad rem
ex quo libet in iustitia dominicalem existit. quoniam artus ius in re est ius ad rem
acquisiri debet et cetera. 47. qui videri poterit.

102. Idem est etiam quod est presentis questionis de fronte sum proximo sui remolo procedens
vulnus est de remolo dubile. primo, proximum noscum dominum frontem est
reale ius qui ignorat, maxime dum ipsa ratio dominii per ius reale in legione
explicit: et cum frontem in genere quasi causa efficiat, et illud quod fundat aut in quo
deum in iusto radicatur cum in iure alienigenae potest et habetur unde frontem proximum
est quasi causa proxima et illud ius quo proximum radicatur in iure iustitiae, frontem remolo
ut est quasi causa remola aut ius quo remolo trahit modum alijs subiectis, quasi proximum
est, quod cum alijs dominii proximi sit liberum potest disponere de re aliquo signo
sed, frontem proximum sicut illud ius reale cuius beneficio dicitur, quod liberum
disponere potest, ratiocinio ut trahitur frontem est remola, quoniam ex hoc remolo ex illo
proximum altera dispositione procedit.

103. Idem est etiam cum iuris re acquiratur per rei traditam acquisitionem, ius ut de re
per rei propriis similius acquisitionem, ad acquirendum ius adeoque et ad dominium
traditum acquirendum libet. Iuri libet facit actionem de illud, ut exigit
quis acquirit ius reale et personaliter sine actuali obgratia seu corporali rei
possessione huiusmodi libet. Iuri libet, emplio, cordillaria, pueratio, legillima
elecio in officium beneficium, regnum, sive sine corporali obgratia rei
huiusmodi acquisitionem de re ita acquisita libere disponendi est a libet huiusmodi
iuris. Vnde alter, alter propositus, sive iuris actioni libet esse est quoniam nisi

Tiburgius ⁶ Verg
Equinodirita

Verili Juris factus contra presumptio est qui non iuri Verili sed presumptioni et hoc
fieri insipit. in exemplo non breviter ostendo Tali alio sit probatio autem ista
pro fali. Tali vero factus non domum Causa agrum non male respectum paretur, cuius
mala respectus Presuma nullam sit solutionem in hoc casu Causa vel huius sit falso
veridicitate utrumque si alienum factum non domum. Presuma am huius sit presumptionem
ex presumptione probabilis Tali quoniam huius ignorat qui sit causa improposita
ad huius Presuma huius est Verili sed presumptioni inveterata. Prudens
est corporale et grata apprehensio tui a traditore superflua sine qua dominare
non aspirabis nisi in ad rem et personale fiducia cognovi traditio et acceptio in
rebus mobiliis vel in pecunia equo per earum attackem subtila dicim
marcianum, in rebus am immobiliis quale sit fundo ager domus per attiles
debet habere huiusmodi etiamque

pedem ultra frugnodi res immobiles. Dicitur ut ordinari fere traditio non acquiri nisi ius ad rem p[ro]l[icitu]r et solus quod sp[ecie] gere ius in re fere corporali traditio ita quod quoniam docens transmiserit. Dividendum donum est ita in non traditio dono enim per se in iure indicari possit quod non regis ita ordinari ius in re in beneficium sola collata est auctoritas legi. Si tili accepti de juro bondi r[es] ius in re ad hereditatem solo eidem dicitur legi cum heredes de acquirendis et amittendo receptione hereditatis am domini cum verbo h[ab]eo illos accipiant ultino inscripti solum de hereditate. Quod est ad legato sola auctoritas hereditatis ab herede legi a filio s[ed] de furtis. Atque in vendita et donata rei publica communale loci et operibus suis v[er]o pro redempzione captiuorum legi ultimo Codice de s[an]cto Eu[genio] p[ro]p[ter] his ita praeiuste rotulij s[an]cti scrip[er]io cum solvendo ius reale et in re proxime fideles dominium ad hoc omnes acquirat ius in re ordinari inveterato libelus et traditio, item libelus item traditio erunt remolum dominii. Item ita Mary ab haudilio hic articulo miki 235. genita huic scrip[er]i pars est, in ea solvendo ius reale et in re et proximum dominium probat, nec sufficere ius ad rem et proxime fideles dominium: altera dicta iugis in re efficiunt ordinari nec solus titulum s[an]cte marie libelum. De

104.

ios.

to

Obi' inia raez illud solerodo dicendum est proximum domini' fratre quo solo
provincie tibi liberly et plenitudo disponendi de re aliqua lgn sua aliqui hoc
modo tibi per ius realis est in re: qd' m' Obi' rei illud solerodo tibi
liberly et plenitudo disponendi de re aliqua lgn sua, per qd' re i' la devirin'
aut Devicta e' u' la sua fil qd' repeli soi' quorum reverentil, aliqui res
huiusmodi devicini' solerodo per ius realis est in re, n' an re ius ad hoc non
per ius ad rem sola persona reverentil, et qd' tra illam tibi ad h' in iudicio, n' am
i'ya res, q' res e' 3'ho Vencita illi' ced' qui'no habuit ius in re ad illo rem.

q̄e per solū ius in re proximē sibi liberis et plenilude disponendi de re
aliquia tñm̄ sua, q̄uentur et illud solū e proximitate dominiū fidentem.

107. *Obi r̄ta pars in ea Legē Traditionib⁹ 25^a De patr̄i utr̄ I^o, traditionib⁹
dominiū rerum nūdū patr̄i transferri, et Legē nūm̄ 3^a f. de acquiescēto
rerum dominiū nūm̄ nuda traditio transferri dominium, sed ita si servitio
aut alia iusta causa recuperat propter quā traditio recuperari. ex q̄b⁹ generis
legib⁹ polam e ad obtinendum rerum dominium nūm̄ solū traditioen sufficere
sed una cum traditione aliquam requireti libet, p̄tēt quoniam cūmodi rei traditio
sequari, qd̄*

108. *Obi dīs illud relē affirmit remolum dominii fidentem ex quo proximē sibi ius in
re hoc e ex dicti proximum dominii fidentem e, aliqui ius in re solū et proximē
ordinarie h̄i libelū libelū sit et traditione, ubi h̄i ex cūlā legib⁹ lumen e
ipsius iuri in re nāc̄ nec n̄ el officia dominii polam e, ad hoc e ut quis fortior
iūs in re circa aliquam rem, res ex aliquo libelū emplorij yg. donacijs a.
Obi ec̄ heredita proterea res sui heredita datā et tradita et possedit, non sive a
prīj dicta sine traditione et rerum posse pōtione e acquisitū ius in re fuit fortior
proxime ad obtinendum ius in re ordinarie capendo libelū requiri et traditio
ac ex genti cum ius in re fuit proximum dominii fidentem, h̄i libelū lumen libelū
eūi remolum fidentem dominii.*

109. *Dixi In ordinariē fuit e iusta dicta n. 107. q̄b⁹ sine traditione obtineri
potest ius in re cui dominium innilit, ita e in aliis casib⁹ p̄t sibi dominium
sine traditione, s̄ am̄ in aliis huicmodi casib⁹ quos rescripsit Concessio. l. 2. c.
ig. et l. 3. legib⁹ de f. o. T. l. 2. c. 3. dubitab⁹ sic inco acquisitio beneficij
ad q̄ sibi ius in re ei quasi dominium per solū collatione acquisitioē Concedo
s̄ libi absenti de probando in f. o. q̄to hereditatē obliterat, ut e quib⁹ fuit
q̄to hereditatē sine per se fuit ab integrato, n̄ requiri aliud, qn̄ ut herer
dicta adeas. l. cum heredes 25^a f. de acquiescēto et amittenda posse pōtione
ut si dī cum heredes iusti libelū fuit, ad illa hereditatē cōia q̄d̄ iura ad nos
transfersit posse pōtio an nisi pacl̄ approbata sit ad nos n̄ pertinet. de aliis
am̄ hereditatē dum acquisitio libelū l. f. f. s̄ libo dominium in legib⁹ officiis non
qui dominium legib⁹ alio den heret acquisitio hereditatē l. ad illo f. legib⁹.
q̄to q̄ fidei et dorati civilitatib⁹ libelū locis et operib⁹ ius yg. in exten
sionem Casib⁹ non requirent traditionem ad obtinendum dominium. s̄ libelū
locis de f. libelū, q̄ plures adhuc alii huicmodi casib⁹ in q̄to traditio n̄
requiri, qui tñ magis cōmodo sive iustitiera apud cūlā, qn̄ h̄i appon.*

Secio 3 Tia

Quid est q̄ sp̄lex sit nosc̄p̄io quonodo acquirat, aut amittat
quaque / conserual utilitate.

*Quoniam dominium sit ius reale d̄ iporendi de re aliqua s̄p̄ sua, nec
est q̄d vere suum dicere posse, nisi illud quodanodo nosc̄p̄iat, dominii
sp̄iale complementum r̄t̄ nosc̄p̄io. cum igit̄ de r̄a domini indagari, nōām
aliqua rei sine eis proprietatis verē int̄lli nequeat, h̄i de nosc̄p̄io disputare
ciruīng indagari, q̄d est q̄ sp̄lex sit quonodo acquirat, amittat, quaque nosc̄p̄io
liberal utilitas, & coquuntur h̄i de nosc̄p̄io facta soli, sed de ista facta a
qua aliq̄ sp̄lē facta d̄ nosc̄p̄io, nō de re nosc̄p̄ia q̄ e nosc̄p̄io aliq̄ dūo. + nosc̄p̄io
Porro nosc̄p̄io in suo ethyone ē quasi p̄dūta p̄p̄lio ut ubi legē t̄ma de acquirendā quasi p̄p̄lio
& amittendā nosc̄p̄io re ē immobile clavari per p̄dūm positionem fuisse
facta, eis huicmodi nosc̄p̄io duxit alterius r̄t̄ altera facta, h̄i ē p̄p̄el
aut̄ illa vō ius possiderdi, quārū h̄i quonodo uelaḡ reūe defirat ad h̄iū re-
solutionem sit.*

*Officium iusta nosc̄p̄io in genere reūe defirat, & delectio rei vera & facta corporis et
animi, que s̄p̄ ad minūlo. Ita quilibet d̄e, & patib⁹ bonis defirat ex lege p̄ nosc̄p̄io.
Explicitio: In q̄d ēno delectio hoc ē ad desideriū nō solum q̄dūla sed & iugat
t̄ma p̄ nosc̄p̄io xi, q̄ ē requisitio et irp̄p̄atio nosc̄p̄ioris. D̄i zbori p̄ nosc̄p̄io solum
res corporales int̄lē, & t̄ incorporeas, ut lira tangitūa signata, q̄ ē t̄bili
vñ possideri & parisi, vō quasi nosc̄p̄io. D̄i sp̄lio vera & facta, duxit non
dār apprehensio altera vera, q̄ s̄p̄ll maruor apprehensionis immobile sit
& p̄dūr positione si immobile sit fuerit ut ager fundat, & longil. si ē s̄p̄li sit
et resobly nosc̄p̄ioris conuārde modi facta ē q̄d̄. alio quodan abh̄i ḡlōne
iuri, & h̄ib⁹ m̄morali equivalent, sc̄lēt̄ q̄d̄. illi & den domi enīq̄d̄ dominium
et nosc̄p̄io clavis acciōne comparari: D̄i sp̄lio vera & facta delectio, ut s̄p̄
diversa locorum placita offertur ian per apprehensionem et delectationem eisdem
attacta monēt et positione, sedum ian per facta eis alio abh̄i m̄morali
equiparantem nosc̄p̄io p̄p̄e aliquam tm.*

*In 4to corporis s̄p̄li administrūlū s̄p̄li et offertur, q̄d ad hoc ut aliqua re
initial ē nob̄i nosc̄p̄io, delectio ex t̄ia. de acquirendā nosc̄p̄io p̄t̄al
aliquo modo corporalē apprehendit eo vñ modo quo ut et in delectio in le t̄ḡlōne
alii ḡlōne, & q̄d̄. & aspectu & ingressu modo s̄p̄ll rei nosc̄p̄io facta et
q̄p̄h̄udre approbat, et hoc ubi per h̄iū corporis administrūlū addit̄ s̄p̄li.*

110.

111.

112.

et cononfiter ad posseptionem alius eti legitionem et iudicacionem sufficere solum
de lenctionem et approbationem et affirmacione voluntatis perib; alia posseptione predi-
cti qui incedere. Et alio approbenderet, eis posseptore fieri, sed quod praeter cor-
poralem de lenctionem requiratur quodam artifici affectio seu voluntas den. cuiusmodi
capienti et delinquenti ut suam, unde talo pupilli et conosulariis non potest posseptore
ille rerum suarum hie rei conosulat et decipit, quod tamen cuiusmodi res possunt capi
realiter posseptare non posseptent eas animo delinquenti ut sua, sed ut alterius.
non ut acquiri, ut qui cum eiusmodi si per se posseptant sed sufficiunt per se suorum
procuratorum. Colorum fervore et ean coepit posseptare ex generalitate. Et de qua
posse: ubi ibi quisque respondeat nobis solent dixi et in posseptione voluntatis prouo-
lto et res posseptare visumur. quini est regula juris in 65. 72 qui coniuge
alium et secundum ac si faciat posseptum. nego et ergo est ut quis corporali in hunc
final posseptionem, sed sufficiat si in iste faciat animo voluntatis etiam in hinc
ut plas posseptor alius long sufficiat etiam in hinc animo voluntatis etiam in hinc

113. *curarifi* & iuris dominiculo q̄ vba n̄ adiuv̄ ad dicitur posse p̄ficien̄ iustitias
iusta, quae iusta sit q̄ iuris dominiculo iusta q̄ sicut iuris hoc dominiculo
ges. dicoz n̄ sc̄al ius iustitiae, q̄d vñ vñ parholg L. iusta. de aq. pos.
et cum eo amic⁹ Mareg Abadurio. Hugo d'Aliai coronile imperiale ius
indica ius n̄ prohibens quo minus vera p̄ficio creas. Et ē res quædam quæ
iura nobis in singulare locum p̄ficiem⁹ faciat. Ita res faciat et vide a
latus p̄sideri prohibenti per: 30 non ff de aq. ioff. res q̄q̄s utilitati publica
terrestris uti. tunc et vide a p̄ficiere eximunt. alioz sed iusta p̄fici-
onis in genere defit ē el de fons explicat, on qua facile decipi poserit
de sententiam rei p̄sideri loco genere generali ē. Deceptio et coram dolo ē. Simil-
iter usq̄ q̄ bñ p̄ficiere dic̄ n̄ p̄t. Seligro vñ corpori o. animi iuris
dominicolo fungi ratiō diffida ex dicti facili p̄t.

114. Ex modo explicata proportionis in genere nostra facile est dandi operari proportionis
sunt ostenditur. C'è proporzio dandi summi indifferenter an iusta sit an
injusta. D'entro datur rei corporis animi iuris administratio, et sua revera
e' differet a proportione in genere, prout ex modo vestrum p'finget, que antea
definita est proportione in genere neminem quod sit debet rei vera et recta
corporis animi iuris administratio sub hac e' auctoritate singula nostra pro-
portione dandi p'uenient. quod si vero p'cialiter summo proporzio dandi et can-

additio In adeo quoniam qd' sit possepsio facti. In 2 generica possepsio definitione
 relecta. Vnde qd' sit debetio rei vera & sua sive iure insistendi corporis
 animi sui & dominiculi, dum contra possepsio iurius definiatur. Et debetio
 rei vera & sua cur iure insistendi corporis & animi sui & dominiculi,
 additio rei in Triplici definitione sic loquitur ut maior est clarior possepsio
 ostendere rei Energia cui proprium est determineremus. Nam. hoc enim de fisi
 concepto et possepsionem facti est facti rei explicare naturam huius difficultatis
 facti possepsio et facti. In pty in suo regole 2 deit qm' ad voluntatem rei debetio
 rem abstrahendo ab ei iure desinendi adeo factio sine iure insistendi
 dum contra possepsio iurius & iure debetio non abstrahat sed includat unde
 est a partito. L. 1. m. ff. de aug. et amitt. possepsio. Debetio ius insistendi alii
 rei loquitur non prohibet possepsori ubi ius insistendi seu proprium difficile
 ponit, aut est animus huius sententie n. 41. no. 229. Definitionem per dolium proibit
 qd' ius ad excludendum possepsionem facti, qd' non est ius ad frontem iuri si insitatis
 facti sive facti charactere laudacionis q. 23 ar. 5. f. 237. Covarnevia

215.

Quod possepsio pertinuum est. Nam possepsio est ad mundinam factum
 potest in civilem causam, est animus possepsio corporalis in aliis rebus
 debetio, et tenet potest qm' possepsio iuridica est. Civilis contra illa
 est, quae res aliqua sive iste sive iuxta aquila solo animo & voluntati
 est tabulari retinetur propria, id est in cibis, qui esse sua corpore distinguitur
 a diversis animis eam possepsendi si inanimis aliis possepsendi eam causa,
 qd' amittit qm' ille possepsionem vocatur qm' obligatur ingressum causam, non
 in civilem, qm' eorum debetio, quoniam a possepsione ciborum recuperare
 desistit. In Civilis, qd' possepsionem qualiter civilis, cuius est obli-
 gatus sicut verum dominium usus, ciborum possepsionem. Eddi' vocatur
 a. Civili possepsionem ab aliis quoniam possepsio nulla, qm' habeat ut qui corone
 sit et animo rem possepsit, ab hanc velig nascitur dilectio, ne forte possepsionem
 opinionem vere possepsionis non dignatur.

216.

Secundum etiam iure modi vera possepsio oblineri est neminem apprehensione
 vera facti, qd' iurius dispossessione est in re ciuium, oblate liquet qd' hoc modi
 vera possepsio oblineri potest est modi huius est debetio rei sive aliquo loco
 ptei qd' huius modi memoria: qd' huius possepsio oblineri potest.

De. 2. 2. 3.

in q̄ sola ambig i roe postendit: in quo rem delinere sub suar carere ut
per deuenient et sicut eam eam eam facienda sit in rebus nobilitatis
maruatuatu, in immobilitate per positionem eam, q̄ positionis capioante
st̄ alio vari et nōd, et praecipue et ceterum q̄ nullus fit aut quare
diḡ et q̄st, prouinde trahi n̄ possit, sed posseidit in ceterum rei q̄s non eam
causationem. ab eo quis hem posseidit et per alium quendam ad eum legi
aut. Cui excludit firmatur, quo a potestate antecedente calki libuit ha
rei posseidit, tales acti fit variū, praecipue h̄i eorum fit per visum rei posseidendi
per traditionem Clavius ad domum Vg. alienatam per longam daliū enī
equi et e per hoc, q̄ prior posseidit venditor Vg. non a novo posseidore
jouat, eisdem scilicet usq̄ frumento. Emphileus ha rei e rei propria emph
isula aut ducor et alijs tunc nobis ab dñi approbatione fella.
3to Deniq̄ qui ren posseidit et ex eo qd legi ista salvant, ut uictor
Homer oblinet posseidit maiordm in hispania, ubi mortuus posseidore sine alio
alio sine vero sine filio dia bona ad hinc exiliis spectoria transirent
et proximum posseidorem querendus dubiusq; h̄i signi maiordm at
chali fuerit ista et in gallia h̄i posseidit hereditati, defendit q̄ sine et actu
approbatione sine vero sine filio decolorit ad hereditate entrare. Tunc qd
modo h̄i ut decolorit alienus rei signis sua filii approbatione sera facta et
legem q̄s dulcior, genitrix et tripliū hoc modo h̄i posseidit posseidio.

117
Cum vō triplex memorata posseidioris obliterio affigat, poli res corporale qn
incorrupte iura, beneficia, dignitatis, et de quonodo res incorpore obliterari
breuerit dicendum sive est, quare posseidionem ego cur ante daliū vere
corariori arbitrio per exercitium sali iuris aniro illud obliterari ut puer
fuerit et patiente dño, et eo uig et concedere et prohibere exercitium sali iuris,
ubi h̄i uite rotat etolina disput. 14. qd si ordinariē ad bonum iurium pos
seidem sufficiat uico abo fuisse et patiente dño generali posseidio
h̄i in servitatem fundi et acquirat, sed h̄i dominium in eis servitatem,
si sali servitatem exercerat fuisse in et generale dño tenet, si et eius
actuali posseidox, et posseidio acquiri non in servitatem fundi fuisse et
et patiente solo posseidore dño et ignorante, quoniam in ynod posseidio
sufficiat ad prescribendum. Denodo bona dñi dñi.

118
Variū h̄i modis anti et posseidio in qd anistit' volle posseidori, qd

nirum possessor oblige deponit animam posseendi, regis ab hoc alio iure prohibetur,
qualiter probabilitas publica obligatio sine gestu veloci et levata sit. ²⁸
Si possessor ruris fecerit rem suam ab alio occupari ipse in consuetudine negligat
repellere donec prospererit. ²⁹ Si tamen autem mare ascidus locum
strandet et occupet, aut relatio priori fluvii per terrum fluere violenter ini-
cial possessionem amittit, fundi a flumine occupati. Atque possessor
amittit fundo rapinato item per amissionem aut fugio adiutorum maximè
quod in re ferox deinde ceteris crast illudq; postea seruicalem robolem aperte
periret, ac sua libertati fuerit relatum ut de servitate et mancipio infra
claribus dicemus.

Effet Denique comoda obilitas possessionis varia si in possesso in
indiviso parum presumptiones dominicundib; forte quodam probatur num res est
possessor, nam ibidem regulam ³⁰ denuntiatur in p. in pari veluto et capitulo
et quodam possidente. Eto possessor bona fucsi eti aliena non sua parum
in certo iure possessori presumptionem regat, sicut etiam suam. Hic illa quodam
circa rebus a se possessor forte orta non bene possessor probari non est suam nisi
schemen coniectura. Presumptione fuit istra illam quasi male possessor
ut dicas. Namque quod hanc presumptionem oblige sufficiet probare proprietati
rei est ipsa possessor rei, unde alteri alio modo nullata probatio robolem inutile.
Atque possessor bona fidei et possessione obliteratus et armis defendendi suam
possessionem non nader. Non civiles ita sed capillae et possessione illam vi
repellere potest, modo id effectione scilicet profundi et robusti et expedita aut posses-
sioni. Talem in se moderamine inculcat de bello L. G. et de vi Alioribus
et hoc de possessione fobis clara et multa dicta sunt.

319.

Sectio 2ta.

De rebus que consummabilius usus dicitur
et summo

De lausibilius utragsius sententia in iure et Pontificis summos seu alteros
De hercule, p. De incolumitate fidei defensores etrouersa: artus autem con-
certior federalis fidei Hercule virorū cōdīctus p. Quādā Tarracina pauperis
et leui partiti hercule, sed ipsorum et concordantes suarē et circa quādā et leui
ibos et potest a dominante privationem retinere et reddere et Pontificis dominante

320.

seruicii in usq; glorie. gloria burda diu sacerdoti: paucula pugnac. Nicoli
3to C. xxiij qd' lemnal de verboren: in bto Clemens sti. Clementina et
cini de parvus fratre: et alio: etri iher Grego: qd' auctoritate suffulta,
donec Iohann: dicitur Savuelon Petri suppon regere. Hac arch: hui e' in deum
Ponti salu aut casci et aut frusti pax: Ioninum diu exhortat ad cordib; con-
eiusmodi dominium o' coralo a' se amovere. sed ab aliis negotiorum insuper operari
dominium ab eis distin in rebus ipso a' su' contemplabilitate. Et rite dicitur.
Vno usq; e' ius infestandi salua rei subiecta: alio in rebus unico usq; e' su' sub-
iecta n' pot' dari ius infestandi salua rei subiecta: qd' reges usq; qd' vicaria
cares a' su' simplici, adeoq; in rebus unico usq; su' contemplabilitate ab' dominio.

2do Si pot' si qui usq; in rebus unico usq; e' subiecta a' domino, usq; e' eti' pte
alioi proprietas a' domino et per eum alioi quendam, sed ubi n' a' ipso p'f'cto
perit in usq; n' pot' dari proprietas per eum alioi qm' u'le'ntem, proprietas e' a'
et alioi proprietas, cuius a' erit si unico usq; ipso subiecta perit: qd'
usq; in rebus ipso usq; e' subiecta n' dicitur a' domino.

Etio dominium ab eis distin in rebus unico usq; e' subiecta placere facit
negotiorum adeoq; ab ecclesia et dignitate pontificia o' modo reuocare.
autem iusque in dicto exhortat: sic loquuntur, qui e' fana menti credere
possunt qd' in die fuit sancti Pauli: Nicoli. Etiam loquitur p' eius
qui seu casci et frusti pax: salutem usq; e' subiectum dominium. Romana
Julia et usq; fructibus elinere. Eue qm' expon huic ponti fuerit eiusmodi
dominium.

3to ad hoc qd' usq; in re aliqua officia soleo, requiri
q'od illa re pot' e' subiecta salvo tñ rei subiecta ad suu' u'le'ntem
equum provenire, alioi hoc in rebus unico usq; e' subiecta n' a' lata p'f'cto
perit, sicut n' pot'. qd' e'. hoc et' alioi leuia quidam. Terci: Et' hinc fuit
q'od' periclitata minoritatem pauperes vere secundu' p'f'cto, q'od' s' e' un' alioi
alligatio fuit. Tertio: pauperibus Martino et' et' Alfonso. Et' solu'ionem
dabim' ingenuam: n' ad m' rei int'encionem.

4to B'num in genere q'ndam dividit in usq; p'f'cto galli: usq; iuri' te' p'f'ctio
iu'ne ius u'le'ndi de quo u'ra loquuntur, et' sic dicitur. Terci: Tertio et' alioi
salua eis subiecta: qd' dicitur et' se ille'ra e' t'c' a' u'le'ndi usq; n' rei p'f'ctio' ex
dicto iure actio realient u'le'ndi: hinc usq; a' domino dicitur n'mo dubito,
dominium e' h'c' u'le'ndi et' sua libere, usq; a' iuri' e' ius u'le'ndi et' h'c' alioi

121.

122.

90

I qm̄ salua eis p̄fessio. usq; facti definiū legilina qm̄ sed nuda ei aliena
usberpaō ab alieno nulo deperdēt, os ab alijs alio s̄B fineō iurata impediti;
De hoc queritur in presenti an d̄sequi pot̄ a dominio in reb̄ qm̄ utrūq; est
certum namq; ē et ijs quotidianis experientiis facti a domino d̄sequi in
rebus unico usq; n̄ possiblē, siquilijs ē n̄m̄ a quilibet superiorib; ad
utrum qualibet ianum h̄cē concubus, tamē s̄. Payerlaq; solo amans
obligati nullum in ijs dominium aut ijs alijs inveniabile et nulo superiori
independens in parti lib̄e positing aut relining illud summa mentis dulcedine
Cirò cum f. Peche suulamans eue reliquias oīa. procedit proinde
quaſſio de reb̄ unico usq; possiblē aut aliena p̄fessio, p̄t ē sub sua
ratio & usq; cibi et postgā a domino d̄sequi, si nimis sit inoffensio. sed defici-
endi grātia proponerent. his ita notab; f.

125

affterio postus facti in regimento e usq; compitib; à dominio d'isqui et
detulso d'isqui in familiis fratrum minorum ordinis s. Et francisci,
qui singulis ad singulos nulq; superioris dependentie et revocabili su-
periorum genit. dominium in Eclian summos pontifices aut alios cleros sive
largitores refundunt. ita praece ^{ton} dominicalem summos pontifices seniliterie
et serie loca universalia quæ locam ^{statu}.

¶ Dei brevi sed frumentarii rati, ius ad usum firmum ac stabile à rebus alterius
plani independentis et sine iniuria non revocabile dictum est legitimam quoniam sed
modo et simplici usurpatione et alius ab alterius rebus dependente est dictum
sine ulla iniuria revocabili, a qui dominium dicitur ius ad usum firmum ac
stabile à rebus alterius independentes et sine foali iniuria non revocabile usq[ue]
ad facti Ceyloman. In dictis et rursum aliis usurpationem ab alterius rebus
planis et libere dependentem: go dominum dictum ab eo factis. unde
sufficiunt a qui e in rebus unico usq[ue] generalibus est dari simplex regnandi usq[ue]
facti, in quo regale dari et solum regale regnum minorum. O. S. Franciscus
et res publica Religionis. O. H. G. P. Predicati et aliorum quibus distinctione
in partiis pauperum regula et modi est, in quo et in ipsis societatis communis
regnandi usq[ue] repetitur, quod singula propria seruila causa datur et sine
ulla foali iniuria ab hospite habebatur, quia tunc regnandi regres in iussu
sibi. O. foal iniusti: go et in rebus unico usq[ue] generalibus usq[ue] facti et bonorum
per bisque. salua minorum. S. Pauperum dictum est solum Regio
S. Lanista: sed et nihil et volui habere, sed et alius. S. noster in partibus
proprietatis, et alio modo citius aliis excedentibus quem locis minoris regis alio

frumenti rebus diuinitatee dilecta, pax et salus dependit, nisi quonodo filii
utri convint, q̄ t̄q̄ usq̄ concedendi h̄m b̄b hospitale cumulam revocabili, vobis
Dominum placere apud se rebento, hoc solum discrimine, qd in coniuncto dominium
hospitale in usq; s̄t minorum summo pontifici, nam Martini s̄tq; & Alexio.
¶ Iohann: Di puerorum, ne Evangelia pax et salus uiros patet, in se et
Euliam s̄t: si uig ordini dominum suscepimus usq; similitudine et ad nulam re-
vocabili, s̄tib⁹ relato, in nro am ss. Ordine communis et ad singulij
in partibus nisi reliquo similitudine usq;

124. Ad memorem iohann: 22, quem hic ut privatum suum doctorem crebat quoniam opinio
sua e respondendum, ad itum qd dicendum e dictam distinctionem nra de fictione
ipsi facti sed usq; iuri, quem in legione usq; q̄m p̄bly sub ei modo quoniam
n̄ subsistere posse facile conciningat, ad in exponit n̄ dispensatione de regu id est
De usu facti uerum a domino disquisitio post in legione usq; q̄m p̄bly, qd
qd propter rao nulleg penitentia e ponebitur. neq; m̄ momenti a alterius infi-
antia nam q̄sperat m̄ negotiis, ad huius rem adicione dico: ipso, qd in huius
modi usq; ipsa et remanere amplius n̄ possit, et ita dominum recte actuale posse
perennare te, n̄ in omni sequitur solli aut n̄ e p̄c ex pte domini regis etiam
et illen antecedenter, s̄m h̄m usq; impedit reuocare de regale adeo, et
de rebus proprieatate parum diffessa in omni usq; plenissime disponere sine iniuria
suo, qd perfecta proprietas e, ut post in feli exeylo facta de coniunctis ubi
n̄ obstante ciborum usq; quoniam libere et mera ex grā indebet plenum h̄m
dominium eorum in hospitale et dignosur et proprietas: cur an in hospitale
sit polig proprietatis ciborum in usq; indulgentiam, n̄ sit partus in aliis cibis
modi usq; facti libere et dependenter a suo nulu indulgentib⁹, facti
aut cum hospitale inveniuntur agri, aut usq; a domino d̄ liqui nequeunt e quodam
in rebus e ipso usq; q̄m p̄bly. ad 3tiam inflationem dico rerum evaginatio
minutissimorum. Quid utrū aut frusti panis, fructuorum in fullon dominium per
multe Galiae nec indecorum e pontifici. Sed celum ex fine plane dignum fero
in terra pos! Ceterum Capit; qd e uileg Galiae qm Evangelica celebrari in
offici cohabit, qd gloriatus pontifici, qm eis, qd raoe sua dignitatis et Exalt:
entia nulla fore praecepit, Ceterum h̄m ut fierent q̄slibet, primum ex labore et
caenq; credulit qd sit an inuidens soan. 229 hanc fiduciam q̄slius
int̄, int̄iori h̄m fieri sit ostendit, quem sane si attinat, Evangelica pa-
rētak h̄m discrimen non potest, qd polig et evangelic ex ea. Huius in-
venit consilium haec modis rerum et ipsorum in se p̄ficiat. ad 4to
de eius inflationem responderet fecit ad inīō, itad fuit de usq; iuri verum et

¶ In Iesu facti, Ie que in presbiteriarum dispensatione.
 Neq; dico vero res fidei ablatae restitui Ibie pro domino, ablatae an e
 conventibus frum minorum in pontifici, aut largienti eleemosinas faciatis, frum
 conventibus in iure quoniam unde sublatas sunt restituiri, adeo, earundem
 rerum vero domino eis iudicandos. 2to per hoc quod papa pro suo
 mali revocare possit oem rerum usum a fratribus minorib; in statim sequi
 quod earundem tamen non est domini, nam neque pupilli sive ffiliis laborum
 de suis disponere potest, papa eiustmodi rerumque a fratribus restituiri
 ex pubilli domini ea desirant. 3to s: d: h: q: 78. a: i: Iesu
 resus ipso ut coram publicum dicere viximus, coram usq; concedit res
 ex hoc ipso, alqui veli concedit res ab ipsius rei, ille rei huius est filii domini
 quod eo ipso ad fratres minorib; s: concedit usus rerum coram publicum esse
 unico res e concedit, alijs ex genere a dominium, sed huius fratribus modi
 rerum unico usu coram publicum neque poteris usus in hisce rebus a dominio
 disponere.

R. Maximus restitutions fieri familiis frum minorum quod ex ablatione
 fuerant, si praevenire nunc et disponendi plena liberale, sed et facile
 gense petunt. Pontif, adquon dum sapientia longior distat difficulter ministrum
 auctoritatem et restitutio fieri, qui prout rea est, familiis unde ablatae sunt
 restituiri, quod in singulari hisce quoniam ipse papa dignorum habebit,
 si haec e individuali re in hoc modo potest in altero, papa huius promon-
 ali velle decernit. neq; obstat ad Roma e ablatis papa sibi restitui non
 sicut, sed familiis, unde sumpta fuerant, id est sicut in case uniformata, sum e
 at sibi non illud solum, sed e illis ubi sumpta erat ad alterum officium applicetur
 unde sumptare, quod haec restitutio res non est, familiis sed in familia pontificis.
 Et si cum Iaco Calan dispensationem eis in revocatione doloris et revocatione pontificis
 dolor e in iure non est dignum rerum pupilli, quod adeo revocando aliquem usum legi
 non permisum non privatum aliquo pupillum, sed in alterum dum permissum est non
 vendicari. plebeca non est usu rerum pupilli a pupille factis aut cunctis aut
 valde redire potest dolor, si eos solos qui responsum in delictum pupilli
 contra pontificem est dignum ab illo reverentibus, frum minorum et singulis hominibus
 non solum usum impeditre potest, sed et sine eius in iuria singulariter rerum pupillarum
 ita ut si ageret ex hoc causa offician responsum frum eis finiteret eos fame perire
 et quod gravissime peccaret causa charitatem insuper pontificis non absque
 plenam dominum circa eum adeo, et in multis ab omnibus et danno
 vendicare potest, sed et singulis ab illis pro libe ratis sente capione officia

insufficiere annulare vincere, docuimus, rescripto abz. hinc abz. cur dominium
rurali respu. sum ex rurale potest, non respu. pugillatorum ex rurale bataz.
128. **D**icitur Iust. S. D. loco cit. agere et loqui de usq; ad mulierem non revocabili
et quo sit transffera. Iurisdictio a mulierem ad mulierem ut et vice versa
agitur et. articulo uerum istum sit accipere potestim in relatione non pecunia
mulierata, quod est accipere usq; rem, quod ratiō pugnare debet certum est, in rebus ut
possibiliter, eis eis, batis ut pugnare quid est rem adeo et dominium ad
loupe dissimilis est causa non. loquimur et de solo usq; ad mulierem revocabili
atque de usq; dilectione qua libet, unde isto quod latet nō gloria ut
in gloriam sed potius arguitur est pro nobis a gloria laetitiam datur: eis eis
quid est ad mulierem non revocabili, illi quid est et et ad dominium: gaudiū non
quid est usq; ad mulierem non revocabili sed solum batis usq; facti, illi non concedit
re et dominium, adeo usq; facti et dominium ab iniunctum digne pūl est
in rebus uno usq; possibiliter posito quod usq; in isto quid est ad mulierem revocabili,
que salutem et iniurias nostras.

Secundus statu.

Dicitur filius usq; fructus complexus, quonodo aspirari et amittere.
129. **A**udem **N**on prior sezione de usq; fructu et aliqua et de usq; fructu dic-
cam, sed tam usq; fructu sum et batis sum a batis ordinariē batis
usq; ulendi frumentis et aliena salva illig pugnata, ita et obit. i. f. l. de
usq; fructu et impossibili eadem batis initio: Ita in meus sum usq; fructu
de ratiō generis dominii in genere cuius quidem est species solum sūm batis sum
et usq; indicet non defini usq; fructum batus, qui non differt ab aliatis re
aliens usq; sed potestiam eis id est quod siq; facultatem peripi-
endit usq; facti. Ita ratiō ulendi frumentis ad ratiōndum hunc usq;
ob ea iura quod non ad ulendum obfrumentum sed solummodo ad ulendum; bene
namque frumentum est ubi ob fructu omni se in hoc differre, quod fructu ab ipsi limita
lato se extenderat ad usq; fructu et enolumentia percepientia quoniam modi
re prouenient, quales fructus responsum alicui sunt, bona, lac, foeces et parvus. Ita
in ratiōndum impossibili de rerum divisione: usq; ex parte cuius ad divisionem
aut parte aut valde ceteros fructus ius tributus vel non ex eo, quod per hoc,
quod tributus alius usq; equa non ex ipso et tributus parvus equa, quod usq; tributus
non usq; parvus. Ita 3to re aliena ut ostendat distinctionem ratione et de usq;
fructu foecis non de ceteri intellendum, quorum iste batis quod in eodem supposito
quid est cum proprietate, ille vero quod separatus est in fructu et est vel proprietate

29

proinde hoc est excludens ius ad filium illum qui heret regni dominianum plenum. 129.
Salva eis subiectio quo figura quod non ipsa res sed regni usus fructus et utilitas res ipsa!
re in dominio proprietarii persistente, unde eleganter Angelus de Clavasio
in sua forma Angelica verbo usus fructus pro explicacione defensio possit hanc regine
sic breviter ait, nupti fructus est ius in concole quo sub calo. Nuptia loci necessitate.
quasi dicuntur ut fructus sed et in aliquid sic fructificante, hanc res ipsa
fructus salvo persistat necrum est, hanc est sub calo ius quod usum fructuum latenter palane.

Quadruplicans est ius dicitur fructus sicut primo quod in calore spectat. 130.
ad dominium proprietatis, immo re iusta aliud est quod in calore proprietatis
ut fundans et caeris ius ulendi frumentis re sua, docens possit proprietas
quod usus fructus dicitur dicitur. 130. in fructu est quod priori numero certior
vix quod sit ius ulendi frumentis re aliena salvo regni fructu, probinde
in particulari in proprietario, sed altero isto feble dominium illius regidente
fundatur et. Enphysema est calor. 131. in fructu etiam est quod qui
a lege erit abstinens, ita patris ordinatio cuius obstante usus fructus ad
fructu in bonis admodum fructu filii. Et isto in conventionalem qui natus
ex generatione domino et alia privatorum hominum dispositione erit aspirum.
nec in proprio usus fructus venti solvendo usus fructus fructus, qui hanc definitionem
explicat est, quies differt ab etiopis hoc, quod re iusta dicta usum frumentorum usus
fructus ad frumenta direximus, in usum frumentorum am ius dicitur sed aut hinc aut hunc
spire est de novo frumento.

Esti dicens in modis usum frumentorum in iure Iusti plane generali legi ordi-132.
natione fuit, quonodo poterit usum frumentorum colligere in bonis admodum fructu
sed patris possit esse et privata dispositione, obstante patris
nisi stipula obsequio pluribus modo hancem amittit nec legem ius quod
nolle habet usum frumentorum. 133. nolle cedens civili, cum vel Angelus de
Clavasio loc. cit. ait: per maximam et mediam capitis diminutionem
am propter minimam: maxima minima capitis est, cum aliquis sit et
liberaliter. A civiliter omittitur, quod ius audiit que ipsa voluntas suum fieri
fieri potest donare. 134. ad hanc Ciceren respondebat et qui pater
ingratitudinem reponeret in servitatem. media capitis diminutio cum lib-
eraliter retinet quoniam sed civitas omittitur, quod audiit est quod aqua et ignis ins-
trumentum est in iugulum deportari. minima tamen est cum civitas est
liberaliter retinet, sed potest malum, quod illis evanescit, quae praeferuntur arcani.

46 ab eis alieni fiant, ut huius testamenti de capillis diminutione: quod an
per meritorum capillis diminutionem non finiat et per fructus, et quod altera pars
reputari moles civiles et profectio et societas, minorata cum diminutio
moyenitatis non reputari, quia via iure per illos transcedat ad plenam iurisdictionem.
qab se donat iurislibet de adoptione. S. I. Codice de J. Eulius.
3. I. omittitur aut finis et perfructus, si res in qua est usus fructus perireat.
4. I. Si ususfructarius usum fructum cedat proprietario, aut ipse ususfructua-
ris proprietatem rei ostendit. 5. I. Statuto Iure s. ad questione soli-
licito. 6. I. per ius usum ususfructus Tertio Iure quo deus praescriptio de qua
ar. 3. huius dispensatio. quia in pecuniam placuisse, ut si pater fecit hereditatem, et
ipso amittat usum fructum in bonis aduentilis, ad quem usus fructus transiret.
7. I. deus finis ususfructus per professionem solemnem si monasterium pater
in comuni obiit clausura Benedictina, dominium habeat, si est ipsum suorum
in usum fructum professi usus ad rationem eius mortis, ut docent codicis quinque. Et
circa quod tamen etiam cum Notitia et aliis testibus, quod est ususfructus in bonis filii
aduentilis patre dominium ingresso ad monasterium devolvatur in ad filium, cuius isto
modo datur, quod factum causabile patribus quale est profectio solani et debet pro
iuri praevidere, nisi forte utriusque proprietarii et ususfructuarii disagreeantur
est, si item est de filio, et si est filius patrum et ordinem profecit, per hoc
fratum factum in rebus nec potest iuri patrum in anteafractum recte comparato
praevidere, proin patrum ususfructus transferre usumfructum, et si filius profes-
sionem facere admitterez.

132.

Clementum Vergius ususfructuario ex quatuor. 1. genito ligatur orere, immunitum est
de profecto debeat cautionem, quod regis in usum fructum quis est velit arbitri-
us boni viri salvo fidei etiam subfictio: aliterum est quod finis ususfructu-
aris per se aut precepitonem proprias ^{potest} restituere quod sibi est, et rite
invenientur ususfructuario et expensa, et ratio fructum percipientem restituuntur,
item decima regaligalia et alia huiusmodi profectos, riteque et rite ususfructuario
datur: unde et infra Maria Abbadie nro. huius. 33. art. 3. quod si ususfructus
filii regis et carmentis ususfructuario quoniam post latere capa et lache, lenocin-
tur in locum demortuorum alia capita substituere quod ceterum in dominius propri-
taria tradentur usum fructum regis, ut saluatoris est subfictio, unde si personam
usufructuario recipitur. 2. sed si regis infidelionum de rerum divisione hinc in
solam eam transmittendum sit deinde regis collectum in usum fructum tradatur non
si singula causa tradatur, sed est quod perit restituere in dicto. 3. quod ego ego et filii
de usufructu, cuius ratio traditur, quod solam regis filii clementem singulam in
capita personam traditur.

sit et de ususfruaturio vincit & gloria ubi ususfruaturio tenuerit loco arborum
 & vicius denordarunt alia serere, nisi capi foribus & sentrum turpiter
 evulgo scipiant, ubi ad nul locorum idem quis est de ususfruaturio in ecclesia qui
 pariter tenuerit aliquam reparacionem parvus sumptus faciebat, & in meliori
 sed ut in angulo esse gessuerit. In rebus autem ususfruaturio possibilius, et fidelis usus
 fruaturio datus nequeat, cum salva sufficiat natura hys p[ro]p[ri]etatis, ab aliisq[ue] in ipse
 ususfruaturio idem, quod solum aliquoties est qui delescere potest in multis suis
 parciat reb[us], tenuerit fruaturio ususfruaturio dare cautionem de redditione alii
 fruaturio modi reb[us] his ex integrum aequalibus, ut adeo moraliter omni salua rerum
 sufficiat dei operari. atque hoc de ususfruaturio dicta sufficiant, alia est, q[ui] loci
 indagari possunt, q[ui] uolumen ususfruaturio legato horum gravari possit in legilima,
 uolumen horum ususfruaturio omnium teritorum, aut & aliquorum tam tenuerit
 solvere as alienorum de bonis exinde acquisiri, & conodere in suis propriis
 locis expediti poterunt ratione cum est hoc id est de secessione agendum tenuerit.
 ram / fit

Artus 29.

De iurisdictione dominii et spacie in genere

Auring in propria parte de iure calo dei dominio multum dignitare sed de
 crealo dominio, nulla namq[ue] ratio tam barbara sub sole est, q[ui] deum magister
 sum numerum dominium eadem recognoscit. Ius potestorius ususfruaturio christicola
 salve, credidit, eius creatorem imbre durum quem a germe lanta quem
 non habet, ut legum fore, cuius aut abdicabile aut amissibile circa rem e
 minima domino iuri est. De crealo iuri dominii subito fit

Sectio iuxta

de

ubto domini hem roxmo tunc remoto in genere.

Iustitia proximorum aliusq[ue] estq[ue] viris aut potissimum in genere istam a potissimum
 omnis eius aug ab habitu regnandi ecclesiasticam illud id est diu subtem
 remotum q[ui] est recipiuntur aug in mari eismodi habet aut invita n[on] s[ed] c[on]tra. Salvi
 sapienti datum est regnus eius etiam est sine subito ab eo dari in potest, quia
 taliter est auctor aliquem sine sui receptivo esse non potest: quare roxmo
 proximorum hem potest fit remotum; quare potest remoti potissimum proximorum
 hem fit fastigio culum q[ui] est recte potest ad remotum eis.

questionem in huc felioe proprie procedere de dominio in aliis iis, et
radicali dominandi copartiale, facilla autem dominori aucto lege prohibetur
sive s.

134. Afferio ita proximum dominii solum & voluntatis rationali in illum sibi radicem
con supponens ita coram ipsius oculis. Pbi ita potia dominii solum
proximum diffiri debet, in qua facultas radicari potest libera et legitima
facultas disponendi de re aliqua sibi sua, salvoque facultate huiusmodi
alibi radicari non potest nisi in voluntate rationali in illum sicut auctor supponens:
q. e. in determinata in lexis est dum dominii sibi proximi facultate
ratione ipsius. in alijs partibus certas sit ista non ostenditur in illa ratio facultatis
non radicari potest libera et legitima facultas. q. sicut facultas legitima alibi
ex lexis in plurimis, diuidit de aliis lexis sola facultas sibi sicut libera est
supponens in illum ex radice liberale: q. e.

135. Quod idem est sibi proximum dominii, quod est ex aliis proximum frumentorum, aliqui
frumentorum huiusmodi in illis est ex voluntate ille quoniam radicale hoc facit: q. e. in illis
ex voluntate sibi proximum dominii solum ille quoniam radicale hoc non potest.
Pbi in aliud est proximum dominii frumentorum, per quod sibi proximitas potest in
eram disponendi de rebus sibi suis, aliqui hanc liberae potest disponendi
hunc tamen per in illum ex voluntate, per hoc est inmediate tamen potest in facultate
et per hoc fuit alio in rebus liberas, unde voluntas de dominae auctor: q. pro
ximum dominii frumentorum adeo, q. solum est in illis ex voluntate, hoc quoniam sibi
sola facultas indifferet et libera est, facit in illis sibi quae radix in indifferente et
liberale est, radicale. aliud namq. pbi est dominium ex libera et legitima
facultatem radicari in disponendi de re sibi sua, scilicet est ubi radix nulla est
ibi est nulla libertas est, ut potest q. q. sibi in electione libera indifferet
ita ex frumenti sibi nulla radix est, si nec dominandi facultas plena est p. t.
q. in liberae potest auctor frumentorum: prout ad voluntate solum proximum dominii
pertinere videtur in illis sibi radix, ex voluntate sibi proxima disponendi est
gendi potia.

136. Afferio ita solum dominii remolum est q. sibi radix radicale in determinata
frumentorum est: illa nam solum proprium dominii solum remolum est p. t., q. sibi est radicale
potest proximi, aliqui in illis ex voluntate radicari q. ex determinata sibi proximum
domini sibi, sibi est q. sibi radix radicale est recipienda: q. e. sibi est q. sibi radix
remolum dominandi solum est. Quod ita dominium sibi est libera disponendi
facultas, alibi libera disponendi facultas est sibi facultas in

foals libero, nō per se patet, tū amē & foals libera nāo nisi rāoalij: gō e. Domini
nūm pābērātū nō pāt nīfī nāa rāoalij. Par. 2do ex gōp. i. no
Dominum in oīa bābla pābērātū lībūj soli i magīni Dei, dī e. Lāciane
pōer ad i magīnen et pābērātū nām et car et scit et pāpīl pātīlīg. Nōla-
lībūj cōlīp, alquī i magīgo Dei nō nisi nāa rāoalij: gō e. Dominiūn lībūj
et pāt i no nee at nīfī nāa rāoalij.

214

Afficio & tua post. Item cui complicissimum in eis creberarum ait dominum 257
completere ut peregrinatio eius, excederet quantum oīus creberat
dominiū e ratiōe quia peregrinatio talis.

Item in hoc libro ac Regis universalij legi obij tam
quod ipsa qm prialia n qm in celeste quod uenit et dominacionem,
ita in aliis ito. Et quod in apoteclion, unde per suam nativitatem alio
Reges et Principes obij sicut uere auctoritatis uis proin regis iniustis poche
spores, aut tyranos efficiunt, sed ipse suo iuri auctoritatis scilicet factis obliuionem
regis ad mortem. Ceterum hanc non fuisse dñm legi obij imo prout
ex ipso factis istendi dignitate qua et era, similes loco, la hoo Reg, qua rati
per excelenzia infinita exscilic Reges terra. unde poterit id est scriptur.
alii Regis auctoritatis Reges Regum est Regis dominacionem. Procul iij. v. 22.
item c. 1. Vt Principes deorum terra sicut auctoritatis

item C. i. & principis regem terra hinc e. regis terra in oriente eius
genera electione. Regem regum terram suam adorantes. fidei & theo & i. ionu
P. Q. marini & I. Tho. lib. de regione principis C. i. item & Antonino
et aliis regis in Catholicos aliquam huius dominandi electione debilitate
orientis post afflito, quod huius ignorata est post ciuitatem in oriente per excellen-
tiam adeoq; & in regione possit. all

13

Item regis etiam Regis Dicis Regum eis nō de hoc mundo: sed Regis Regnū
etiam. Item dñm locis de Regno quod usq; ad administrācōnē adeq; fidei
in curia rō nō in acto iurō, qd fidi q̄ p̄fide manifētū soli indicavit. Tunc is
VII. ubi general qd paralelē serierū arguit mundū ut s. Neq; p̄fida
de iudicio, se p̄tō qm, qd nō crediterunt in Cr̄m De fide qd vadat ad
palam et de iudicio qd Princeps huius mundi iam iudicat, id est Regis
Regi mundi iniquo iudicio iam condonando querit. Item Regis Princeps
et regis mundi, qd Regum eis erit de hoc mundo: hincq; qd illa
aliam u. Cr̄m his Princeps sūi ius estis iurē iū, eis qd Regum
et vice regis sui subiecti administrācōnē sibi de hoc mundo.

139.

Apercio Atia n̄ solus pueri ante eum ratiō et amēte, dicit pūtō in puto
mortali, heretici et infideles suorum nātūrālērum actuum et rerum seruū Dominiū
relincent. est coruīs Catholicorū ḡta Wigleff, fl̄st et Waldensē
hereticos. Iudicē iūna pars hui ex filio ad galat. q̄. utrūq; isto
p̄e b̄cē p̄arvūlē ē n̄l diff̄lē a seruo dom̄il s̄it Dñs cūm. sum t̄ a
ratiō eī ē nād ratiōlē ē p̄f̄lē Dominiū renōt̄, atq; ē pueri a se usq; u
ratiō idem ariente f̄t nād s̄lē obitūlē et in auct̄ in nād ratiōlē: f̄c̄.
hoc am̄ inſt̄lēda f̄t de Dominiū in auct̄ in n̄ de ipso Dominiū upe q̄f̄nōng
perlebenter coram̄ in pueri ante eum ratiōlē actuali: amēte, sc̄nt̄ e
in actuali: Comit̄ Dominiū in auct̄ rōt̄flare i p̄olē, hoc ē origi: p̄o
et actualē libetatem, plera am̄ et actualē libertatē ex i p̄t̄ ubi ratiōlē
alij n̄ ē: cum gō in pueri et amētib; aut̄ et Dominiūlē actualē ratiōn̄ s̄it
et usq; inst̄lē, reḡ in eī erit actualē t̄o cabitule t̄o Dominiū.

140.

Altera par̄dēt̄la ē in Concilio Corfūliensi l̄f̄. 8 in ar. 4 ubi errori
damnati f̄t heretici nominati: idem in Concil. Tūd. l̄f̄. 7 Cor. 12. et
manifeste itineris: seris: Rom. 13. obēde Dominiū in bonis sed & si. 10.
Ego hoc ē suo templo docui. Regijs dum derelictis te plearieis, tu
eris reddite gō Cesari q̄ Cesari p̄ta eratām Cesari. Et si reḡ adeo
infidelis: gō ē infidelis obediendum ē, atq; usq; Dominiū compeli.
in aliendo legiline poliphila: proletra multimedie Reges appelloni in
f̄. fūrgis. qui h̄i in p̄to veritatem, al Reges f̄t domini suorum regorum
ratiō ē probare poteris: pūtō heretici et infideles actualē ratiōlē
uper per sua p̄ta n̄ amētib; gō den in p̄to f̄t, f̄t nāt̄lē ratiōlē. Atq;
oī nād ratiōlē ē p̄f̄lē Dominiū et notum: gō.

Cas̄ t̄būlē Dominiū n̄ fundat̄ in grāa et karitate q̄ p̄p̄t̄ de fr̄nū, q̄
in aliis t̄būlē ē iure exp̄f̄is q̄r̄ib; et iugis. p̄t̄q̄ quoq; libelū p̄p̄t̄
ore sui p̄t̄i i' om̄it̄ur: gō ē p̄t̄oq̄ sallo p̄lē fr̄nū suorum Dominiū
procedit in iste discussione poliphilum de Dominiū in auct̄ in, et le p̄t̄b;
q̄t̄ Dominiū aut̄ ab hoc auct̄a iure māt̄kēn n̄ ē quoniam in dēcērē
cosa cōiect̄lē.

141.

An̄ dari p̄t̄i! Quoniam dominium insolidum.
Magna questionis huius cum ipsa illa de duplicit̄ caō solali et p̄p̄t̄ eisdem
numeris eff̄t̄ ē affinilat̄, ut adeo p̄t̄ illi diligenter operam rauar̄t̄.

Secūlē 2da.

parum difficultali in hoc invenias, cuius pars iste est: an eisdem numero rei
eisdem usq; agri, hinc valens deo domini sole, ita ut sit c. scilicet
verum si hic est plenus dominus, et illa sit est plenus rei dñs? qd i. plures in
solidum cum dñi partibus concurvare possunt, an alia ratione est?
qd est frequenter dicere est qm Tiberio s. hinc dominium proprietas, Caius
Sextilius? de solidi igitur dominio queritur ab aliis. praeuigebut regolus.
Aferlio ab aliis implicat Iulien dari sublim solale et aliis in dominium
vire et signo possunt eisdem numero rei. qd concurvare posse.

Ostendit ab aliis implicat graduum verum: qd est duplex dominium sole exponit
eisdem numero rei sit c. scilicet. Ostendit qd si duplex plenus sit c. scilicet
eisdem numero rei posse solum dominium, manifeste qd dare graduum
verum: qd si illud implicat, implicat et hoc recipere.
Ostendit se in huiusmodi casu verum est. Tertius usq; est plenus huius rei dñs,
ubi est voluntas, al. est verum est. Tertius non est plenus huius rei dñs qd hoc:
si verum est qd Caius aem dominandi licetion et facultatem habet adeo
plenus rei sit dñs, verum non est qd tertius plenus eisdem rei sit dñs, qd Caius
de re huiusmodi pro suo arbitrio cuiuslibet disponere potest et non potest:
qd est eius plenus dñs vel per se potest, si non potest: qd est potest disponere
qua dispositionem tenuit, adeo cuiuslibet impedire dispositionem a tenuit:
qd tertius non potest ius ab altero sine iniuria non impeditibile, qd non ad dominium rei
celeritate requiri, qd est eius perfectus negat plenus eisdem rei dñs tertius:
est igitur tertius dñs plenus vel concedens potest, et tertius non est dñs plenus
eisdem rei, qd non est potest ab altero cuiuslibet impeditibile vel obstat est qd potest
aut non implicabat graduum verum, aut implicabat duplex dominium sublim
ab aliis sit c. scilicet eisdem numero rei.

Ceterum ab aliis dominii potest hoc sum qd latissime expalatur in solidum dominium. 143.
Quoniam dñs, alii manifeste implicat eisdem numero rei procedere in solidum
sit c. scilicet in tertio. Caius usq; subiectari ab aliis iuribus plenioribus
1: plenioribus namque iuribus importanter est ius dabile, adeo ut quis dñe
potest se libere plenioribus iuribus, ipse sibi appropriare potest est ius
dabile in huiusmodi rebus quoniam omni subiecto potest huiusmodi iuris appro-
priatio in duobus a se iuribus intercedentibus non potest esse ius, qd independenter sit
alii iuribus habebit ab altero differere se potest qd habebit a se ius dabile

fo nō possit plenicherum iurum, adeo ne plenicherum domini: sgo cipili-
cat. duorum, tunc yg. et Caio in eadem filii, fel. loca ab illa & iugis.
Iude, rete, suricata, &c. & si duob. s. concordia ab illis iugis.
qm in solidum trium & pescis ee iugis.

144. Quare si trium duorum in solidus implicat, cui ergo fil. ager yg. in iugis
duorum aut emplois, an emplois, an venditis a donatoris, analisis?
R. Igitur e, an per sic in iugis duorum aut emplois intus iugis.
id est ipsius signum quo actualis fuit translati, an quod iugis translatum iudicari,
si prius dicendum e, qd rebus adhuc trium filii pte donatoris, cui venditoris
sue e in hoc signo alicui disponit de re tam sua, donando & vendendo rem, si
suo iugis, si cum iugis translatum facilius in illo signo, iu ro trium comite
vendatur erit, trium ut pte emplois possit.

145. Aeg dies in qua est emploris & venditoris in ipso signo terminalis
qd est venditor plenus est dng rei vendenda, atq; in eodem signo inchoatur
plenus plenus est dng est emploris qd reo eadem iugis translati & terminalis
qd est duplex eisdem signis erit dng. nam

R. id dnm concidi potest qd dng per iugum pte invenitibili iugis in
quae signa inchoantur pro uno signo inchoantur venditor sed plenus
dng, e, pro altero signo inchoantur emploris sed plenus dng, atq; eam haec
signa snt. Si inchoatus nō rei, ita e signo trium & triure sed inchoatus
duorum; uno esti signa realia eisdem iugis reali, non rei, nō
omnis, qd sit et fel et pro duorum signo reali, qd auctoritate facta iudicatur, im-
plicat oblationem et plenum duorum trium in solidum, eo ipso qd diversa signa
realia possent per adversos. Preterea qd si emploris in eodem
signo factis inchoantur dng, an videntur plenus erit dng cum venditor
minime sed inchoatus modo in qm in altero deficiuntur, sicut signum in
duorum signum plenus dng, nō e in presenti.

146. Dies posito qd vesta nobili matrona orba parvibus pte hinc agrum
detrahunt legare Tilio et Caio, scilicet rostratum, u. rebrys, cui plenus sit
dng, horare, videntur potius quoniam dng volveris, signis horatibus u. len-
per divisionem testimoniis dng fieri hi idem fidem aut qd impedit
qd nemo eius modi testimoniis eviri potest qd.

Et Berla huynodi libro et cito testata sic intendit agnum transferre in
 utrumque vel ergo filii vel eis suis & sibi appropriate, si la morte sume,
 huynodi legitimè ex fine malem est. I semitalium rizarem atque adeo
 per iudicis auctoritatem corrigendum, & Berla intendit tamen ergo in
 discriminalem est vagus filii plenius Dng. Adeo in usum suorum praevenient
 sibi appropriate, prout, si dicendum est quod si quis prout sibi appropriate
 ille & solus Dng filius plenius rei, alteram non nisi libelaris, sed libaliquis
 in prout sibi fortior, parcialiter ulergo, cuius in usum dñi Dng. Bene
 namq; aduenturam est, pleniorum trij & solum involvare abstin
 ges ueneti, & disponendi de aliqua re, sed & iis in rebus, ut adeo a nomine
 ciuitatis impediri possit; nunquam dñi in positio casu ulergo, ut quis, dñi sicut
 quis quod in actione exercitum dedigat, ciuitate impedit et infringere potest?
 neque & regnu huynodi legali dicti poterit plenius Dng nisi tempore ex
 leui malius mense. alios & hoc fortula obicit facile solvi po
 lerunt, ea est aut loquens de diverso locis iustitiae aut flagro iustitiae
 aut diverso dominio gerere, aut diuina numerorum, aut certe pleniora
 diversum curium non involvunt, adeo ne illius trij pluri obseruant quod fuit
 fuit huynodi, ut ab altero ciuitate impediri non possit. his igit prolocum
 solutione ingredi nobis, nullum est in horore nec aring nec res ipsa.

Vestio 3ta

An et quale Trium hoc operat in vestem membra, tam
 honorum, et alia bona peregrinalia? 147.
 suppono in. Contra Yonalissas et Circumcelliones suicidium per se
 loquendo, et extra Volutem Dei aut mandatis aut malo intentio iustitiae
 vellet, factum cum si peregrinia Marlyologium festum ad hunc quoniam februm
 est in te illud est, et Nostrali dure letitiam per praecipua tria nostra operis
 atque est: nō oculis, aut est dī frugis, & be crucis, nō allatum quod nec te
 regis, et aliis operis, quā pācē, qui regis quā operis, sunt qui non tuet in te
 vidam tuā oculis, ita multo rūgē scīpionis occidet, dum qā uita quā
 pācē a iūris ab ego. Unde e qā dīcīs: id. qā solus Dng est qui vita
 est mortis & potestem, et qui occidit est vivificat, qāq; potestem accidit quod
 alios huynodi in se ipsum qā tria nostra foras est summa violentia, unde maior
 iniuria & afflictio abulla legē aut ratione, quāq; our ex suicido sicut
 qā ecq; iubeamur proximum diligere, sicut nos nos, illo quāq; nos

metrisse diligere inveniamur, ita e. eōq; principiā, nec alterum occidamus,
a frōri et patiori inhibemus, ne nos infestemus. Neq; ad faciliadrem
q; dōis nobis tūcē morte nob̄ p̄metere possum, sicut sibi appellat̄ Paulus
hunc dixit: Cū sic dīpoliū multa ē nob̄ et alii op̄are possumus de ratione,
nec bñ ea nob̄ tūcē inferre possum.

i48.

Sup̄o rō eodemque iudicante sui multilāo, n̄iſi sibi graxi malum
et sibi p̄ficiendū eam donec est, ut q; si dannos ad rogam fieret a judice
vita et patiāt̄ consolari, sicut h̄c evitare palam ē. reys dīpoliū h̄is
cūditali, q; aliqui oponens, sicut p̄missionē ē auctorit̄ vēdicationis
de cuiq; nād ē, ut sibi ad alterum, de p̄missō ab altero n̄ obij̄ p̄missionē
c̄equi dōre. namq; ē q; officia in bñ sibi ad alterum h̄el longi sibi
alteri faciat p̄missō sibi, q; ē in loco capi fieri p̄t per hoc ē q; p̄missionē
ex quoq; p̄missionē a judice latam, id faciat sibi p̄ q; officia erga alterū
comunilāo sibi, et p̄missō īm̄ c̄iḡ fura et p̄lum delictum habet, sicut in
sibi q; quis de trypane dannos ipse labore p̄o p̄missionē bene c̄equi,
perdeat officia observar. his hyp̄oſijs f. I.

i49.

Affertis uersusq; h̄o iure nād et p̄missō ē dīg; fūdāna honoris boro-
rum p̄uolum ip̄uissū vita qm̄ ad custodian. ita Paulus dīg; cuq; quis.
Dōr̄ dōr̄ ex ip̄o lāmine rāte dūm q; quis, pudere quisceit vēla fāma
honoris. 2do dīg; fūdāna vita quod custodian ē de fere nād ut facile oī
grāvēt; q; ē de eodemque ē dīg; fūdāna honoris, q; p̄missō aderit
vēla consolat̄ dia si perdu fāman fūdāna nāmēt̄, adeq; idem nulli
im̄ obij̄ fēri ingenuis mēlīc longe ē p̄missō, vita qm̄ fāma q; altera
in mundo ē post mortem vita ē. 3to ex dīg; fūdāna ubi dīg; a loquēti
q; fāma proximum h̄uū saltem dīg; fūdāna que fāmē ē illud involuit, mēlīc
mēlīc coquēre saltem dīg; fūdāna q; fāma ē ī le iūcūlā. Le-
tto deniq; dōr̄ a p̄missō ex ip̄a dīg; fūdāna, q; ē liberū dīpōnēdīg;
culas de re aliquā tām̄ fāma īm̄ invērīa & invērīb̄lis, alq; dīg; fāma hōris
coleq; hōris p̄alib̄ dōctrina & p̄missō virtutib̄s dīr̄ hōri q̄p̄līs hōris
modi liberū dīpōnēdī facul̄t̄s & tām̄ nāq; p̄isse hōris quis, h̄o ī le
ī fāmē condonat̄ ali, nec ī fāmē īm̄ invērīa īfāmē virūt̄ p̄t, endē nāt̄
invērī fāmē hōris. Generādī restitūt̄, p̄t ē ip̄e p̄missō
hōrum hōrum p̄t̄s mēlīc comodū fūdāna ī dīm̄ nāt̄ p̄t̄ adūcāre p̄t̄
in quē.

atque sine scandalo fieri ut aliam legi à multis famulis nomine
 publica gloria in claram faciat, ponte suo ad latia descendebat, et quod bona
 mundi gloria sopiret, et timidi in temere pectora faretur. De precibus
 alijs virtutum alijs magis offensio hominum libere alijs, tunc quā
 meritorum pugnare libet latenter, sicut igitur in augeri et meritorum ita et in libere
 positi et tunc quā, sicut hoc dem operari libere operari, ita ratiō si
 alijs alijs virtutem eos libere eliciat, quod amē libere eliciat, illud eliciat et in diuine
 in rō glōe: alijs alijs virtutem in diuine hanc sit, quod faciat
 bonam et alia bona humana quae libere arbitrio reguntur et amē quae libere
 arbitrio acquiruntur se libente scandalum est damnatum est tunc alijs quae libere
 vidi sit, obq̄ amē quae libere alijs sit, eorum quāgl̄ e: gōc. neq; offensio
 quae alijs sit, sicut veritati famam civile prodigere nequeat iuxta illud
 ualassie pēno eorum habeat de bono nō: non tū quae perfidus faciat reu-
 niarum sit dñs, nihil omnis eorum sine pēto prodigolitas prodigere sit.
 Dixi tū n. 147. sicut in se loquendo sic in te illud, percutiens
 ē quod, ciuitatem īmē obligatorium indicuisse concurvare in ciuitatem
 multitudinem, quemadmodum concurvissi festam sacra littera sanctorum.
 Eleazarum, qui longe malueret vitam suam perdere, qm̄ sc̄t et Israelites
 postea suis uictimis ē: sicut de priori legi rediuit. Et Eleazarum
 offensio ex rōe uachabacum. ubi generosum eis martyrum remperit: ita
 ē in ciuitatem coruinxisse cīle vires quod milite generosus vigilia
 perdidit, quod nō solus ciuitas ē quod in sibi de bellis inuitia. offensio proposita
 et Cōsare et cum certo cīle dispensatio quicunque belli aciem inbarat
 Terci in qua tenet pīre tēmī ad hōstion auxilii. idem ā poliori
 sentient ē de milite Cōsane et fidei proposito quae pīo uoloi
 debito pīo exēga, gravis fidei pīo exēga reuocabilis, prouiderat, et cum certo
 mortis periculo de sua fidei festari tenet. Tertii pīo exēga pīre pīo
 pīo uerbi obligari suo parochiane sicut in rāia salutis et tunc dī
 ueni in testicūs periculo, dummodo ex eis morte plus alii destituti
 passore nō gerent, sed de pīo exēga pīre pīo alii plura. Tenerit
 pīo se de celo obiciere noī gārando suo pīo principiū nō nō, qm̄ manus
 te iheri obiciat et averteret. Damnum capili. Tenerit mīlē ad imperium
 pīo quei resiliē arcī ignem immittere, et pīo prouidea se uacan esse dī
 parum. ex eadem uōe clarissima Paulus Merges Religiosus comedere
 uītū modicam pīo orbitalem et mortis auctorām per austere latere pīo

Donato e' mos cuius ruina vita sed mox ad peregrinatio dantis intercedit, cui
et ego adest quodam exstimator exemplo et G. Daulon maestroq[ue] fuis deponi-
ciplinem et eum cum Pro[pt]o marime qdm cum sua vita. Et nosq[ue] non fuimus
deponi-claro sicut feci.

ad x. Inter ex dictis inno hoen per se corporatio e **fratrum** sua liberatis. ratiōne qā
et sibi proprietas hōis naalē deponens à ratiōne quodam suum aūunionem, illorum
nō individuali liberūnē, ut illam qā se se adiūctus aut ea suauit qm ad adul-
tūm, ut ferugula clausa lessari, q̄ lēp̄ dōys obediens nōn liberem
gloriantur sed sene liberabile, qm quisq; proclives ad ad faleon magis qm
sua liberatis inīcio illicia sacrificare per suos superiores in manu Celi
q̄ signos, quoniam etiā p̄ eo falso e obediens usq; ad mortem.

252. Inter 2do delibatione pro graduale selectionis detrahendo gradus pene
peccare potest duplice specie d'islo scilicet q̄d ea Charitatem, qua quis bene
digere proximum fecerit, scipiat, & q̄d ea Viciat in alibi
q̄d quis naues tñ in bonam famam, adeoq; n̄ sufficit in q̄d pectorali dicere
peccavi q̄d proximi charitatem, sed requiri ut dicant delationi proximo
n̄ ē genera pectorum immodo, sed singulorum species et numerus exprimitur
iuxta quæcum in tractu de Poenitentia sed de poto delibationis alibi plura
unus hic aduerterendum erit, qd ob parvitudem ratiōis ea qd de poto delib-
atione dicta sit, exordiū debet ad alierationem honorum liberatis alio-
rum honorum suorum, de quorum respiratione plura dies in dispensatione
ita huius tractatus modo sit.

Seclio 4ta.

*Ag. et quale Trium Uxori complat et filio familiis?
Trii fablo in genere hacten explicato, i.eq; resolutis quoniam quisq; eis
nos tangit & si nata restatur & in partu de fablo triis qd dicimus q
vire n immedit dominica, & e singuli hoc ut nata tria e trii capare
sunt, tali in via mulier ad dominici legem prohibetur, ne ordo membrorum
in conuenientia ad caput defuerit, quos in ipso numerum uxor et filii
familias nuptiale qui n suj sed alkis iuris habent, uxor qdmariti filii
familias atque pectora hinc*

153. *Si bona ē in loco uxoris proxime quod ruris līrī in mo qdū tō bona vāj
lēu dēs, quo sīgām̄ bona marito rācē statīc̄ ipse onora p̄fīnēda rōmē*

uxoris tradita. ³⁸ Ita ut bona tradita et donata ipsa neque quae quod
vocari. ³⁹ Ita est bona quae ipsi sponsi in signum et regni veluti statim
traditum, ut est annulus, numisma et alia insigni quae arcta diuina.
⁴⁰ Ita denique est bona parochinalia seu iuxta Ecclesia, vel etiam
Te Clavatio Verbo parochina inspirata, et opero deponitur a para-
chitate bona est, et iuxta dolorem acquiruntur, cuiusmodi est immo oca: exire
dolorem marito traditor. ⁴¹ Et uxor donato hereditale legatione et ante
patrum acquisitionis, aut in patre et in filio sive a familia, ita ex
alio libelo oblinuit. ⁴² Ita oca quae uxor in patre ultra debilon familiis
gaberrimum sua industria labore et opera sibi comparat. ⁴³ Ita illa
et quae defraudando suum querium in cohereditate sibi a marito sumptuosa pro-
videt, vestida honeste donatibus reuocobus et insigni sibi subtrahit. ⁴⁴ Ita
maxime illa quae domino marito uxori certa aperientur humma pro sua et
liberorum ressentiae, uxori superfluum falla fui et liberorum figura
et deceni justitiae.

⁴⁵ Item est bona quae bona filiigeneralia id est filii sub regale Patriae sicut
propter et apostolica sicut Castrenia, quasi castrenia adventilia, et
proberilia. Bona Castrenia est quemadmodum corporis uocis uocis
castrense est de illius, qui quis in bello acquirit, quo redirentur. ⁴⁶ Illa quae
cum filiis in bello bellum bona maris sine per modum stipendi sive
iusti spoliu sine donatis audeat sive testam ab alio coniunctio
oblinuit, item oca ex hoc pecunio separata sibi mediante fructu sive
fractu sive agri donatur. ⁴⁷ Ita nam offert pecuniam. Bona
quae Castrenia est bona acquisita rati publici officii faciendi modo
in publicum tendentia et ordinari ad bonum quae uictis Hispanis affro-
dati, Medicis, Consiliariis, Prosternis, Clericis, Paris, Chemicis aut
uix in artibus Esteriales et Mechanicas. ⁴⁸ Ita cum multo Codice de bonis
qua libet: quae et annumerari bona a principe donata. ⁴⁹ Eadem.
Item quae Clericis filiigeneralia rati Clericis oblinuit audentia pressa
ero de eis et clericis vocari am bona insigni quasi castrenia
qua est rati militia acquisita sibi, et auctoritate privilegio castren-
sium eoque oblinuit medio ordinate ad bonum quae re publica.
Bona sive pecuniam audentium illa bona est, quae negat in bello re in bello
nihil et alia quodam rati speciali ad bonum quae ordinata, negat rati

et in huius patris acquisitione, sed oīno aliudque fūl arī filio filiorum
aut eis industria capi faberna, inventione legato, suauitatem et hereditate
materna aut opulentis alijs proprietatis a filiis familias comparata
L. cur operes b. Et. De bonis q̄ lebet. bona deniq; et pecunium
procelisium illud dī, q̄ filiis familiis heret ex iis regis & subiectis
Patris, quo e rediunt oīa illa, q̄ filio in huius patris doni, digno-
ti, q̄ ab aliis doni filio ad studia, ad sacros Ordines, ratiōne respliarum
filiis ad deponēt dī ab aliis in huius patris, q̄ e iure potest filii sui
Fradis, illa propertib; n̄t, nisi q̄m̄ dī postea, cum aliis fratrib; in
in hereditate partitionem effici. h̄t pronosticū sī.

155 Aperio ita bona doni, si in pecunia aut alijs rebus regis & similiis
n̄ possunt, heret ex dominio proprietatis q̄ uxorem pertinet, res
fūl am ex dominium usile ad matrem p̄dū et h̄t hereditate
legem q̄m̄ sī. De fure dolam ubi h̄t donis fūl ad matrem p̄dū
dī regis fūl aperit, cum e ipse onera patrū subeat, aquiescere
e fūl aperire. Patrū iqr q̄ plān dolam dī n̄ e abg,
recipitalis case res dolale alienare n̄t. L. in rebus codi de fure dolam
into de iure noīo q̄dī iuris censēt, quo e cum q̄p̄su uxoris mariti
conū imobile sine dolale fundū alienat aū. Hypotheca p̄blici.
L. uniu. & e cur son de rei uxori aū. c̄stitutione ut h̄t denique
ea administrare, et a quouis p̄fectorē reali e aū. vendidare. Dicā can-
can Cod. de rei vindictae. Dicā h̄t dolam si recte perlinere ad
uxorem, nisi in pecunia aut rebus regis & similiis possit: nam iusta
quoniam. Et. ex res in dolam. Et. de iure dolam in iure casis plena
Quoniam doni e p̄nes matrem cum obligatio in modo p̄fundo patrū re-
tuerdi, quo e rediū case, quo re dolale regis & similiis marito tradidū
affimata n̄ ec p̄fam animosus si forte perfidus aū. dimisus sit. con-
valor fieri, sed e aū. officiis officiali vendidiorum.

156. Eadem sententia eē dī. De gradole seu bonis fūl aperit, quorum ad-
ministratio fūl e boni, q̄ndū matrem possit, ad matrem pertinet. Ibs
am patrū ad matrem dī fūl se dī ad uxori, ideo gradoli uoce sua
abilitas e. Ad mulierē superior des non est, si marito bona refudat, q̄
ibi pro dote fūciali obligata est uox fūla in Capitulo per actum
de emptione ac venditione. fūlam deniq; q̄d concernit in q̄m̄
germanice Mongongab dī, illa fūla per modum mariti patrū pleno

iure una cum dole mulieris exhibenda est, qd si s' illa prig marito sa vi
fangeret, illic erit vinclu e marito cibera dispossitio, ut per legem
aut ab instante carebit illic restringendi. *ad hoc in exceptionali causa adiutori, unde*
Affilio et ea uxori in bonis parceratibus seu iuria aut prole de his. *1527.*
Eius plenum dominium habet ipsa ex l. hac lege. *Cod. De potestate quen-*
tis, item quoad proprietas domi quod administracione, ut & i. methodoq;
libere disponere possit ita qm, ut in locum administrationis gratia mariti
volentie uxore se te impigeret debet, & qd suorum fidei mulieris que
le ipsam marito committit, res e ceteris pari arbitrio gubernari. Cadre
ut si huius potest marito concedat cuiusmodi administratio bonorum ab uxore
*ut & colligit *Vaym.* ex l. ubi ad hanc uxori in bonis mariti facilius foderi*
hypothecam: ipso mariti de bonis parceratibus uxori nobilis qd pot
alienari perdet, disponere uxori facit in usus, & tenet ad regis
decisionem danni, scilicet e uxori si nobilis qd disponere aut ferire
de facultate potest aut graviter, ad restituendam honorum exala quoniam.

Quare qd iuris de bonis durante matrimonio administracione acquisitijs ex contractu
*XII brevitate illicem dominium affirmat. Ita s' p. lata. *Prat. quenam,**

statuta ordinarie in potest maritalibus proditibus, res ipsa qd per
potes maritum, nisi forte speciali ratio aliud prouidetur fieri. Hoc de
bonis uxoris iam sit.

Affilio et ea Filius familiis plenum dominium posset in oca bono capere. *1528.*
Ita et quasi castraria tam quacunq; proprietas qm ad latitudinem frustigrem
ita ut potest ipsa Volta et licet non filii de illis disponere *Filios fratres*
in iurionem fratrem, et si male disponerit pecunia ipsa fratrum ac debet ad
restitucionem totius danni: *Filius contra: nisi a latere aut exponatur,*
libere de illis disponere: qd ipsa Volta patris sine fratre suo
cum erga fratres non erga affines ino ipse patrem, ita qm n. in
audie. *Filius patrem quenam potest, quemadmodum ex parte patrum.* *L. de affege*
et de patre castrensi. Ita qd miles proxima. & auctor tamen libello.
cuius et aliquar. ratione scriptum nimis qd ita bono geni expedit, ut filius
ad bonum geni speciali gressus in bonis inde acquisitijs faciatur, sed
et ad latere inveniatur. *Dicitur nisi a latere aut ex parte patrum*
est a latere inveniatur, et imponere aut minorari sit. Filius administratio et
ipsa est de potest parenti, lege est imponere imponere legi et disponere et
de bonis castrensiq;

159. *H*oc per hunc art. In bonis aduentibus dñiūn proprietatis & iuris tū. filii patris
pater an quoniam dñiūn iusserit ut pater & administratorem & cum opere. C.
de bonis que libet: unde in hisce bonis iusquatenus grande! Pater & quod libet
dispositionem nō bi rei & fedationem cum iusta voluntate upr. fidei requirat rei
salua suffici, bene pater rem alienans facit per gradum sine per donationem
penal estra efficit, et ita invalido agit, v. *F*iliū familiā parentēm
& sine eae huicmodi donis retardare valde & sibi retinere.

160. *F* In aliqui casus q̄b⁹ pater dñiūn uile & in bonis aduentibus finire pt
vno qđm p̄fīle pater upr. fidei cedat. vdo si per donationem
upr. fidei ex proficiē filio legari, n̄ ē datus p̄fīle super cōp̄tū fidei
ad eos, si upr. fidei ex proficiē filio legari, pater qđ disponit n̄ tū. Et sic
ut aut pater parte tū. C. i. sec. 2: si pater noluit q̄dēcīre filio adeo
aliam hereditatem, aut filiū dolen acq̄p̄cīl pater n̄ q̄dēcīle, h̄c
erit upr. fidei ex p̄fīle filii aut filiū familiā. *A*lc. ex eadem p̄fīle si
pater q̄dēcīl incep̄tus m̄stis, aut n̄m̄ legātūm̄ dñiūn. Sic illi
nām̄ bona filii inmediata applicatione sumptū ad proprietatem & in aduentib⁹.
*A*ffertio & tā bona protelitia & acq̄p̄cīla & rei aut p̄fīlia patris, nō
iure perlinet ad filium familiā adeo, filio hoc rei proprietas reuocabilis
dominiū cōp̄tū p̄fīli patris ē ciūn M̄uraria & fertia. vdo ē ē, qđ
quaerunt res alio d̄ lucrai, ita p̄fīle p̄fīli lucrai, cum ergo res, per quas filiū
familiā vera protelitia lucrai ē, perlinetur pleno iure ad patrem, patre
et lucrum n̄ filii, filio an & habebit ut animalum instruendum pater
n̄ misse qđ feris libet, tale fideiūm̄ sui dñi. iure quemadmodum pater &
bonis cōp̄tū & quasi cōp̄tūq̄ filii alio d̄ alienar. ex die iher
ad restitucionem, filiū & filiūtās & p̄fīliaz bona protelitia teneat ad
restitucionem ex bonis cōp̄tū & quasi cōp̄tū, si habet, qđ si
forse huicmodi bona n̄ habuerit, eis colutor de disponendū aut aliena-
ndū in aliis, p̄fīli, cogere & tenebit p̄fīlio sibi, nisi tū pater
cerferet remittere, vli ceteri in modica summa p̄fīli nō dicūn p̄fīli
et gravem forse filii infaniam, aut gradum rāoē B. ex haec diuinā
opera parenti p̄fīli, nec siquidē quoniam p̄fīli valde & tam iustum &
prōmōbilis videbit ad exhaec diuinā illam operam pro p̄fīli ipse
periret, qđ ceterū se nulli p̄fīli pater, nel ego iher. Si n̄ p̄fīli
ad restitucionem p̄fīli p̄fīli n̄ largitur.

Quare cuius ergo erunt lucra ex pecunia patris a filio tunc corporata ludo
ad industria? Redquon est in ludo sibi illicet an lucis, si ludus est lucis ex de la rade ad
acquerere lucrum et illa lucra est re ipsa Patris, de est quod fructus califred
re ipsa suo Pro, Ita an pecuniarum patris est in viro casu filii: quod est lucra
re ipsa patris est in filii, proinde huiusmodi bona profectus accersenda est
sicut et illa ex eam rade quod ex rebus Patris per filii industrian acquiruntur
rebus obstat quod per lucrum aut industrian filii acquista sunt, cum est in per solam
industriam, sed ex rebus a fructu patris per industrian addenda sunt, ludus
et industria mediorum in certiori quo patris haec lucra obtulerunt. qd
vñ ludus lucis nō sit, sensib; prout cum aliis loco cit: quod fructus califred
acquierat lucrum a Patris, quod in ludo illicito nec dolor complex nec filius
Patris subditus certior. sed per se loquendo est in veritate ita fit per rationem
in lucrum ex ludo lucis prouerion, filii sibi relincti pte si hinc velata
est expressa aut tacita generalis, non sibi quinque diligenter opere.

Sectio 5ta.

An il quale Dium Clericis generalis bona Ecclesiastica et
secundis per filios.

Quoniam Ecclesiastica bona non est commune, bonis dulcis Ecclesiastica
sunt Clericorum, quodcumque proventi superiori inquire de bonis Ecclesiasticorum
qua tripliis difficultate pte: fit Clericorum bona immo Patrimonialia
quae nominari oca illa quod ex hereditate sive palerna sive malerna sive
paterna sive annuum. et ex bonis derat, ex via Conscripta et aliena
nisi ob huius Clericis conodo quo facili acquirunt. Et rite bona Clericorum
qua patrimonialia ex industria quod sibi propria industria aut aliqua non
faro et alio exercitio et qualiter: profutura eriguntur sive infrafractio
magister Clerici fortius, quod est annueriori appendice et ipsarum furorum
septentiorum Coniunctione ista a appendice Parochia et Clericis et
priuatum in rade consentanea est vocata tradita. Et istio coniunctione
proprietate Clericorum ea non, quod Clericus acquisit libelo beneficij operibus,
quod est Parochie Capellano et quoniam sive iniuria inanis, si est a latrante
ambitibus, in libelo beneficij et Ecclesie sed per modum bonorum industrialium
quocunq; Clericorum sibi lucrat in la pte. ex hoc nolando.

Dif. d. f. 4ta.

Patrimonium & Indumentum, & i reioris qd' huius ex illi clericis omniis
ad prius paci eiusmodi bonorum perfelli fit. Tri: qd' et curundem eorum possedi
tri Clerici. prolera ista bona aggregant qd'm clericis, n' in qua Clerico
est quia hereditate. donatario Emporio: pars autem donatoris Emporio rei
hereditaria donatae Emporio huius fit. tri: cum qd' eiusmodi clericis est.

165. Ab uno & rdo à hinc filiorum usq; ad ipsa simplicius Papa bona oca fu-
se fidelibus quoniam per papa & diaconos singulis dispensatis qd' unicus
opus erat iusta eccl: utrum: simplicius Papae ijs supremo bonorum dispensa-
tori crescente populo. Cetera bona ecclesiastica sunt recte & utramque prout nesciunt
iuxta in alio papa divisionem Gelasius item Papa confirmans
et partes, quae portiones manegarunt in capitulo Noram. Et anno 12. qd' papa
Vigintiit, uirgo fili Pontificis, altera Clericorum, & tunc papaverem est.
fabrics restaurandi aut edificandi applicari.

166. Ceterum am: ex Vider apud Clericum de portione Donatoris papaverem aut
fabricarum aliis, qd' dicto capitulo. Et tota qd' rdo statim in suo usq;
aut aliorum dispensationem pecunie qd' papa officiam & iniustum postularem. Nenisi
ad resipositionem unde Donator in cit: capitulo auctoram ex parte aut refutat
est si facit evitq; deficitus in lucrum suum papa impenia his deputatis
imponeat. qd' e suadet rao natali, datus & Clericus de alioq; dispensatione
Item de suis ratiocinis in uillo papa, abz ea qd' iuriis alioq; fit qd' papa has alioq;
fieri puriparet, qd' solum in iniustum haec ignorat. quodq; papa huius
scilicet qd' de portione in cit: capitulo Clericis assignata, qd' papa
est, ut hoc & hanc in fili postulator volunt, ans filii Clericis huicmodi bene-
ficiis superfluum redditum pleno fit. papa ita, ut eos exponendo in usq;
professor n' peccet qd' papa officiam regi uicem restituere tenetur?

167. Sunt qd' olim certa sententia, qua hoc e munibz papa, et Corige Justice in ipsa,
Clericum huicmodi redditus superfluos in usq; profaros expendenient remane
qd' papa officiam auctoq; bonorum suis ad faciem suam nulli restituitionem. et bonorum
sententia pleriq; sequuntur a corrispondenti. QDQ. et graue papa quos cuius
et caliginine probat Navarrus & de redditis qd' papa. ceteris & superflui-
cioris Vider. Bernardus Hispanus rdo de canonico ualorem sententia
qd' papa nrae uolum & uafiliu de Alari relata, tum n' regina &
sacerdotiae, sive ut hoc sententia. Bernardi uera dubium non est
qd' papa ai expenderet redditus superfluos in usq; pio n' profaros, ut note qd'
sancti canonibz. QDQ. Admonitionem papa uero fidelium relata, retinuit

Vocab. rei rati. Iffibula est istha sentia immo est in videlicet alienis prohibiti
 ne testis. Ie. bonis q. iure ab aliis suatt. prohibiti; am Clerici Rebus huius
 modi sive Leonio Ponti Lestari: gos. negs. Vide; illam prohibitiorem
 puleclarum solum ex proposito Clericis; aut misericordia, hoc est transducione
 s. ex q. propositum Clericis; sive, unde ex parte Dandi, sicut habeat
 bona superflua, t. am laici sive ditione Clericis, ne illa fruile obligari.
 alterum est ex parte auxiliensis gratiarum rerum recipiatis, q. ut et in obsecro.
 a laici superflua, quin in a sua obligatio obligant Clerici; ita q. ista
 obligatio alii de praeceire non ex parte q. bona respetu sive Clericis,
 et Clerico in sollicitudo dar, q. sufficiat ad decemla sustentacionem. 280
 iuxta Legem in non ratione Mision Cod. de Donatio ibi, q. qui aliqui auxiliis
 cum onere donati alteri t. rurum locum t. fin. pte, si deinde in aliis usq. exp-
 endat, peccat q. haec officiam et tenet ad restitucionem, q. e. natali ead. debet
 aliqui Clerici redditu superfluo, huiusmodi auxiliis: nomine lauorum
 memoriū DD. taliter tenet: sub gratiis proposito Religionis et Clericis
 eos excedere pauperibus in usq. pte, q. si excedant in usq. proferos
 peccant q. haec officiam et tenet ad restitucionem. hoc bellicus. Nolimque
 vera sentia fuit nisi enim nullum officium, nichil ergo q. Maria in
 gratiis pergelebala est obligatum auctorum n. i. t. p. pl. diuin. Longe. u. uel.
 Aberratio Clericis plenum. Tunc posidet in ea oca, q. n. remediale. Si beneficium
 et compelenzia sibi auctoribus, ita ut se illi sive offiiciis, Clericis
 et aliis t. solum Lestari, vide, penitente vix disponere possit in den. usq.
 lega n. velibet. immo nec hinc longe officium et diuin. fidei officiis
 sentia est Clericis. Tunc a. e. eorum bonorum q. si ac libile beneficium
 et compelenzia sibi oblietur n. in quod sustentacionem officiorum et sacerdoti
 suo decendens q. e. facile conceder. sed e. in bona sustentacione superflua
 ex portione sibi assignata in prouerbiencia, n. ex portione Episcopatu
 et fabrico. Ita praecalix sentia s. D. 2. 2. f. 185. ar. 7. vix ita
 inferius regere lubeat ita e. docet Contraarias afferent hanc sentiam eē
 admittitur in latice Clerici orbis q. sacerdotio, cui si corruptela est, ob-
 viam iher. per sumos Pontifices in capitulum cum. Officiis de legibus.
 ita aperit. rati e. q. remire exerto et suadai in eo, q. Clericis respi-
 cuimodis bonorum n. expulerit Clericis, ita ut hoc sit potestis et consilii-

169.

potides bona sua & ex gratia & ex Ierad. & horeb. de fide acquisita
eo modo quo laici unice eis laicos delegior est ratio.
Ex pax suades inno ex lola q. rba. cum in abbatialib. et sine in receptione
de ratione partem bonorum transitorum & clericorum. sed ex Ierad. qd e
dai legi dispensium et meritis sui ministerii, illig. Iuram transfeatur in Novum
in solam ratione qd sufficit ad statim suorum decenter gerendum, sed qd suorum
et congrua presentacionem, ut primum velut in ministeriis sacerdotum meritis
atque rba potest bonorum vita sacerdotum pro se solam clericis traditam sacerdotem
viam et meritos sui ministerii, et potest extra dubium videtur hinc etiam
competentia: qd e clericis eisdem rationibus portionis p. dñi. hoc rao. e Gal
et capitale unio de clericis ius regalibus idem ex tria: feso. 22. C. 3. plo
23. C. 4. l. legi 24. C. 12. de reformac. ubi statuit, qd et i qui in haec deo
mens a die professionis capta beneficij ecclesiastici professionem faci n
ficerint, item qui in haec annum ultra tres meritos a suo beneficio refuerint
suntq. i faciunt suos, unde a proprio recte iudicabunt suos: qd qui professo
nem fidei suo fidei facient nec in haec annum tres meritos a beneficio ob
fuerint, fidei facient suos adeo ut vere erunt dñi n. felicem rationem, sed q
superstitionem, de his e proprii sacra synodus loqui. uocis clericis quin
proxi, ubi e bona voluntate divisa sunt utr. portiones, sic clericis de sua
portione lessari voluntatis donatio et fecerit n. corripit, nec lessatio nec donatio
infirmitati superioribus, immo recipiendis eis modi donatio et aut legata n
recens iuxta legem nisi tam ad hoc induxitur, qd dicti n. rao. moni
fatur 2. si ex fissa obligacio foret hec modi fidei in usus p. o. p. licet
aut clericis eorum dñi n. forent. tam et clericis plurimis tamen qd in
dubio melius sit dicto dispensatio, cum igit de donis de bonis hinc fidei
fidei ob dispensationem dñi certum statim n. possit, melius erit dictio de
corum.

¶ 70. Lubet iam rem lolaclarare sicut et autoritate d. Theome, qui 22. q.
180. ar. 7. ubi quatuor librum Epis. expendendo fructu sua portionis in us
mung p. o. p. profanos mortali p. decet et de reprobatione sanctorum, ita
dict: si qd dicta p. bona qd donis in usum Epis. adere ab his qd con
serbis et clericis et cultui Ecclesie eroganda, est aliq. retinuerit Epis. at
de his qd p. pauperibus eroganda, et e in usum minoren aut cultum sacerdotum
exordenda, n. e debet, qd p. sacerdotem dispensatio agit et mortaliter recusat
de reprobatione sacerdotum. 183. de his aut qd p. sacerdoti suo usci dispensatio,
videtur de eundem rao qd de propriis bonis, ut scilicet ipsi iusderobet effectum.

42

utrum pecunia quoniam si in Ecclesia sibi velineat, clavis nō suauit, sed facilius
charitatis. hac sancta Doctor. ex quo breviter sic arguit de positione ipsius
Episcopis a signata eadem est ratio qd de bonis propriis, et am Episcopis portantibus datus bonorum
proprietatum: quod est i per se laus honorum ecclesiasticorum sibi ex sua positione
provenientium si hoc bona dicta sunt: item fiduciam quo ob paritate ratio
de Clericis nō Episcopis beneficiorum. hinc prout manu magis colligere est salam
saliis sententia ecclaventibus dno Clericorum in redditis superfluo, nec eos
ad restituendum obligandos est, qui sensi facti orationem diles redditis in usq;
profanos ostendentes, tū si qualiter magis sit alba sentita, qd arcta dicitur
in officia est et nō parentibus. tunc auctoritas sive ratio spectat.

Nichil minus qd offensio Clericorum dominicali in redditis superfluo aliquippe
sunt est dñe religiosis et charitatis gratiis obligatio et beneficiorum
superflua bona Ecclesiastica in pauperes erogandi et de ricos usq; ostendendi
decoys ut beneficiorum gratissime pecunia si redditis superfluo nobiliter
quantitate in usq; profatorum vñ. diuindos exponit, ne dum illis intercessione
hinc, pueri nō nisi ad prias eadē deflari pnt, adeo ipsi sibi legata protara
sit mortalitate mortale revocare sententia, alia vero paucitatem nō pnt neg
et qd pueri absolti. ita ratione qd dñi: ut regem pueris sibi dñe
2. 1. 93. et decimus Oct. 1. 25. C. 1. in Circulo de reformacione
ita Clericorum sententia propositio dno dñe c. 1. Eccl. in dñe, nec redditibus
Ecclesie puerorum, tantum care regere sive angere studiar, cum effectu carone
prohibetur, ne res Ecclesiastica, qd Dei sibi quisque dñi. hac Concilium
est am Canonis filiis vocatae soluimus atq; querere hoc Concilium inspi
ratum qui ita fons nō dñe pueri sibi abs. filio aut alteri cognato
hunc qualificari affecte, negat qd Ecclesie Dei pueri sit in carceris:
enimvero si quis ibi serviri vixit permaneo ordinatio, ipse am excommunicati
onem percussit, porro ne hanc qd prohibitorum sibi Episcopis dñi Clericis
affinaretur dñi muello p. Concil.: qd vñ de Episcopis dñe dñi admodum sibi
in officiis beneficia Ecclesiastica non facultaria qd regularia obliuiscitur
pro gradu sui qd hinc observari degerit.

272

Hec am rigorem nimium inducere, videamus Colligendum enim in ista
Concilii Decretum et beneficiorum inhibitionem intendantur ex de qd pueris
alio modo salis et pro officiis Clericis dividitis; quare si parentes pueri
alio qd pueri pauperes sicut illi ab eo debito de superfluo redditis

Eleemosynas ecclesiasticae facere coent. Ceteris, nō tñ sibi libello negotiorum ecclesie
ante, qui ab anno. obitio domini, sed sibi libello eleemosynarum eadē
periodis exrogantur. Ius est concilii loco citi. sed si requiri iuxta potest fe
tis ad pauperibus distribuantur; eay am non diffabunt nec differunt ilorum
caet: ita quoniam maxime ut eos sancta synodus monet, ut ostenetur hinc
erga fratres nepotes propinquosq; carnis affectionem, unde multorum molon
in Eulalia feminarij et alia penitentia deponant.

173. Oligendum erit ut clerium beneficiorum onera sui beneficium fiduciale
adimplerent per suam sibi bonis patrimonialib; & quasi patrimonialib;
int; & omnes bonis per invipitam acquisiti; fructibus se suorum famili
liam & qdikationem beneficium atere et ppterare ecclesie pote ex bonis debitis
iis. Tunc est operari mercede sua Lue. 10 et qui altaria defruiunt
cum altari patripient, comprehendunt am in se hoc congrua sufficiencia
sufficiens imprimis ea qd requirunt ad ipsam Clericorumq; familiam
pro gratiae queriendem aliquid vobis reddire, celestis corporis natus.
ut ea qd requirunt ad decimationem suo gratiae hospitalitatem exercendum
erga animos peregrinosq;. Tunc ut sacerdos aliquis donos remuner
atorius beneficiorum sibi pugnare possit, tunc & quodam donali
unusq; gratiates pro gratione sui stat, unde amici sui filium ad
studia applicatione si rea in studia sint, et si sat amplius patrimonium
habet, ut bonis Eustachii lamen sufficiere poterit Clericus. Atto
qd requirunt ad decimales animi corporis relaxaciones moderata tunc.
Convicia ludo & quorum quantitas optimari poterit sum ex copia
redditione, sum ex dignitate persona ei beneficium, unde plura prehens
pro egredi sufficiat Episcopo qm Decano, Decano qm Simplicio, Clerico: &
pot persona appurari pot qm dignitatem sui facultatem qm V. & C. Cons
Principes & qm dignitatem Eustachianam qd est Episcopus, Canonicus Doctor
Eulalia beneficium est qd infra dicta ad sufficiendas dignitates facultates
ex predictis, ut tales parcent suis facultatis facultatibus, sed ppter
lato ad decimam Eulalia, ut ea cuius videtur cumq; servibilijs officiis
alii ordinata in qua alii milites alii censuriores, alii Capitanei
duces alii, qd profici dignitate maiori minorive magis mitigare ppter
Principes largiri. Atque de dominio Clericorum dicitur atto.

Secundus 6ta.

De Religiosis.

Domenico Religiosorum.
Quenam pupilla Religionis oculi est sancta caritatis facilitatem obnoxia
tudo, subtrahit nimum regi, malitiamq; pro doloris ruinam polig; regum-
elationem populi, pro avertoendo aletta salutis dispensio de domino Religio-
sorum non modica dicenda venient.

175. Ceterum est ratio ad religiosos, sed nonnulli profectos oīr. Inī obliuione et
 urbis in partibz et privatoe in quaest re glori abbatis superioribus
 Australibus aliud consolere, qm p̄falem bonorum administracionis
 om̄m fūt. Et si pater caritatis i' diali 22. q. d. ubi d' i' diali
 aliq' proprium de ratiōne sibi cum fr̄t n̄ solus faciat sibi et voluntate
 propriei et ipsa ordinatio superiore coniunctione, c' per se promotionem
 obedienciam penitus aliorum regule et imperio in Procl. no. 214 sub
 dictum, ceterum est eos n̄ habere posidere dare et accipere de tē fine
 superioris scientia. Superiorum am̄ ob abbatibz s' in capitulo sibi
 cum ad chronicon de statu Monachorum; necessarium Abbas qd super
 habenda proprietale possit ut aliquo monachū dispensare, qd ab aliis
 proprietatis seu et custodia costitutis adeo e amissa regule monachalibz
 et qd ea cum illis fungit se propter post licetionem indulgere. Utq' qd
 fidei et sept. 25. d' 2. vni et nonem monachalibz huius anno infirmis
 qd si quisque alius quodque lenore de profecto sicut quatuor facili et brevi
 actua et proprio vice privatus sit. alius e iusta sua regule ordi-
 nis affiliatione puniari ex his
177. Ceterum est ratio iusta quoniam regulam oīa illa, qd monachy acquirit mon-
 achi monitis acquirit n̄ monacho; ita qd et n̄ solom proprietalem
 rei, sed et utilitatem monachum sibi appropiat: qd iī monachy libe-
 rale auisit fine scientia superioris in minutiis solum iusta in maioribus
 preparat. In qd bene agit et, si prodiga sit et onus datur, neg. qd
 subdit. Si puto proprietatis liberalis, qd mentis superioris sit et subdit. pto
 iuso implicatus sit a generalibz fine extraneis parentibus, fr̄tq' exequitur
 et de suumodi qd ante propagationem sic disposita sit, ut in morbo re recuperetur.
 ceterum aliq' est proprium habens, peccatum mortali: per notabilem iniuriam
 lata qd, qd in fure sufficeret ad grave furium et pto mortale id qd
 intendunt et de rerum monasticarum fidelitate, fidelitate, virtute, vita
 et de et suis sociis generali gloriam, n̄ de pto mortale qd ratione pa-
 per salis, nisi qd fideliter iusta aut pravae proprietatis animus.

qui unicum est papiraceam imaginem elecare ut ad voluntarium gravem
hieris conueni, et hi p[ro]m[on]t[er]e solum regnorum pauperum si esculenta
regnandi purissim monarchi aut pauperum, et statim sed post aliud temp[us]
quam diu, interius regnandi purissima celestis ne superioris illa rite accepit et
recepit, quia sic auctor, certo Petrenalem et sapori dulcedine pollicatus
proprietatis suae rite accepit. Eadem doctrina a ratione istud sententia est
ut quis regnorum pauperum rite accepit qui plura exponunt quoniam donare possit.

Et sane Ciceronis regnandi rite accepit de Janu[m] et Honori regnante regis
de illis disponunt Regis Dicitur fuis quod proprietatem propria et summa
religionis abominationis est. 178.
Qui tamen huius alius est est regnus alius recessus, rite accepit et modus
damno eis qui quodcumque cum presumptione sicut et rite accepit superius
licentia et auctoritate et facultate per quos intell[ig]it et huiusmodi in
quibus sicut res permittit caput et columnae qui huiusmodi sunt licentia et apotomia
Religious indicunt capitulo ergo dist. 35, honeste fuisse recessus et de
rebus cuiuslibet applicatis non tam de fuis quoniam de fuis revocabilius ad eum
et recessus enim concessis disponunt ita id fieri potest ab eis omni cultu et
veniali sentio cum salutatione filio per huiusmodi numerorum mali-
nios exotericis religiosis huiusmodi intell[ig]it et presumere quoniam et vocant huiusmodi
ubi nobis sumus extorquenda est ratio est per huiusmodi nisi licentia
superiorum licentia auctorat, non solum mortali reali religiosis sed et ceteris
auctor, si cum ad eum indexatur, qui loco religiosis, si ipsorum diligenter
ob aliqd speciale officium parochicam v.g. non incorporaliam non habentibus quo
possidere possunt, ad restituitionem donec in mitti quoniam si fieri colliguntur apertos
religiosi namque regnandi religiosus non est, sed clausuralem bonorum patribus
disponitor.

Vero ergo contra voluntarii pauperum nullitas, et potius gravis opera quam si non
ad sicut periculum est obligatio proprietas, sive sicut quoad modum, quemodo
pauperum huiusmodi qui esti licentia et cum presumptione sicut superiorum licentia ren-
deri, augustinus in questione modo voluntatis concubitus timidi, ne bis superius
poterit eandem huiusmodi res obligatio, potest et est quod regnandi religiosi res
sicut, non habentes dependenter huiusmodi superiorum licentia sed a nobis feso,
quod est quasi res et non in ad eum simpliciter ea quiescas tractans: nullo
magis recurreat Pidoni, qui quoniam superius unde positionem circa res apertas
quod erit melancholopart, et orationum locum suo memorem reperit,

Sale e marifesse produnt fesse simplici et ad malum superiorum deponentes
eius quod querit nō est, sed aliud in religiis prolatendore qd malum e est
propriatum. sicut filii quoad rem qualiter marie peuanus qui in conciliis
eis suis delitiosi pronuntiis omnes vendunt negotiorum nō quas ipsi pere
sed quasi domini nō attendentes ad quae pereant monachorum monachus
habens obelam nō vales obelam sed illud apostolice fidei magis profectus
quidam per eis solempniter. sicut peuanus qui in ordine appelleti isti in con
fratii suo ren da usum gratiam pereant, qd illi parlementarii
iumentis nō illum solam fundem committere qui in uito domino rem dicere auff
erit, sed et illum qui alterem prius eis rei concomitale locale t aliter
da usum conserua, ubi in scuola et in aliis attendi sit, gravius mō
strūtus enim mērur et levius et grave e si aliunde finis dicitio
provincias nō sed et pauperatus dispensandum.

180. Ets am proprietatis istis est pauperatus dispensandum, docuimus sine licentia
saltem presumpta, monachis aliqd relatos auxiliorum et comitatu, unde
e ista pauperatum peuanus qui sine auctorita presumpta libet et alia
frugis et ceteris mēdiant et mēlos ipsi accipiunt, aut libet ab aliis rōm
permittant, permittant e et mēlos sōdāt aliq. sc̄it. dñi. idem qui peuanus
sibi pro itinerando v.g. concipit parvus vivendo de quā spēndit publically
in alio usq; querit, ut aut sibi ipsi bona indistincta reliquerit, et uni
versitas qui loculo a' oratione ad certos usq; festinos contra cunctem
prudentiam in alio usq; querit, ut si officiis in studiis reges
peuanus sibi prouata et vagabundus soluerit, pro Theſibz obliis transcriptione
ille donando ludendo quicunq; dispense, idem ista pauperatum peuanus
religiosi funde legione que cibos et p̄lq preciosos ab ordinis ab aliis
mēlos auxiunt reliquerit et per se quicunq; et requirita superiorum
licentia: idem lego h̄o a' puto ista pauperatum ex ea qd religiosus
qui ex ea et p̄sonam quicunq; mēse p̄fredis et preciosos cibos con
spretus presente dñi, ya ingt. Religiosus ita patruus fuit. Prospes
per istos religiosos cibos quicunq; p̄fari, id ipsum h̄o improbab e a'
p̄to ista pauperatum ex ea Tambariny C. 8. decalogi dñi. c. 2. v. 10.
et q̄cunq; sp̄cer dñi et frugis religiosum nō latitare speculari, sed potius
mōre humana ad eis actiū cibos sumere. tandem e et marchandis vobis
sp̄cer h̄o. f. c. 8. sect. 2. n. 18. peuare mortaliis religiosos, quicunq;

robabilitate dicendum modum in quo rerum sibi quiescunt quod obstante ditione super-
fluitatem Carijalem, preceptitatem addens ipsas qas superioras per secula
permittentes a pto gravi n exurgari. hoc potissimum factum abbatilicoper
qra pauperatum recurrefct si sine licentia subordine est prodiga licentia
disponit. qd pleram am et quoniam licentia a pto exurgat f pppgbarabo.

scenduntur et ipsius a dictis praeceptis de jure licentiam, quam non in auctoritate off
et le repulat, quo libo t scripto laudetur indulges: altera facili qd proponit
dix, qd le certe, si prosumam superioram racibili iniuriam e pto autem
ila fieri velle, ad faciliam i licentiam redire qd ab eo per dispensationem id est
benignam superioris in praesidio: Etia deniq virtualis e, qd non in auctoritate
virtutis generis, sicut licentia sole, dum alicui officium quodcumque a proprio de-
mandat, ubi virtualis ei e qd ad bene gerendum hanc officium per litteras concedatur.
opima si expressa licentia e, qd hinc a pto et broungatione pauperatus
exclusi, ut dicitur in libro Valtaria, illi e libere et volente a superiori gesta, n solo
n fraude nec in portuni preibagonata, hoc e licentia se nulla e, si pele
aliqui scienti relicta, quo expresso eam n impetrant, et si exprimant salvo
aliqui, cuius in hunc licentia dari: pariter tanta e si quasi coacte superior
illam concedit. qd ex mebe ne ob huius denegacionis religiosus lamen Noricu
murmure repeat, ita melancolizes, et sanitatis quodam iactura nihil vobis.
do ut licentia expressa a pto exurgat, sed et legitimata e a superiori le-
gitimo concepsa, e am legitimam superioris eis ille cui dicitur qd ab officiale gen-
erale t postice inferiorum cura demandatur, n in auctoritate licentia broungatio
gestra exprimante derogato aut morbo superiori et alio febrogalo, nisi tñ ad
ipq sua superioritalis concepsa e, aut per febrogalum revocata. Et sic
est: ecce iusta id e ex iusta causa gesta, alius certe pele, et concedens pauperem
pro qd rei gesta, iniusta am licentia fore, si concederet et pauperem
a superiorum mali indeinde posidenda. T sacerdos ad honestam superioritatem
n e superior Dny t fed dispensator, im dispensatore am quoniam tanta
afflentus fecit quis inveniar, qualis fare n e qui a fiducio principem
religiosam de thesaurum pauperatum broungat, et animum superflui recte
implicit. In e dari ab offi uniusq; quas e: ubi in Dny e, qd licentia
ad superflua pudicum qd exurgat a pto proprietas ponit e qd gesta
deprendans a mali superiorum, n in exurgat a pto qd pauperatum qd duum
volent e pauperatus n solum probibus proprietas i affectum sit ea: qua-

statis pauperum regnorum, qualia fures, flauta, inferni in istud in iudiciorum
et rem et superfluum et a superioritate quepa est, sed attendendo ad circumspectam
personam christi, et in uno est stichio, mens frida in alio et nora pauperum
seruatur.

182. Ut licentia presumpta exiret a potestate proprietatis, plus non requiri, quoniam
volumen suo non ait cuiusvis aut tunc aut donis, sed dependet etiam in volumen
superiorum: ut autem a potestate quae paupertatem exiret, attendendo principium
et animus superiorum, item ratiocinari graviter, an leviter posset esse per
augmentum tenuerit aut donacionem eiupmodi rei offensus est iniurie, item
aut hoc offensus oriatur ex re sua ipsa donata ex hoc modo oculle et sine
licentia expensa augustinus dicitur. **C**orrum est religiosum rem augmentum
oculorum tenuerit donacionem circa quod superiora potest graviter, offensus aut
inius graviter peccare quod volumen paupertatis, nec prosumere potest de ceteris,
quoniam est cetera proprium potest dicitur, ex cuius possessione aut auctoritate
superiora graviter et ratiocinari videat fore iniurie sunt et ejus est, si superior
leviter in iniuria provocatur, leviter in peccato, offensus est et mensurabilis;
mensurabilis autem eiusdem est cum mensura, unde si offensus leviter, nec
alia circumstancia oculorum graviter, ipsum hoc patitur etiam est. inde et hinc
religiosum rem oculorum et ex presumpta cetera, quod sicut leviter oblectetur
sicut si superiorum adiret, augmentum donacionis si provideat superiorum
quod modum fallere graviter est iniuriam, et quod trahitur sufficiet quodcum
exire oriri potest, aut ex quatuor personae aut ex modo acceptandi, ad umbra
sibi quedam iniuria oritur, ex quatuor offensionis graviter graviter, peccare,
sicut ex sibi si leviter in offensus ratiocinari est potest, leviter in peccato
graviter est et ratiocinari superioris offensus a potest facta sive quod modum fallere
alitione sive quod modum grave delictum est et mente cum
183. Dixi tamen graviter et ratiocinari offensus: non est ignorare quodam superiorum genios
frequenter est potest, qui ad quatuor subtiliter ingrediuntur et graviter statim
offenduntur, sed minima ratiocinari maxime in nostro sacra liturgico Ordine,
ubi sanctissimum **E**cclasiastorum **D**icitur **B**ENEDIC dicte directione
tumus scilicet prius predicatione abbati aliis superioribus pro regulis habet,
ut studiaris amari ecclesias quodam limeri: apostolus ergo ad gravensteinum quod
paupertatem et offensio superiorum graviter sit et ratiocinari in presumpta
licentia maxime si hoc offensus est oritur ex modo acceptandi et non ex ipsa
re accepta. ratiocinari autem iniurie non tangit, si accepto bonum est rerum levium
et ordinariae diligenciam operis omnis superioris et scandali; si superior adiri-

46

negat, qā vg. abs. e' aut huiuslibq querit, quorum dicitur, ut ad ea haud
permitteat, aut certe ob veracundiam finorem & aliam rationem ad hanc fabulos
redit nemis difficulter ad pedem licentiam qm̄ bñ certo de hinc profanis.
Iusto & auctoribz cedat in utilitate Romij, aut superiora aliena & celoboro
affert sibi finioris erga fabulos, qm̄ ut retulam licentiam negare.
Ita licentia virtualis finioris cogitabatur in expressa lege in qdlibet editionem
expedita, ut poteat, hoc a via libato parvitate exeat, & virtualis
atque aferatur. Et hoc de licentia dicta sicut.

184.

Superē, ut e' de lege Romij, q' ipsi inhili religiosi proueniens aliq' dicunt,
q' horum finium, qd etonum si sit capax herarum immobiliu' et fundendi,
fundat in oīa iura profissi, de qd' arte profissionis aliae & propriis, quocunq'
libel ille sine arte sine post professionem sibi etonam acquisitiis auctoribus
ingressi. Cod. de s. Eulij. & capitulo qd' ingredientibz capitulo figura mulier
ig. q. 3. unde patr n' solo iure ciuili sed & canonico pruepcionem Romio libri
in seu iura profissi, adeoq' nec a seculari principe aut magistratu eiymodi
pruepcionem abrogari potest, quoniam princeps secularis congeiatio ne qm̄
a persono ecclesiastica alterius foris liceat suo privet, n' per solas leges ciuiles
de & canonicas aquilis, quale ius e' expodi pruecip. 185.

Infero cum palre paulo de dico de legi oratione fol. 18. i'no huiusmodi prue-
pcionem Romij in bona professi' n' e' per modum horribiliter horrores, sed permanet
auctorita persona, qm̄ ipso iure seu legi estiuatione potesta pruefandi etonum
in etonum sibi representatione personam professi', hinc et e' profissus ministris
aut prodigiis, cui honorum administratio iure indicta e' nichil oīa etonum in eis
hasta pruedet, qd' hoc bonum translatio & sit ab ipso professo. Da e' Legg, q' di
operantem curatore n' induito.

186.

Inde r'go per professionem religiosam ad etonum proterius parentaliq' de quo
n' 188. & transire iura usq' fructu' facili' suscipiantur qd' ubi d' P. creder
et libel ex libali capibili' legum estiuatione ab ea exceptione etonum
abesse acquirit bona et iura, q' religiosus arte profissionem habeat: qd' e'
iura usq' fructu' facili' potest. hic bñ 13. dum e' usq' fructu' n' monere
etonum penes ultra etonum professi', n' e' alibi facili' ad etonum, nisi qm̄
iude representat personam professi' capaces eiymodi iuri, professo am n'
potest. usq' fructu' complexe ultra. Dic vita: qd' e'. Atq' in hoc e' dispensata
ab usq' fructu' facili' & ciuitati celeste, qui dual per annos certos ex L. 63.
et usq' fructu' f. de usq' fructu', qd' Eulij & ciuitati abesse relinquit iuri
fructu', n' solomodo qm̄ representat personam detulam.

187. Interrogatio Cum filio filius ad monium transire & bona costringia ad
quasi costringia, ut mole quorum ante professionem plenum dominum habeat
nam quod utilitatem ipsi monialibus pecuniam aduersitatem in quo filii
filios ex dictis solent ad dominum proprietatis, & solam frustis quodam pro-
prietalen ad monium usus frustam remonet patris quodam vivi, si ead
monium devoluit, interim in rebus improbabile est ut in usu nisi sit, quod locutus
pater Engel de privilegiis monachis lib. 32. n. 3. filii & usurpationem
equaliter amitti est per professionem ad monium proprii devolvi, nisi in pater filii
in alio monio proficeret, ut est ex dictis de usu frusto n. 33. ut usus frustus
cum patris persona ad hanc vita devolveret ad monium in quo proficeret pater
n. in quo vita fecit filius.

188. Interrogatio Et hereditatem vel legatum religioso post mortem parentum amicorum
de latroni sine per testamentum sine ab intestato id fideliter debi devoluti ad monium
rebus a religione facta sed professione repudiori posse a prole qui successerint
n. e. Tamen secundum circa fidei monium per professionem resignatio n. qd si
sunt ut enerventur, hereditas aut legatum sub conditione huicmodi deferratur reli-
giose, ut n. tibi monium sed ad ipsam religionem devenias, si quodlibet heredita
facta exponenda, ut solo comodis et usus et qd dependenter a valde superiori
pertinet ad religiosum, ultimo est voluntaria inprobatoria et ut postea voluntaria
qd personam erigitur legatus in gratiendu s. f. in aliquo fure ab alia testatoris
est intendenda summae qualiterem personae L. 32. f. Ieque et habilitate: si amittitur
aut alter legatum superioris generis nullus, rueret legatum, nec unquam ut superior
rum et comodis tamen a nobis suo independentem comedere. Ut et hereditatem
legatum superior sine genere inferioris religiosi auctore videtur eo &
in uito, n. tibi vivi id ut religiosi sine genere superiori, a quo plenari-
me dependere debet, et per quem solvendo iuris causa est. Ut in religiosos
si affinis quis ipsi donacione facere intendat, iusta f. huicmodi donacione
aut anno n. auctoritate sic isti fideibus magis egenis a donator condon
donacionem loco sui faciat, t. e. sui acceptare, ut n. sibi curari possit, neque
monio de suis amicis debet fideliter fidelim designare n. qd seu non id donatoris
fidei de religioso summae se et fidelitati post mortem parentum superfluum
n. ante parentes fundo fidelis, ubi hereditas alium fidelis & perpetuum
monio proveniens pleno iure devoluit ad parentem n. ad monium circa
moem hereditatis vel legatis in presenti dicta sunt: iam ne nimis multa
in uno libello sit. Copia sit.

Subsidio unica.

*Religious beneficiorum eorumq[ue] p[ro]prio non de Monio
in re spirituali Religiorum.*

*Beneficiorum religiosorum duo sunt genera, aliud eorum, qui sunt beneficii
cattolici intra Claustrum vel Abbatum propositi archimacrii et alia eorum qui
sunt beneficii extra Monium quae sunt Religiosi. Eti[am] Cardinales Parochi
de aliisq[ue] in presenti ager hoc In circa posterioris generis beneficiis gallo
notandum, q[uod] parochi considerari possunt ut sicut q[uod] mere expositi s[unt] et curati
in beneficio pleno iure incorporato Monio, ut res ipsi Monii scripte
eighausen et Ninchsteiro c[on]tra q[uod] vere parochi sunt de seruantes parochion
n[on] incorporata Monio. hoc notandum.*

*Ceterum e[st] quod est in dubiis abbatibus propositis aliisq[ue] beneficiis religio-
sos intra Claustrum n[on] est ab illis Iuris sed Dispensatorum in foro q[ui]niam
unde in ordinale responderendo aut suam dispensationem infideliter administrando
in h[abitu] reuocat q[uod]ra b[ea]t[us] Valerius pauperib[us] ut rebor.avarus. sed e[st] q[uod]ra fideliter
et officiam vel modernorum tenet genit[us], unde si q[uod] ab illis bona suis usib[us] speciali
dispensata sit in nullis Moniis mox invenitur, tamen ex istis Moniis h[abitu] possibili-
borem, agunt e[st] q[uod]ra faciem dispensacionis. It[em] ac monio iuralem n[on] min-
git Episcop[us] si bona Ecclesie et pauperib[us] assignata suis usib[us] Ecclesie approprieat
de quo In. l. D. 2. 2. q. 185. ar. 7. art. ontra debet q[uod] p[ro]p[ri]etate suorum
q[uod]ra. sedem dispensacionis agit, et mortalium penas ad effundit. Iuram.*

*Potest in Abbatibus propositi aliisq[ue] religiosi beneficii s[unt] facti legatione
s[unt] officii et oia gerere q[uod] ad servientem et cardabilem administrationem pertinet,
assignandi s[unt] heri et vendicare bona Monii, certas facere donaciones n[on] solum
remuneratorias sibi et suo beneficio propositorum operum, sed e[st] more liberale,
decentes in fratres, famulusq[ue] sicut Monii et officii, item e[st] in omnibus ad
gerenda suo officio et beneficio comoda, h[ab]et oia decens administrationem et
cardabilis probat ignoratio, n[on] h[ab]et q[uod] bene p[ro]dum est Abbatibus propositis, sicut
suo no[n]e facere debent et authoritate, sed nec moniorum cuiq[ue] bona dispensant,
quid[em] e[st] in Doctorum universim alienac[em] d[icit]ur, sicut in viis sicut in aliis
volte a Religious proprio no[n] factos n[on] solum alicuius sed e[st] invalidas quippe
factos a[re] n[on] habilem sicut potesten suo no[n]e dorandi aut festandi: sicut
Abbatibus per hoc q[uod] dispensatores electi sunt, Religious e[st] a[re] defensione, ita neq[ue]*

proprio rōe ad auctoritatem quoq; Iurū respondere possit. Ciaq; ea globale alius
propositi clausphalē gerere possit. A beneficiis officio q; pauperalis dispensatio requiri,
utq; i soluū p̄pauperalib; paucare possit p̄tō cōfessionis per immoderatum propri-
etatis affectionem, sed & p̄tō cōfessionis pauperum privilegiorum. Sibi o
comunitate aulicay p̄tō pauperalib; ceo dispensationi creditum negandum.

192.

Circa religiosos beneficatos extra monium in sentia q; homo aulicay eis
per elevatōnē ad dignitatem trātorē clericalem cardinalitiam. Clerici
autōmī a solo pauperalib; tñring. Et hoc fieri coepit Iurū, ait ē. f. f. f. f.
1850. ar. 8. Tidem qd si qd fit in regularib; obseruantib; qd nō impedit. Postulat
officium, sed mox labore ad perfectionis statuū fidelis & qd p̄tō pauperalib;
ad alia regnodi, ad hinc romanay religiosay & fidei Ep̄y obligato. Ad fidei
fidelis religiosay fidelis Ep̄y fidei p̄tō laborem sua religiosay. Ita & ea leib; obseruare qd
obseruare qd solemnē solo Iurū p̄tō promissi nec statuū Ep̄ali cardinalitico
regnorum, nullatenus am̄ regnorum pauperalib; statuū Ep̄ali. Ita p̄tō ad cōfessionem
fuerit, hac ē Ep̄i fm̄ exemplum. Ip̄būm crēdū m̄t. Rōm̄. Et cōfidentes.
nōs offit. qd Iurū in capitulo unico. 18. q. 1. ubi libri, qd monachis in Ep̄am electis
si abbatib; iugo regula & monastica p̄fessionis. Item libri p̄tō sibi iure
Vendicandi palatram hereditatem non ut reslē ex s. D. cōtulit aduersit palat. Elec-
tōrē iung. Ita solum ē in illis, qd regularib; in Ep̄am aſprungib; n̄ fit amplecti ob-
ligato & auerbalib; regula obseruantib; statuū Ep̄ali. Minus beris querentib;
ut s. f. plenior ſc̄iudo clausphalē, additio. Hoc & n̄ am̄ qd fit exemplarib;
obseruare vobrem, quoniam rōe laborem p̄fesse obligato. Altero aūtē vobis ad
item eriger. Ep̄o p̄ficeritur in virtute hereditatis & suo ſed tūlī cui
ſponsalib; ē rōe, ut tūlī citati capituli dare iſpirat per illa ſua p̄tōn ē
Ep̄y ordinat, ad altero ad qd fidelificari et libellos, fm̄ ſacros ſacros, qd augi-
tare poteris p̄ficit. n̄ egr. vobis abſolutū regularib; in Ep̄am electis, ſed
monachis in p̄fessionalib; & personæ, qd obſciplinam rōe & de aliis p̄tō
modi ſine minoriis ſive malis dignitatibus intellēdet.

293.

Monachis exq; in Ep̄am & Cardinalem electis vobis conlinetis & pauperalib; &
oripit, nō ſed librum ſibi tūlī Ep̄o provenientium ad iſſar alienum clericum
Dīz ē ſed dispensationib; vobis qui ſe ſe ē Iurū per vobis pauperalib;
p̄fessionem ſponde propter. Ceterū orū, nōs ē ſacel, ut qui ſe ſe ē
vobis dregit, virtus debras, qd vobis overire palam ē, ſi pauperalib; di-
vitiis per p̄fitem aut milram ſponsalib; ea, que p̄tō ſc̄iudo viri noſe reliquas,

Denus propter mundi pomyam regumur. Statutorum ratione est et ratiocinio sufficit.
et yrode confirmatione, ut idem capitulo 18. q. 3. ut monachorum quem canonica electio
a iugo regula monastica proficeret sicut ea, quae statuti ipsius non congruerunt, absoluat.
quod tamen monachus ante suam electionem acquiesceret et hunc statutum fuerit monachus
relinquit et ab aliis suis arbitrio, postquam enim Episcopus ordinatus est, quod acquirere potest
non in sua monachia sed in ordine ei quo per Episcopum est Cardinalem ordinis fratrum
et Ecclesie ad cuius regimen proficit. Littera et dispensatio seu licet fideli bispepsalor
in ipso et causa eius quod suo sustentandi decreti superfluita explimat.

Civis alios beneficiorum religiosos, qui beneficium Ecclesiasticum legitime habeant auctoritate
Episcopi et proprii notarii consenserunt, quod a iure canonico illa coniuncta
facultas est, ad plena reditum apicem sollicitum ad ministracionem sollicitum in dominum
spouse eius per solitum proficeretur in opere factum, curia dicta 2. 181.
principaliter attendendum est an beneficium, quod fortis factum pleno iure suo canonico
sit incorporatum anno 2. sicut hoc est indicari operis. Nam et quod monachus in quo
proficit est pronencialiter interum in.

Civis est uno ex quinque quod sive beneficium incorporatum canonico sit sive non
ratione monachorum beneficiorum sive alia quae competenter in clericis monachis
suo acquirere: si venientiam autem ratiocinio quesura, hereditale legato
donabili eleemosynis propria industria fortis item sive alibi comparata divisa
a competenter est. Dato sive ipsius opera parochialita. Vg. profectus legendis
beneficiis nuptiis prouidentibus informis accipiendo. Consecrationibz sive
Concionibz mortuis sepeliendo. Hoc est sive bonis industrialibus sive genitum, quoniam
nisi profectus est, ipsamem, quoniam am profectus loco iugis monachum natali
volum est, et suadet sive corribido et capitulo articulo 18. q. 2. Capitulo
cum ad canonum de statu monachorum ubi habet, quod quod monachus acquirit suo
monachico acquirat.

Civis est etiam beneficiario cuiusmodi religiosos et in beneficium suo monachus non incor-
poratur, sive quod in bonum monachicam, quod postea competenter sicut ex proprio in-
dustria, hereditale sive fortis factum, sive decurrentia sive tibi dispensatio sive filiationem ex fratre
sue competenter sive fidei causa, non in ratiocinio, quod alii clericis, quoniam, qui alii
tertii. De alio sustentari potest, et praeterea, quod cum suo monachio, sive quod ratiocinio
ex quo beneficium non incorporatur, aliud non in littera aut profit, quod nec obit Ecclesie,
quod nec sine neficile bona suo monachio acquisita, in sua familiis sustentari
querere a profecto quoniam familiam non alii vel monachus sed vel parochus.

197.

Cerum ex totis talis beneficiorum religiosos in beneficiis incorporatis, idem fiducium est in hoc de regulari. Ego et Cardinale, post ex fructibus ecclesiae sua, Ecclesia et pauperum necessitate remanentibus, variorum prius et honestas expensa facere nec non fundabiliter est. Religiosi ex iisdem redditibus aliquip sue horis honorari et in hili, quod eisdem membrum suis et quod ab illo varia bona sibi sunt, et cultus suus Confessio, amore Viriali, leges illius auctoribus facit: non in istis diebus, sed dispensatoriis, neque per viam testamenti aut mortis causa, testarum Dni est, non dispensatoriis, qualis rectra horum bonorum regulis non est. Exemplum pro lege datur obitum suum a. 2. De conatu et concitu, quod fons religio in ecclesiis religiosis religiosum a beneficio dispensatorem post bona pietatis tua pro loco libere et tunc pauperibus et suo officio. Prudere, ut quod eiusmodi bonorum actiones recte fieri admittantur, saltem in peccatis eorum, traxoni am in peccatis eorum, utrius deinceps haec bona doreni, sive monachis, sive Ecclesia, sive pauperibus: unde dum diu sacerdos fuit q. 3. n. 78. recte post fructus beneficium, qui post annulationem eiusmodi religiosi dispensant, pertinere de jure ad Ecclesiam, seu beneficium, cui religiosus intercesserat, prestatendus est, quod fuerit locutus, quod de iure restinendus, si alia dispensatio religiosi dispensatoriis facta non fuerit, et sic, grossa evicta bona pauperibus et suo monachio legatorum, non am, quasi religiosi talis disponere aliquo lege prohibetur, a porto qui plaus carundem et rerum dispensatoriis est. Et huius in Colligi post videt, quod sibi religiosi vires ita de hanc modi bonis dispensant, quod ea et suo monachio et Ecclesia et pauperibus aperiatur postea, id huius modi per legationem, testamentum est condere non est dispensatoriis post Dni; ut hec enim Exemplum, authoritatem et rite gestat: unde bona post mortem religiosi beneficiorum in beneficio monachio et incorporato existent, ad monachum, sed ad Ecclesiam pertinent, cuius dispensatoriis vires ostendit, et cuius in hili aquista fuerunt.

198.

199.

Religiosi beneficiorum in beneficio monachio pleno iuxta incorporato omnia aquiliter monachio quecumque acquerit, et non solum religiosi, sed et ipsorum beneficiorum monachio subiectum, atque totaliter ordinatum in hili monachii, unde magis religiosi Vicarius Dni, non parochi, parochi per primis rector Dni, qui in hili beneficio abbote est. Constitutum in huiusmodi religiosi quasi dispensatore et non redditum sibi ad suam sustentacionem aperiatur, unde modicay quasdam dona, iuueniales, pauperibus, beneficioribus et fuit Ecclesia sua facere potest in ecclesia facili. Et praesumpta, item ex levioria Viriali et genere, et fundabiliter acquisita, nisi sed acquiritur, non potest pro libile sua iura solle, Italia, et sua sustentacio-

49

parvulari, erogare ad dilectoros amicos non est vide quia dilectionis gratia
Dispersoribus huius religio solam licetiam induit, cum sit gratia
licetiam Dispersoribus.

200.

Item est fiducium isto de religiosis fugitiis profata clementia est monachorum qui via
illa, qui acquirunt suos acquirunt monachorum, et male expendendo peccant, non solum
gratia parvularum, sed et gratia officiorum, tum ex quinque regulis, quod horum acquirunt,
Monachorum acquirunt, tum et quod si fugitiis sunt, aut apostolata, ad eis iudeum pro obligato, et
non cognitis esse peccatum, et publica monachorum, ratus autem acquirunt toti, cuius plenaria est: clementia
Vt monachorum et infra eius aliis est, et infra eius corpora religiosorum isti obsec
monachorum, qui nemo ipse religiosus graviter teneret se idoneum redire ad iterum
recipimus, si am invictus clementia est peccatum monachorum per suam electionem et non legi:
est, et cognita iniustia clementis a monachorum ad reditum compliciti est, a quo
bona sua exhortatio recipiuntur, interim tamen hoc non absire, religiosum iniuste
clementem ex bonis et si prouocientibus extra monachorum placita per agnoscere quoniam
iniuste clementem, ita illa impetrare ad demonstrandum iniustitionem sua clementis:
monachorum, quod si haec bona est, quod si clementia perducat, sanctum servare conari hortatur
Poeple. Nam de bonis spiritualibus sit.

Affertio

201.

Monachorum quique solemniter profatus est in pellio eius domini
reali in corde temporalia in operari sibi regis domini est cultum spiritualium
et quasi patrum, et si manu scripta, doctrina sibi acquisita, aut dignitatis
consecratio, preci sacrificia, adeo qui et licetiam superiorum negat,
typo sua scripta vulgari, et sine licetia eis vulgari, et sacrificia
gratia in tamen et voluntate superiorum applicatur et non penitus gratia officiorum, bene tamen
gratia obsecrationis. Ita fere et prima dicitur: non est quod nec sicut, nec dignitas
ne potest cadere sub solo paupertate, non enim religiosus domino careret, alio
est si nisi idem seruit, et mancipia clausura in nobilitate valorem, negat, qui
in bonorum aut sacerdotum generari negat, ad perfectam pie latem ascenderet, scilicet
negat auctoritatem sicut, potest, dignitatem, et ad id sub solo paupertate,
auctoritatem est sequitur suum proprium. §. 26. infra aliis, et acquisito vero domino.
Subterior, alio manu scripta, doctrina sum sibi acquisita sum alio consecratio
aut auctoritatem sicut, officia dignitatis sacerdotum, merita et precepta, et
fidei nec haec cadent sub solo paupertate, adeo religiosi conuenientia fidei domini

Sub disponere ex officia pro libitu. Hinc ex officia prouidobio est, reli-
giosus q̄tra solita superioris applicantes, disponentes, in suorum modi reuechros
fore q̄tra obedienciam: illud q̄q; ab huic modi religiosi attendendum ne
solita fons cooperantes ad iniustitiam, utrum officia legenda, et officia
imperata à fidelib⁹ solito perso solo sent, an n̄ si è soluta loc⁹, &
superiori suo dicere debet, se eiusmodi officia n̄ licitos, ne sicut abbey
aut superior ea causa patentes, alio latente fidei debito ex officijs per numeris
jam pecuniam perciverem, & certe auctorando in se hoc om̄e suscipere censeret,
et h̄ regendo ad priuissimam cooperatori.

202.

Pro Complemento in lega h̄is de Dño Religiosorum māl, gemina adhuc
explicio. qm̄ est Religiosum ab eo monico, in quo solenniter professus
ad alteram monium auctoratem, in eo & solenniter professurum, illa cīa, qua
ante idam professionem quoniam dicens lucrat⁹ fuerit, curari monico, in quo
iō professus est; ad qd usq; ad alteram professionem auctorām cīa iure perficiens,
eius fr̄as resupor: facta am̄ in dō ordine aut monico auctorā profissione
iam huius, n̄ isto lucrat⁹, q̄ pē idam professionem occurrat postulatio priorum
superiorum eorum communilati, curia isti, cui q̄ra inānē lucrat⁹ professus est.

203.

Altorum s̄ qd religio obligat ad solvenda debita à religio ante religionem
ingressum q̄rata iusta causa bonorum q̄ per religionem sibi solita
fuit, ut alius. Lugo Disput. 32. sec. 10. ab rōto fidelib⁹ est, q̄a in hoc casu bona
ad religionem transalata p̄is officiata est, et debita creditoribus, nec am̄ dō
aut p̄t ex re aliena fieri dicitur. cum q̄o haec bona ex aliena censurā ex
iī monicam diligenter p̄t. de debitis cīm poss. religionem facilius aut gravibus
inīlis sine debita solta cūnīa p̄relati, aut q̄ra p̄veletalem administratio
à p̄relato eathabilis religio n̄l teneat, p̄cas dī letaliter aut serioliter
p̄rei q̄te religiosus & per solam inductionem in eismodi q̄ratus. Nell
rolina Disput. 240. n. 24. q̄a per fraudem proximum iniquitatem ponere,
cum se ad deputa licentia aut foris n̄ obligato, proximum nec q̄ratum sibi
& monico obligaret, inī si ex hoc q̄ratus & monico dī officio dominum cūrare
ipse pro sua virili p̄t, q̄m s̄lq ipius patr̄ salissimere, et si q̄ sibi prouidet
ex ip̄s reprehēre teneat. ~~Haec~~ Haec qm̄. De Dño religiosorum sibi cūlē
filiā fī, et sufficiens. operat̄ hoc in artlo & agere de Dño servorum veritate
quoniam eadem fere rāv est, de fereis et de filiis domiliis, ita, ut siuffit domiliis

Considerari possumus et quoniam cur q[uo]d patrem personam significamus, scissione fuit, et
quod a parte patris potest excepisti. Et si p[ro]p[ter]e patrem personam facimus, a parte posteriori
auctoritate Christi non fraudem, et sub priore Christo carant et aliis fratibus
ita e[st] serui attendi potest. Et sicut q[uo]d tales, ut et aliis Christum suorum regnorum,
et ita Christus dominus est, et sicut q[uo]d Christum a pecunio Christi pecunium non recusat
Christum, sed sui iuris censorum, et taliter generali Christi cognitis fuit, sicut q[uo]d sui
iuris fuit. Et hoc de subiecto Christi in genere et quoniam factio filii

Artic[ula]tio 3. t[er]cii

De rerum divisione et modis acquirendi Christum.

Actum est in praedictis artibus de Christo sive de eius habito tum in genere
tum in specie: superemus iam usque de ipsa rerum divisione et modis quonodo
hoc Christum acquireti possunt manu[m]a. Hoc est et in legibus Christi expressum
et in artibus discipline usque postea de iure est Christo sive de Iesu, et quonodo
huiusmodi duxit et Christum acquireti possunt dicati, q[uo]d in presenti adimplerantur.

Secundum in primis

Rerum divisione et modis acquirendi Christum rerum racolim.
Siue nemini ignorabimur esse potius in creatura, quae aeterna Dei mysteria ore
nihil ad esse tradidit, alia est racolam, ut haec, alia non racolam, bruta
alia, mortalia sive viventia sive vestimenta vitalitatem, ita paludum citrum
et Christum dari potest ratione in est racolam quoniam non racolam, Christum sive
Christi rerum racolam agemus et quonodo ceterum Christum oblinieri potest resoluimus.
Primum. Suppono isto Christum Christum sive iure hunc inscribere introducere;

Et est tunc haec bona creatura non magis unig[ra]m q[uo]d alterius. Singuli et sine
Christi nascuntur in orbem, nilong[ra] cum quisq[ue] magis sollicitus sit ad sua
seruanda, q[uo]d aliena est q[uo]d ea, q[uo]d alterius communia fuit, prolerca maxima
fuit confusio si bona singulis communia forent, plena predia incerent
sine cultura, et munus apud eumque et quoniam in nobis considererent, ut
in haec poterat efficiari, Aliud bona quae sunt ratione tollentes, in
Haec possunt rerum Christi ostendere, et Iudeus propter modis decisio Christi pro-
prietatis facta est omnia sicut et Natura, corporaliter quoniam, q[uo]d possunt esse

varieates in orbem vacum, singuli cunctam terram & nium nascit, quod in eo
venerantur, scilicet am. quod quod erat debitum, quis prius occupaverit aliquem
locum, scilicet deciderat. id est factum repulsa in filio Noe quoniam
filius huius praeferitur terra.

205. Propterea id est ratione naturae domino negare naoli sed dare tunc est
gentium factum est. non iure domino, nulum est huius distinctionis habere proceptum
per solam sacram scripturam, regis regis factum secundum iurum rerum distinctionem.
non dare naoli: Regis est naole ut cum s. Thos. in 2. 2. venientiis locis dicitur. Relin-
quit bona singulis communia, scilicet eum hoc altero magis hoc non est, sed
una specifica nata est oiam, ita est cum hoc indiscriminabiliter subtiliter servicia
quae regis posuit vel dominaret eis, before naole eum altero magis regis est,
ad eos nec dare naoli facta rerum distinctione, sed dare tunc facta iure gentium
ut habet ex dare canonico capitulo regis gentium. Et si imo, iure civili
lege ex hoc iure omnia sunt dicta sicut de I. et II. et Tercio suadet naoli, cum i
hoc post suam creationem reliqua sit in manu consituta fui, illud est facilius proponi
quod pacifica est factus rerum administratio obiorum, cum igit hoc post primum
in hoc officio, vel quisque ubi dominaret cognoscere, negat. In hoc sine rerum
distinctione fieri posse, per communia latilia regis dividendas, et scilicet regen-
tium orla rerum divisa.

206. Præterea in eam habe distinctionem factum est per parentes sume credibile est
ad eos, ut in genorum divisione ipse progenitor Adam exiliorum, quando
ex sacra pagina id luculentius colligo ex eo quod Abel et Cain de suis
quisque domo obstulerit holocausta, hoc in distinctione, quod Abel optimus
Cain vero quod deterius erat. Deo obstulerit, scilicet factus factus factus factus
erat fui et nisi quod Adam genitor est regis universitas terra sub cuius potestate
exiliorum Abel et Cain sibi filii patris fui, cuius sua bona distribueret.
crescente autem humi multitudine, et incolis terra in unum societatem coacti
bus factum est ut quoniam populi plausus potestus huius distinctionis quoniam ad effervescen-

boni genit, translati fuerit in ipsorum communib[us] servato regis, ut eis
q[ui]rgente aut bonis communib[us] ad nosq[ue] iusti administratore, et
Iuram d[omi]ni, s[ecundu]m q[uod] rao dicitur natalis est legum receptarum possit adinac.
q[uod] illa oratio ad nostram vestigia propagata est rerum d[omi]ni & iurium pro-
prietary decisio in geniti; ne quicodo in individuo aut specie rerum rao est
genitum acquiri possit fil.

Affertio quadruplices prouincie libelus est acquirendi trium rerum raoalem
seru h[ab]ent: Id Marg[aret]ta Thaunaria de spicibus suis q[ui] 63. a. 7. Laym.
l. 3. de f[est]a Brad. A. 6. Molina d[omi]ni 53. Lefrui de f[est]a C. 5.
oblio 4. et alii generis.

207.

Tendat affertio parvus in jure civili p[ro]t[er]io in canonico: nam insubtilis
de jure personarum & penitentia, modi acquirendi d[omi]ni in haec breviter agem;
ing[en]tis & cordicis naturalis et raoe huic qui nascitur ex matre servat pater
fil[ius] liber, item siue nascitur ex legitimo matrimonio siue non, fil[ius] seru, quicodo
legem parvum Cod: de rei vindicatione parvus sequitur ventrem adeo et matrem
aut ista raoe fitis, q[uod] mater certior fil[ius] q[uod] pater, protegat p[ro]tegerat
m[at]re corporalem, servatq[ue] am[or] a Corpore d[omi]ni q[uod] querital: Tradit alien
& raoe Laym. Coco[ns]it. Si dicit q[uod] ideo servilis a matre defensari, q[uod] mala
per parvum d[omi]no d[omi]ni futurabitur, all[eg]it p[ro]p[ter]eae novis periculo cognitum,
adib[us] aquam videri, q[uod] pro hoc dante filios a milie ad d[omi]num auxiliare perhi-
neat ut seru, cum iuxta regulam s[ecundu]m in d[omi]no qui sensim comedunt sensim
& debet et long. Suni libelus e indicando Ap[osto]l[eu]s ad Gallas 4. ubi de f[est]a
fruika Abroba fernorum in iustis: extra eosum servitib[us] materna p[ro]te
legitimi nata sequitur quad[am] honore, nobilitatem et familiam conditionem
patris. L. cum legitime s[ecundu]m testam h[ab]ent, volunt et d[omi]na matre serua possit
genitor p[ro]t[er]io liberale donata prot[er]io vendicare sibi conditionem patris
quod honores nobilitatem et familiam.

secundog[ra]m modis acquirendi

D[omi]ni in haec est libelus captivitatis seu jure bellici obliteris, q[uod] e[st] qui
capti in bello iusto iure gentium capti fili seru[us] carceris, quoniam mox
comulat in servitib[us] perpetuum q[uod] mox civili d[omi]ni, et iste libelus habet s[ecundu]m
testam d[omi]ni de captivis L. serui insubtilis de jure personarum. hic d[omi]ni
obligatio, istum libelum in Christianos p[ro]pter magistrum in nomine Christi
constat abdetur: capli ergo Christiani a Christianis e[st] in bello p[ro]p[ter]e
serui n[on] s[unt] sed capti. Unde rehinc p[ro]p[ter]e Rebello[rum] anno De
cavigiae gesta q[ui] g[ra]m. n. 14. Regem Rodernum, quem singuli rego in anno

in oblatione Triburgensis monachorum experti fuit, donec scilicet faceret
pro liberale exhiberent.

379 frady & filius Enthorios

Venditionis: quod scilicet quis maior vixit annis et sui fuit scipio regis
aut vendi scilicet alteri, vel si sui fuit non filii, ab eo cuius iuris est alteri ventus
vendit scilicet in trium Emporiorum, tamen est hoc liberalis fuit trius fiscus
dicta, et de ea valide sponere ut contra quod si legi prohibetur, dico sine
toto quod, ceterum est non idem comparata exemplum s. Paulini qui per
seruum vendidit, ut filium videlicet redimeret, cum pecunia quod ergo hoc misericordia
exigenda ageret sed despitibet se agnoscat sed quotidiane ferentem
experientia, quod est aliquam s. Regalem proficit, se libere in servitibus
rendunt pro lucendo ecclesiastica gloria, unde in fure religiosis non solum in nos
serui venit, ut prole qui omni agendi liberali per sacra professionem de
filiis est, et ne fieret furem peccati suorum furem fieri malum.

479 in hoc requirendi trius filius prouiae fundat in fure Coronatio
Capitulo de raptoris 36. q. i. ma. o. le filius fuisse condonatus, quod
scilicet quis in servitibus peccatum condemnari potest delictum aliquod lati-
pend dignum, si am. hat persona digni quod mortale puniri non posse
namque captiuus milio para est non quodam cibis est, alio ita in alio
capitulo puniri non raptori pueri ut eam virginis dilectione solviat.
quod trien in huicmodi furorum servorum fugam est servitibus concordia
ex cruce baudonio, Layn: aliis illa colligo quod in triu in eiusmodi fure
est non in furem duadarum, sed et ad omnes operas furem reliqua entula-
menta excedunt adeo, ut quod furem acquirat qua talis est, dico suo acquisita
iuxta dicta n. 203. praeferam si qua dissimile est non quod furem cum dico
prauissemus super aliquo, aut legibus reiparet, nisi est in hoc causa servorum
est, neque qua talis dico furem furem erat prouisio. sed sibi: servus
am non est quicad bona fidelia anima post primum uicem s. ista oratione parte
3. in 13. C. 6. 3. dicit Gabriel in aliis dissipatis q. 3. ad 2. dubit
ubi docet furem de fure ad faleste periclitato licetum et aufragere.

209. furem iqr servorum quod affit, noul dubio est quod quicunque causa furem
faleste furem periret est inter delictum peti mortali mortali et non prout
aufragere potest, neque amplius obligatur ad reverendum vel loco citi serui. furem
gabriel et alii concorditer, et hoc est quod iusta sapientem a patre furem quod
a facie dolabii prolerem longe superioris ordinis est vita ad qualiter qui-

59

commodum, quod ferug pressare pt aut illi, iusq; gra rōben et etraān ē obligātū
ut prouincias alteri corporis, à quo dā es p̄ficiālē perimā intendit. fugere
item p̄t occulē t palam & vi adhucita, qui in bello invito de parcellis,
qui iugis militia capi fieri ab iniquo bellare ac in parcellis redacti, ac
huiusq; qui ab alijs legitimo libele servitatis, cuius fugere p̄t, nec senes
cam sui modico et lenore in parcellis redire. servi ē p̄t delictum latē
fadi, adeoq; libelo iuste controvocis p̄t fugere, sciat et condennati ad
mores, modo fugient sine tradicione carcerem, et vim custoditq; nō faciant,
ut loc. cit. iugis Marg & Baudurio, cuius et istam tradit racen, qd servis p̄t
condemnatis nō liberari se offerre ad con paron, aut sponle cam fabire p̄t lī
cam perpetri ab alijs inflatum, qm rōben et ego seror officio, nisi forte per
fugient huiusmodi damnificatio per delictum fieret nota et detinendum,
veluti fieret si quis ad servitulam eis dannaret, quem suo delicto damnificauit,
ut fuit caleng servire, qm q;damnum illatum restituere, in hoc ē causa p̄ficiā
videtur exigere, ut quem iustis damnificauit, et suo inconmodo in sua reficiat,
ad eos ne ante auffugiat, qm satisfactum suo servitio proffiserit.

210.

Fugere ē p̄t, sed recta ad suos, qui p̄t sive beli captivi, iusq; iure post liminijs,
q; dī ius, quo res in bello contra p̄ficiām p̄silio p̄sequuntur, perinde ac si bellum
fuerit, pakenq; huius veritate ex ipso iure post liminijs. item ea q; ab hostib;
instabilitate ex eorum dīcione, non ē exesse dudine iam propriap; per universum
orbem q; quod in legem invalidit. Pictum hī ē recta ad suos q; iurta legem
nil videre est. De captivis hoc iure excipiāt, qui fugient animo divagandi
in hostium confinia, & ē animo reverendi ac suos ita in uincula hostis
decent, item trans fugiēt et qui p̄sile sponle ad hosties transiliunt, hoc ē de p̄sile p̄sile
nocte p̄niri p̄frecq; exemplum p̄sile, in iam sc̄nile bello, alijs hoc de aquando
dīcōs rerum socium nōm sibi dicta sunt, hoc uno adhuc cetera p̄tulata, ex
positione nativitatis nostato, qd iuxta institutione iuri civili (laudii de
Ferrier Vobis Parisiensis lib. 4. de ingenij, ad hoc, u. qui à nativitate
liber sit, p̄ficiāl, malorum p̄ficiāl liberam, & p̄p;e consilioris, aut p̄p;e
aut immēdiq; q; ad p̄p;e ceteri nōs eo momento, quo maledicere erat libera
cuius calonitas supererant, & hoc nocere ei quod ē in uero, qd p̄son
nato sit, cum agit de eis utilitate et comodo.

Specchio 2da.
De Etatibus aquendis p̄ficiāl rerum nō socium, nomine de Verac,
passione et occupio et factura alium.

De J. A. F. Atto.

pler novos acquirendi dñum rerum et ratiuum que ei qm nubis fit, nostro
spre multum celebre fit venao, pescatio, et aquaria, qm sibi fera et ani-
manta q nullig fit, aliusq ita c incipit, ut de iis hinc dignezi facili-
tatem soliri queant. De his ergo in presenti sentione tractabim.

215.

Dicitur. qd si et quodplex der venao, item cui dñum per eam acquiratur?
Driugma quae solum respondet, de qua non veritate nobis sermo fessitudine.
Spler elemis vero dñis a dñi, ut reges angelos deglauatio infinita
celia v venao, quarum gemina profibilia est illicula, una cum cilia quo
saltem spire, et ea honesto fine. in illicula ina est oppressiva tour, qua
sibi loco ferarum tyrannie hos opprimunt, hoc est te coquendo illicula
est per audire am cilia fecisti, qd nemus sylvestre latronibus
ab huiusmodi ferina horrib exurgant, ita qm huiusq mtki sum latrone
opprimunt ipsi aggressor boni publici et securitatem illerorium, ubi
in polig curandum, ut viui copiam per studium multandi, qm qd in iya
opprimunt sensore. Altera in illicula d venao arenaria, qd ea que
sibi cum fera debita in arena, cuius tunc ibo officiorum meminit. est an
venao arenaria proprie tunc in gentilis qvibus, in quo fera magno distinxine
ab iis, qui desuperabat, q sive boni germanie aut effim horro, est illa
venao maxime improbar capitulo venatoribus dñi. qd ubi huicmodi Vena-
lore, hisprio, et meretriciis q parari, evanq, tunc ars requisita,
item requitalis operi huius appetari. atq de hisce venatoribus quoniam super
equis ligulibus postfrondem dimicabat, item defensione intendente offi-
q n remo Doctorum lulis dicer: venator est bestia, sed et super bestiam
est persequens alien bestiam. Tertia illicula venao de qua in presenti
aging de saluosa, qd in sylo et saluosa fit de hac aut angelos deglauatio
cor. ut hoc oby prohibita est qd ipse quo hoj tenet et in illa etorare ex aliis
aut puluis dñi. qd noster ne quis tamq ingruere capi. Ciel de tunc
aliis am diebus est illa laici capi. n est in potestate de decimi, Clericis
vo et religiosis est prohibita, qd ex necessitate illa urgente ut dicimus est
pil in praelati et alii ecclesie auga recessis et existendi appetitum et
huicmodi cum reliq, os laqueis et e canibus sibi et modistica alijs
venari, ne ipse quo dñi visitare et predicare. hoc autor alij cum quo
comunitate qm dñi, quod apponere velocius qd est quoniam spire illa venao
fit, habentq de qua in presenti aging nra illa praefatus.

Dico quod verae salvus a genere dicitur quod sit ocyrae fera in naturali libertate existens, generis duplo sit alia fera et bapa. Veras alia est via foris sagittaria, et grossa vnde vultus est venas, ferorum maiorum vestimentum grossum quoque est feris cervestibus solent referri viri, qui feri tunc, capre sylvestres et est volatilis utile, alia gena urogati, cinquiconta annis sepius sinuosa, suorum usus ambi bapa ambo et dicitur sagittaria, et blanca vnde vultus et capro minus nobilium ferarum quales est cervestibus et vulpes lepori, circulus est volatilis, wilder lepus und exili, loris, warthog, fuscus et alijs dixi in dectione venarum, quod sit ocyrae fera in reali sua libertate existens, et plius rarus generis ferae dicitur sit, immo non sole, que facilius mansuetiori potest, ut cervi parvus, columba domesticus et similes, quoq; quam faciliter mansuetiori potest solens, sed difficile, ut lepori, cruce et c. et alijs tales, quod sua natura est mansuetus, ut ovis, bovis, gallinae et haec ferae uirginis quidam pueri, et quod iam sit sub aliis dico in deinceps usq; vivariis, et quod ab his nullus sit, sed in silvis et saltibus ferae dico errant, et de his solus in posteriori suspicione proprie dar et facultate civilis est venas, si est inclusa sit, dico pro destituta non sit, nec in sua reali libertate existens.

Appuris per venas de rebus gentium trium immo capienti, ingamus capias, dicitur solus ille, qui actu capiens, sed qui usq; illa vulnerauit, ut cadere debet, in hoc actu inseguenti ultra effugere non valeres: unde si animi deliciis promiscuis aut illa vulnerauerit, ut cadere debuit est procedere, Deliciis, Menetius, quibus juniperis, quod in petra inseguiri, nec capi rediit ad restituitionem: illa enim, quod nullus sit, est immo capientis, et illa nullus sit, quod est quidam reali sua libertate gardent. hinc et haec aal volucris usq; clavis, si sylvestre venos faciat, tamen tenuis est immo capientis nisi sui, et hoc uirgula de vulneribus, sicut et quadrupedibus in deinde est. sed

Sic et quod si prout aliquis feris aal iam per me vulneratum, istab, ut nec foli vulnera per me accepto, nec ex illis sole vulnerare inscius est ecclasi, occidit, non convertente ulterius? Et ex ulterius quod contumacie parturient, locutus est. alij oia hoc certe sit de oibz feris, ferro maius et ferri in naturali libertate existentibus per institutionem etiam librum. libulum in unum decapitato rerum dico: immo excedens dicta ad oia proposito quod nullus sit, qdnam et capillo in cithore mari reperi, thesaurorum: unde et oia capitulo quale capillo fera natallity in sua reali libertate existens et amurio, quod dicitur capillo fera volatilis in sua reali libertate existens et uersor.

215. *Speciebus compelluntur. hoc de iure gentium et aliquo.*
He iure nato in est civili veroe siue in iure sauvia, reddit prohi-
bita et licita, non quod quasi eiymodi auctorita, quorum causa de iure gentium
est veratio ad eum sed dominio alterius. sed quod ius venandi pugnandi auxi-
andi et speciebus ad alterum daturum. Vg. fundi principem distinctione prouis-
plerumq; in germania greci, ubi principes quasi suar regole huiusmodi
iura sibi vendicant. quis in iure datus principes legae aura variis libelis,
iusque sibi acquirere potest per consensu populi una cum suis subiectis iu-
renandi pugnandi in principem transirent. ut iure bellici, quo sibi
vulnus ponan triumphatorum pro suo regoli. Tunc iura sibi reservat
et sic prescriptione tanto nimis tunc iure venandi posse, ut iniuste
populi minoria non sint. ut Lege affituatione, aut edicto iusta
ex cao Vg. honesta et aequa sufficiunt principis: gratia cuique et tribula-
tioni potest cum aliis docet frater, in eo ex sola reuocare principis ad
relevandam curam ipsius bonum quae sibi impedit. pro seca venao pug-
cando illius et potest ratiocinio et iustitia et iudicio Vg. ob. conditione
agronum frugem vineorum. cum iuri et debito est principes abmagis potest
locorum iura venandi pugnandi non obstat quod fero sibi auctores et malitiae
in sua natali libertate existentes nullum habent sed de iure gentium ad eum
in eo copient, sibi iuste vendicare salvent, merito debilitas, ad quod ergo
transgressor venalior aut pugnator est et iudicium principis de rea in fero
gracia et cui dubito ut iuste occurrat sit.
216. *Aperio venatore pugnatorum auxilium iura principum libello belli*
honestae sufficiunt reuocare regula fero in natali sua libertate existen-
tibus in locis publicis capiente fero acquirunt trium castorum adiutum
nec ipsorum capiente negantur et gracia fero est etiam principis
castorum est bonum ad reuocationem antium, sed dulcedea absumentia alienari,
venant in pro parte farnic et bellum venale pugnare auxiliis principis
aut magistratu minoribus gravibus et levibus et tenore expedito dannum
inde levatum non quod per reuocationem adiutum castorum aut preli equa-
lentibus, sed per reuocationem specie amissam fero non intercedit principi Vg.
ea adiuta casta et fuisse, ita concurrit. De et moralitate certa sententia?
217. *Ratio autem cur capta adiuta resiliere non tenetur et iusta est principis ven-*
ans, est: quod huiusmodi venaliorum auxilium iusta venians in iuri soli alii, quod
non est in fero ipso, ut potest ager omnium in radix sua libertate existentes,

ad eos nullis & sed tñ qd pñ, ne in tali loco loqñ fore copiam, nemo am
terea: resiliere nisi sum, unde cum se foro Dñi fundi reddas fecit,
qd ad huc tñpere ostenderet, & Dñs fundi resiliere nō debet, sed erunt
in dñ oportet: proin transgredio iuris Principer per Venacem tñ han e
rei alterius in iusta aut abusio aut detractione, qm iusta in dicto loco
exercita a dñtate, nullia adeo magis leniar ad locum. Vt acen in loco,
qñ ad actionis in loco velito facta est: ergo leni tñbys fratribus
et resiliere fecerunt caparum, peccat tñ qd aqua. Ita mandatum
est iuris Principem ne in tali loco venire, tum qd a obediencia tam
qua. Ita proqde domini inde causali, postrem in solen venientia
qd cum sterio cuiusmodi fecerunt iure rati. Argentum & cibis cibis sit,
npt censeri gravis iniuria qd aequum principem, nec praecipue
Principis pñ gravem obligacionem inducere, nisi qd si grave obstat
domum evenires, qualiter eñ ceteri si plures nobilitates fore coepero
tumultuosa parata vendõ et, ut collera sua fugerentur & sylva et
territorio perqñ angusto, aut honesta Principij sustentatio perdidaret,
ubi probul dubio huicmodi Venatores nostri latera penarent.

Nobis offerte tñ qd huicmodi Venatores Dñm fratribus acquireant. e.g.
iuxta iuridictionem principis Venatoris, adeo unde Briton fudius nñ
venire, comunita tñ Dñi opinio e, qd deprehensi, aut lethibus quieti,
venienti solvere poena a Læge principio aut magistratu stabulam
post fudicii Briton, id est in foro officio.

Vtrum vero principis bona auctoritate possint, ut Venatores qd sua mandato
et iuridicta Capite puniri possint, dubitabimur sicut et auctoritas pro el contra Roderiq.
Navarra nobilitatem alii negant, dicentes, qd egi para corporaliter ad finem
iratiendum transgrediens stabula et, mortaliter tñ reuelatur, et e repi-
bulani obnoxium fore, qui eam executioni mandat, qd e affat Angelus
Declauacio & Verbo Venatoris aperient tñ illi quo cibis et flagris, tachitis
et a controvengiarum torribilium & i. conclusione sta cui consentit, pone
trans: Ita C. I. n. 158 ista tñ primis statim aut altera demissione
poena capitale inflicetur. Et tñ fundat, cum gloriosa et mandatis foris
convenit alioz person sufficiens ubi haud pot, qd licetum est ex ego
essimo mellorum principum factis indulget, quos impetus et mortali-

peti regi reclamare artuum e. consulerem tñ pñg cum Mclia hñgndi
Venatore pñctore pñ glumac flagelari ac alia pena corporis qñ capili
punire illam qñs Lvtian Briand nampñ hñdñ gñracion censebat
nec ligñ approbo, qñ un Mysz lobendig auf dñ fift gñsmal hornd
qñ nonnulli Princeps sentire ausi sñ.

220. Regis officiis qñ aliqui Tenuulogii inferunt, qñra ius naætæ eo, qñ hoc pro
fesa vita privata, eodqñ ex sua naætæ hoc sit dñs fesa, ut in C. de genit
bñ. nam in huicmodi casibñ à lamenpiñ ablatio ei in rem pñl fera qñ
glumacia et scali; desponsi mandati Principis; et nunc maxime in
castris depositensi in furlo alijs Crucigerorum vel e uris bñ ponuli
qñra velikem bellum dñci; suspenduntur nñquid ei improbum è pro pono bñli
vñlom bñli et falco; fore si transgredio mandati nñc, domini è in ordine
flego. sic qñs improbum f. Vltan bñli qñra mandatum Principis fera
et glumaci Venatori. alijs hec à Veritate bñ sed e de pñsas et arcu
illæ polerunt quoniam dñs fio regis tradidi n. 234.

221. Si uulans y venandi sgn regale principibñ ihu recognoscit, ut mandato
suo gñraventur non solum pñra pñlunaria militare, sed e signumores
uerint, copili; donare vñlanti; ita contra subtili; sola sua legales
vñce o. à principibñ illos gñraventur oppreti; ita qñm ad pñculabio
sit qñ principes consilii per suos Venatores agros vñlulari legales chiv-
eas, ferassari, gallinas alijs alia ciuila pñpñrum subtilorum
sui caribñ encuari, nec sit pñcaventes de hostiis lego. Teneant ad
repñtitionem sub mortali qñm si graui; damnum sucul in coagu quo
isti Venatore nñ restiderent, sñ e iniqui cooperatori ad damnum zdt
quoniam Principem nrre è mingura et bora subtili gñravere dum nr. qñ
huc, et ita qñnta gñraventur reponentes qñntientur: ita dñcendo an
de repñtitione in festo iniqui lego. Teneat iniqui cooperatori ad repñtitionem

222. Porro certum è Princeps Venatum iuridente titulo honesta reuocatio suffi-
faci o. sñt aliqua lege reservatum, teneat ad hanc ex multis libile
ferarum causa et fieri permisit ita, ut qñlarioun ræt exigit eoy
nñ solu e lati: lege saltem ad hñg, donec sedis sublate multipliciter gñrario,
decorari et imperare vel desponsi. sed e stadii (aëstern in tractabili) y
responsiorum responsione i. pñ dñcito, qñ cum tripli; ita fit utrū nō nile
et genere pñ, et statim hoc: nimis tollere fera agro vñce

Devassante; si iniquum, nō faciat princeps regnandi abducere nisi legiferat.

a recto.

223.
Exi in libro honeste reversionis aliud est fore ut ait Lazarus figura
populi aut iure felli. Princeps sibi in Venetiis Vendicari, ut in imp-
erio Romano obliig. Imperator alius, Magnatus oblinuere, in hacte-
casa ad republikam honorum haedonebum, nisi iustitia fuerit laus
malitiae intenta, consensu am. Damna iusticia, quodcumq; habita boni
publici ratio et generalis ubringfirmissim; et carli estimando et princi-
pis reveras, qm caput ex multis luctuose ferarum, et prosterea per milia
fieri Damno ex tali multiplicata labore ita tunc sicut. qm qd.

224.
Quare, qd si scilicet auctum est cu: Dni. operat?
Dico et facili; et carla ex Legi iug. inservit. Et aquiringe rerum Diuinae
et barbare auctum est dicit fructualem progressionem, unde tal propositio non sequitur.
Fructu destrit il est prole genitor, nito q; summae scilicet pro fructibus qd
cognoscitum: aquitris Dni per scilicet humani cuius est carl, et q; est fructus et
pro Dno. qd si fermo inservit de auctis fergi et fructufrig in malitia sua
liberte et servitib; Dni aquiri immo occupandi, ita ut qui immo occupaverit
malum participatio fructu pro parte occupatio a malo tibi proveniente,
qui immo occupat propter, fructu de prole peripiel, nam qui tenet malum
q: cognitum obijogit Dni in hinnulorum curva, ne ming in sua nobis liberte
existat simili, qm ipsa curva, deinceps nullus id est immo sui occupandi, statutio.

CC. LIO ET TIA

De
Sylvis eadis, Passus Columbary, Alteratione Insulae productione,
Atuci derelictione, cagione implantatione, salione, traditio, Confessione permissione, Interdicto, Scriptura, Pictura.
Ostella nuntium est, q; pro sacro tributali officio spiritali: Judicii
tertii confessoria iudicium difficult redire pnt, et mentem plenam seruare
nisi Doctrina sua sale iugis et pulso lenore, se fuisse remissus
per patrem, invare sciat, qd adrumq; ut vobis Roi Dni audiret,
eg & Dni acquirendi modis, quos examinare solemus magis registrare,
q; Theologorum ubi de Alteratione auctoritate, eadis in presenti facilius
in elstat ea q; foden internum facias per examinabimq; cum solom pro
facilius capere per questiones et responsa explicatur.

- 225.** Quare animo qd de columbariis sentientur?
 Si cum Laym. C. 3. l. 3. c. 9. s. 17. et cum quin dotorum filiorum columba-
 rioribus ad hanc lenocini, egi columba provocante in agros ferentia devorant
 nisi in nimia columbarum copia i modica castra Jamna qd rarissime accidit
 quoniam columbaria sempli tibi bona est, ut res ecclesias spicas, ne granula
 tementi terra defossa aut obvata, sed ea tanq; que in propinquitate acerbi
 alia perirent, affuerint, adeoq; comodum magis qd damnun agri affuerint,
 quem si ea solent ex qdci ciuria Polia ea germinarent. Et columbarum
 donatio am eadem est ratio qua de diuersis avium, ita vel qdci eis, secundu-
 m qdci eis in hunc scilicet Iaco Thruco, postquam hanc qdci huiusmodi amiserunt
 in inuidam libenter se se recipere non fit inno occupari: qd tibi
 arte fraudes ab alio columbario provocata fit ut deficit a qdci libidine
 redendi. Quidam in aliis pergitur ex pte proprii columbarii, avorum
 vel columbariis spicas forti conitterest ad repellendum lenocini,
 nisi alia leges columbariorum in loco liberum, qd proinde attendenda
 fuerint.
- 226.** Quare rdo qd de sylluis ad ratiq; dicendum?
- Si iuxta Officium est an syllua ad ratiq; adquiritatem perti-
 nent an ad aliem in partem, si est ad aliquem in parti parvulum, parti
 solent sicut qdci. Si in syllua ad ratiq; spissis addeq; qui-
 cursus qdci eis valorem aut levitatem aut levitatem alterius
 agit et in iustificatione facili, hoc enim in iustitia auctorita ad repellendum
 danni lenocini, nisi illa modicum sufficeret, ut isti concessi aut raccolli-
 ri inuidis aut donare. qd si id ex ignorantia passendi, adquiritatem per-
 sine, oq; u; qdci solo gressu, nisi finaria, coquunt qdci libido, aut melius qdci
 aliud populeris eodem tempore ubi pali, qdci ex ipsa ead et magistratu et
 pristine iuridicioni qdci illud: idem de venatione ratiq; et auctorito falso
 iustitio ignorantie poscente, ante sectionem judicij ad id lenocini, qd hinc
 est personis auctoritate gressum et in dictum conformem iuri, hinc am ad quinque
 et qdci gressu, cum id ad quinque libato pertinet, cuius est in membris
 est retinere in gressu obdictionem. Id ut plurimum cuiuslibet in eis finialis, nisi
 dannum inde factum graviter fuit, hinc est in dicto dicto. hoc ut in dicto
 undevicesim intellenda sit, alienum est a communione procedubio ad repellendum
 danni lenocini ante sectionem judicis nisi ut dicerent finaria qdci libido
 et gressus locorum aliud respectu.
- 227.** I. 3. i. qd si finaria qdci producio, hoc si veritatis et auctorito et
 cui rebus qdci finium acquiratur?

qd alluvio q generaliter dexter est latens et palens ingenere deft. post affluctio
 parly de unig prædio ad prædiū alterius modū fluminis creata. Et qd est alluvio
 qd noluntur inundatio fluminis de unig prædioparten absunt, et amulca alterius
 prædio admonet, qd si afflentes huicmodi incrementum iam tenuit et seruit
 procedat ut aduersarii nō valeat qm quoniam huius momentu affluerit, esto seca i
 qm singulis diebus. Et alluvio latens si vō nolit fluminis pars quedam
 re abili de alterius prædio amulca, et alteri adiuta fuerit, alluvio palens
 vocari eo qd patecat qm quoniam huius affluerit. Et dico ex alluvione obtempero
 ista dicta sicut in Legi adeo s. iure s. de aqua. secundum dico: Propter alluvionem
 agro nro flumen dicit, iuxta gremium nobis acquirim. hoc in solum intelle
 cendum est de alluvione latente ut explicet eadem loco: de potenti alluvione
 Et dico: impossibilis de aqua. R. Novo, qd si vī fluminis de suo prædio
 ptem nobiliter detracerit, et vicini prævio attulerit, rubor in ea pars sua
 narent. Tunc ergo hinc adheserit, et arbore foro cum pte in fundo sive quae
 radices in vicini fundo egrent, tunc enim vicini a vīde, pars illa nobilitate
 amulca ex s. endem, eoque arbore illi solo cedant, in cuius fundo radices egrent.
 Hoc in de fundo tñ est ei congreget in theodone, unde si arbore, fratre, pte
 suo prædio exulta per alluvionem vicini fundo affluerent qd in concreto
 nō sit, in vicinum vñlum per alluvionem nō transcurrit, nec caput delinatur pte,
 nisi libet pro pte sibi qd suo dñe fronte derelicij.

228.

Insula producio est recens et de novæ fadæ aliiq. insula in mari aut flui
 mine christiana, q. insula si in mari sit, de fine qualcumq. in oceano patitur, in
 si in flumine illige, cuiq. fundo præsor est, unde si in medio fluminis, solij
 insula g̃regal, carlier, lima. Alluci derelictio g̃tingit qd fluminis ordinac
 rium suum alterum dereliquerit. Et nouum per aliam viam ordi, de hac derel
 icitione alluci in pte statuit, qd nouus alius g̃tingit dñe fluminis, et fluminis
 publicus et quoniam erat, aliud qd nouus comunitas sit, nō eis cuiq. est fundo, qd
 per denuniam fluminis fundo ista imputatur, ut aliq. specie retinetur: derelictus
 an aliud ei cedit in vicinum, cuiq. fundo magis vicino facili. accusatio
 dericq. qd aliqui ab alluvione potente nō ligantur, ab aliis non accusatione
 sumuntur ista, ut qd ex unig audit allicet regis per humanum laborem vñlum
 Vg: caa, exinde auctus auctoritatis dñi, cuiq. alluvioni exemplarum specie
 g̃tingere possit, generaliter regulam qm radix Q. Parvitas pectoris R. P. C.,
 seu. q. corporam uipote sat clara est suauitatem.

229. Regula generalis de auctorione et de laudacione: quod res unius coniungit rei alterius, solum in utroque partis ad trium illig, cuius est id quod magis propriate in loco L. cum aurum & arg. & ruteniamq. ff. de auro et argento raro est quia auctorium sequi gaudi & naon proprii Regula 28a. in isto ubi in tib pro fr. intellendit, cum obligatio reddendi dico estimacione i. suis tunc.
 230. Colleges in interlata, q. e' adiunctio nini propriei tib preliciosioris magis propriae gemmo Vg. annulo purpureo vesti a trium illig perlinore ad eum, cuius est factum cui cognodi res interlata, ita Vg. gemma interlata annulo & curreo aulicem solum videt ei cuius est annulus, purpurea interlata vesti & linea lnei dico dicit cuius est vesti & sic de ceteris, q. auctorium sequi suum propriam. gemma cum es purpurea in hys capis tib solum qd auctorium. idem de scriptura in qua littera ap. aurea fuerint, cedula charta & tabula & solum papiracea s. 37. id littera qd inscribi de auct. R. dico. aliud est in pictura, q. e' aumbra linea per colore in tabula, in hac raro charta codi pictura nisi ita sit facili, ut preliciosior charta confari s. 37. si quis in aliena tabula, qd & in scriptura codi aereis affligatur in Commentariis ad institutiones posturales fol. m. 27. i. ubi dicit hodie hunc sum esse contulam, et charta scripta Cedere quoniam lessari dicit. si hoc attendi dicit in regula generali notata obligatio reddendi dico affirmacionem ei suis.
 231. I. dico qd si implantas, salio, Induficas, Confusio, permixta et cetera trium acquiras?
 Q. qd si implantas sit planta alii in suo caltero fundo infusio, et vegetat fructus, affectat. huiusmodi planta per hunc tam infusio. de auct. secundum trium in trium illig cuius est solus, id est sive planta fundi dico fuerit suam, dummodo in fundo radice egerit, antea dico ei personaliter, cuius ante fuerat. qd si quis dolo evenerit arborum ex alteris fundo, et suo implantaverit, ita ut radices agant, sive esse evenerit ita non a preci: dico dendi, scilicet et regni per exceptionem soli malorum. Ceterum attendendum est qd ait Horrius in Commentario ad dictum sum, modis plerorumque locorum, praestitum in Saxonie n. lam ad radices arborum in usu hodierno recipit qm ad ruteniam, si arbor quædam in vieni fundum ramos proterval, colong quoniam sit prodire, ut eoy & fructuare ppter incommodum qd adferre eorum ambae, et fructus inde colligere licet in compensacionem illig incommodi.

57

De salione agit & uoꝝ dicitur ita: quarecumque planta q̄ serre valde cum solo
cedunt, etenim rāce frumenta q̄s, q̄ saltū fīt, solo cedere int̄lē: idq̄
stolidum à sp̄e infestationis, ut expletū stoppiat, t̄t radice, n̄ egerit frumenta
q̄ā n̄ ali plantæ, ita singula grana recolligi vñl. Dar̄ in seminarii bona
fīce seminarii exceptio dolii mali q̄ s̄bat mala fīci seminarii. Et
Iudicij officium inserviando frumentum ingilum a expensis infestationem
satis reprobato. per hoc in diutinū & velim, seminarii uppriduarium
censuſam fundatam frumenta ingila fībi n̄ acquirere, sed Dñs pro
prietary, ubi huius ē ḡtraet, qd̄ in hys à Dñs proprietatibꝫ translatum sit

232.

Primum utile.

Quodificiam qd̄ attinet & 29ro Inſtitutio, eadem h̄ito resolvit h̄is foaliis
Item in his solo aliqui ex altera māa adificari, ipse int̄lē, Dñs ordinū,
q̄ā lē q̄ solo inadificari solo cedit, nec in ideo q̄ qui māa Dñs fīcas & defi-
nit Dñs eis ecce, sed bantipper neg, vindicare con p̄t, neg ad exhibendū de ea
re agere, p̄pler legem & ordinum tabularum, qua cœueri ne quis ligia alio
tabulū suū iudicium eximere cogat, qd̄ duplum pro eo proficit per alio q̄ rāci
de leigno iurando. cuius hoc rāo ab Ioppio a leigno dicente ideo dupla
refundi vñl, q̄ā Dñs hic subvenientum, cum afflante adificio māam h̄in-
dicare n̄ possit, idq̄ idcirco in fīcā cīlā qd̄ fīcā aliqua cāa dirūtū sit adificiū,
possit māa Dñs, si n̄ fuerit duplum ian geatq, t̄c̄ eam vindicare, et ad
exhibendum de ea re agere. idem & ordine iudicandum de eo, qui de sua
māa alteris solo inadificari, sūl & bono sūl mala fīci fecit, Dñm
ad officii peritie ad Dñm fundi per paragraphus 30^{un} n̄ adificanti,
omnis expensos prēsum māa ei mercede & sc̄iōrum impellendo officium
iudicii expelere possit, Et Dñs fundi domum fībi deponens non expensas
solvere volens, per exceptionem dolii mali respecti: unde p̄m̄ler
rem solam expiriem, per inadificationem acquiriri Dñm fundi in de-
itūd qd̄ suo solo inadificari fīce propria fīce aliena ex māa fīce iure
fīce iniuria adificiū fecit, inadificatio in fīcā fīci fīca ex aliena
māa, das māa Dñs adēm in duplum, sed diuila ex fīcā 29ro institutio eadem
uti dī generali, vñl qd̄ solo inadificari solo cedit.

234.

Confusio ē duarum modarum tantu[m] comitio ab aliis in unum oīno coquenda
est, aut nouar sp̄eciem generent, ita, ut uno ab altera māa obserui
n̄ possit, & velut fīcā līlii vīnum cum vīno (aut commixtū, aut hucy

argentum cum illig auro ḡfusari ut ^{Dicit} tū nequid quoniam poy aurum quoniam
argentum sit. de ita ḡfusarum mārum Opis ostenduntur, ut hinc
ḡfusum an nebulosum fuisse, an unius b̄m placito altero inscio falla si ḡfusum
si ē h̄icq̄ ḡfusum falla ē aut s̄m q̄bida, ut pro rata sua māc quip̄ dīḡ
afficiat s̄m nebulosum ḡfusum totum s̄m valat et poy unius māc jure
ē rāo dībal, ib⁹ s̄m capu s̄m ḡfusum falla s̄m inuria aut inuria facta
fecit; qd si vō vōlēt unius poy falla ē altero inscio, illigeret totum qui
sua operam excederit, si violencia nobiliter plena ḡfusum contumelie
restituit poy loc. cit. n. 237. p̄ler quoniam rāo, qd scilicet auctor
rium sequitur p̄spale in lali ḡfusione am, ubi opera potest et poy ad
maior aut equalis, qd personabiliter inter p̄spale certi p̄spale ḡfusum
p̄ler operam suam, adeoq; s̄m eis totum ḡfusatum ita s̄m p̄froponit
māc alteri alteri falli det.

235. Ex eadem rāo, qd auctorium sequitur suam p̄spale in eo capu quo ḡfusio
speciem falli ē, ut ad p̄sistram fallam reduci n̄ valatur, eis erit
Opium falli, qui prole nobiliter māc sua comitacionem exequit
operam, gratia eis sua p̄spale censes: aliud s̄m falli, si t̄ māc
confusa ad p̄sistram fallam reduci quireat, s̄m ē reducia māc nobili
nere, ad altrum s̄m q̄d s̄m uniusq; et si unius māc operam potuisse
in māc alteri ita ut vel māc adderet, vñ: ox māc unius experientias p̄spal
in fili rāo, capu Opium n̄ erit illig qui fallam operam potuisse, sed eis,
unius māc erat ita qd ut nec operas et laborum fallere teneat, si māc
fide fallam querit h̄ic s̄m obne fide, n̄ auctor Tamburinum C. 6. 2. 3.
C. 3. S. 4. 6. n. 34. Dices Oporalio.

236. Pernicatio ē duarum mārum fallidarum falli comitatio, ut faciat in
unius ḡfusum et ḡfusura, sive qd idem ē, ut sit pernicio, qd due
et circuale ita adiutorum comitatio, ut in unius comitatu adiutorum
fallendarum qd quoad sufficiat s̄m separato mercant ut affile fallam dīi
potest, qd p̄spale h̄icq; illig sit, t̄t re sic stante id in iudicio edicere h̄ic
n̄ moraliter impotest videat exemplum falli perniciose h̄ic in carmine
frumenti Titii cum frumento C. 6. ubi t̄t affile dīi n̄t hoc t̄t
illud granularum h̄icq; illig et s̄m per viam interrogatio, hoc ḡfusum
et laetare et laetare n̄t. In qd in iudicio h̄icq; illig sit de rāo atque
impotest, si eadem frumenti specie fuit.

De Dico intentione acquirendo multa tradit. H. qm breviter hinc ex-
pertus: iki attendendum est, si uel esse expensione dicing, & permissio
ultraq[ue] genit[us] an de rebus, an uno voluntate eligito, resciende altero facta
est. Si de genit[us] ultraq[ue], fatto fuerit potest qd aequum est
ultraq[ue] nisi alius comprehenduntur: sit causa et resciende utroq[ue] dicitur
propter et regal, an ultraq[ue] non fuerit equalis in opere, an unequalis?
Si equalis: dicti qd ultraq[ue] alio operat in rem arbitrio judicis. Nisi contra
et nula fuit translatio dñi, qd et ego sicut estimo, quoniam operatio in
tali causa potest voluntate ultraq[ue] facta est. Dñm am sicut voluntate translatio.
Si alterius pars minor fecit aliquid nobilitatem, tunc si aliis in aurei
magno pecuniarum summa adiutari, modicum translatum pleno corrum
pariter nulla fuit translatio dñi. Sed Dñm talis cum nulli natus pone
tum maiori summa cum obligatio alteri suam minime partem tra-
deret, id est sive causa hinc uno faciente factum fuerit, dummodo pars sua
minima discerni possit: qd si vero dicens dñs nō posset, et propter maiori
partis misericordia cum intentione et voluntate acquirendi dñm talis, soli
dñs erit, ut de ratione expressie statuit. Si alieni nummi sunt. De
solutionibus his tunc si alieni nummi in se et in uillo dñe soluti sunt
manent eis utrumque fuerint. Si ministratio ista ut discerni non possit, cui fieri
qui auxilium in libris Cœli scriptum est ista, ut ad dñm unum quo dedicas
factum operatur. Et ratiō de hoc quād ista videtur, qd per assumptionem
deum dñm in eum transferat qui operatur, cum obligatio expensionis
in libris si mala fide operatur, si bona fide in qm dñm exinde facta
est, alibi dicens, ut eu causa am quo minor pars ultraq[ue] missili ultra
discerni non posset re videtur quasi assumptiona, adeo et in alteris dñm
translatas, que voluntate et per voluntatem assumptione sibi acquirendi habent.

Sectio Ata.

De
Tres pars minoribus terra sonis metallorum
et rebus inveniuntur quae nullius sunt.

Tres pars generis bona dicitur. p. D: 227. 66. m. 8. q. nullius sunt. 238.

pro Salia, q nullig virgo fecerit ut v. gomma, capitulo inventi in litorio
maris. Ita q dñm p̄dū alius quodcum fecerit. Diversi in factis hodie recepta
res per se coquendo ostendit sīa, ut sī Thesauri. Et isto Salia, qua
predicione adhuc unum proprietatis habet, qui abesse fieri possit. In e post.
moralem in curia regis iudicium dilectionem negotiorum p̄fere regis
deponit. de quorum singulariū dñio, qd sententiam iustitiae sententia
explicabitur.

239. De Thesauri iū qui quilibet definiuntur: depositio vel pecunia et filii rei
cuiusq; exstal memoria. quidque definiens nobis iudicium est.
Pute nāli et gentium thesauri cōsiderantur in dñiū inventori, res ergo nullig
sī, sī ēmo oportet, Thesauri an sī huic res: qd
p̄fere am posilicē refert, filii reperiū suo an alieno fundo? an medij li-
cili, an illicili? sī q; iūstū exstala certa claramini sentia opus dñ
ē, q; reperiū in proprio fundo, medijq; licili, Thesauri soli cōsiderantur inventori
medij. Vt illicili arte magica efficiū in posse criminis fisco adiu-
diciū sī qd h̄ta obligare n̄l reor ante sententia iudicij Thesaurum fico
tradendi, et ipsi mortalis reg procul dubio iudicet, qui arte magica Thesaurum
efficerit: neq; dico magica arte media vli Vergulda, melallo scopica, eti
in p̄tūs ā nobis reprobatā sit, quoniam ut ibi dixi ā probis viris fico
vigilata fuit eti h̄t optimem absq; caulla fortisq; h̄t ignola denovis
colloquio.

Thesauri an in alieno fundo reperiū, ut vix sit iudicari, an data
opera an eae fortis inventi sī si ē eae fortis reperiū ē ad
partim inventori, partim fundi dñiō dividendū iuris dñiō ē arte fortis
iudicij, ut cuiusvis nota fīcia, cum hoc p̄fūlio legi penalij sī. Et
calat sīm aquitatem, nec tūlū inventori nec fundi dñiō ille laboris nec
eude ā directione, hic advenit fortis bonis defraude. qd si data
opera quoslibet erit, regis iheren, an cum licentia dñi fundi acutem
in iuria quoslibet facit, si habita bariā: et quaren, quid instrumentum
dila soli erit dñi fundi, cum iuxta regulam iuris, qd quis per suos
facta per se faciat oportet et n̄ ē merum instrumentum. Et h̄t sīm
p̄tū dividet, aut soli cōsiderantur: sīam fine Cionis adeoq; cur
in iuria quoslibet et reperiū fuerit, iherat unicus modus de Thesauris soli

cedet Dno fundi, nō inventori, potest tū. Cfr. L. ad. 1. curia
propter ante fiducie sentiam inventori in talis capi i. tenere nisi mediet
Salon reddere Dno fundi, Aperte tibi alioz non medietalem relinere. in qua
quoniam ad excusat laege tolleri haec est illici penalit tū. q. n. ocliva.
in officia ante iudicis sententiam.

Cum vō Dniū fundi quoq. dividitur sit, et hys Dnū filii dñe, alter
indirex̄t: ut in feudo, in pfecto, locato p. quorū t. cuiusmodi
est Dno fundi assignatio f. et de proprie. propter hū scil. 4. n. 143.
Dividendar ē illam medietalem in Dnū proprietali et Hominum
abilitati, ita tū, ut si alterius illorum sit inventor Thesauri
fuerit, non tota medietas inventorijs f. altera vō dividenda
et una inventori sūm Dno sive directo sive indirecto altera
par alteri Condomino cedenda, nō ē prioris conditionis ēē
ut dīs Dny fundi sive directo sive indirecto, qm̄ sit ex parte s.,
ex parte am inventori medius adi. Thesauri, qā inventor est:
ato et illa medietas cedet Dno fundi si inventor sit.

240.

Hinc conveniens ē, si quis in loco Casari Thesaurum reperit,
vel dimidiat Casari, si in Principi Principi: si in
comunitati, comunitati, ex parte tū vero publico, forapu-
blica, fluminis que penitus nullus f. hū ē reperi Thes-
auri toti cedens inventori, qā hū imo occupari debet, que
nullus ē. Attendendo nilominus f. locutus statula specialia
q. In haud obligare optimo in officia ante iudicis sententiam
si aliunde dicta obes obseruen. cum re q nullus f. iure
gatium et nāli redant imo occupari. Ad.

nil dec.

241. *Poste qd sit tibi exponit et si corrigitorans in Caii agro Thesaurum
 latere, quem Caius et scilicet emis et hoc in toto agrum de Caiis nrae velatis inductus
 iugurtae Thesauri monili certi facilius an Venetiorum Caios partis Thesauri
 fuit? R. Allegamus est perinde et secundum praeceps ac si nrae illi et
 agrum Emis et ita pos. s. d. 22. 22. q. b. b. al. s. quin libet 95. c.
 rao et qd Thesaurus priusq; erat filii regis derelicta a campis fundi, re
 at derelicta eis est qui est inuenitur et cuius est fundus in quo invenita est, est
 um inuenita ab empore et non a venditore, Emporii qd ex hoc quo rescula
 est, est fundi Dnis, et ille ignis Thesaurus Emporii non venditorij, cui nebulosum
 invenia sit, cum hinc reddat pro agro, isto vnde preium ex estimatio brevis
 est, et placere per audiens hinc qd ibi Thesaurum habet, ista qd Thesauri ignis
 in veritate circa rem venditam, sed in circa aliqd in respondita, qd nullus est et
 cedit immo occupari.*
242. *Hoc de Thesauris dicta in teriba s. de Thesauris s. erg. id est de sali depositio
 nione pecuniae aut filiis rei, cuius non est etiam memoria, adeoque nec Dni India
 est, atq; huius maxima invenita aut fieri aut monili certo praesumitur, et hoc
 refutanda. hinc pecunia in argente quodam modo respicit, et resuorum
 posita, aut melle beli prout fortassis sente destopa, obinde eruta
 uno fungo arca perlinea praesumenda est, et refutanda ex quo, si in
 fuisse imentio huiusmodi rerum nulli a validi probantur, et est nihil interen
 sita tamen, et si negatur pecunia calere in aliquo fieri in vadam aucto, illud
 vendit alibi, et unde cum se vendita dicunt amittat et cedat Imperatori qui
 nisi filii depositarii iure gaudet, si Dnum pecuniarum finiterit, vnde
 in officia Veneri, ut eadem pecunia restitutas resipiscit, sed expensis, si
 vero Dnum regalis, huiusq; pienti et qdenti, Dnius fibi acquirat.*
243. *Vene metallica aurei, argenti, Cupri aliorumque metallorum, idem
 a rotulae et de Capidiorum, iure legatum in die late ad Dnum fundi per
 ditione, rati et sequitur nam huius, huiusmodi autem minoralia negligi
 consuntur, igni cum fundo suo Dno inuidet perire, et fundi Dno minoralia
 perirenter palam est. qd sensu exinde est, qd se ha veneficiis loco publico
 et ratione qd, et cedat immo occupandi huius rei qd nullus est, hoc est in de
 gendum, de vere possilio an ordinari huiusmodi metallorum principia aut
 communia libet reservari ad bonum quidem militum respondunt. Aliis afferuntur
 ex quo fundo ei usum legem ferri potest huiusmodi minoralia inuidenter*

palam est; haec legge velonata quod non bene Dicitur opinione. Quod fundi vel
dobi excepit p. Damnum, quod in suo fundo per se fiduciam suscitare, recipio et fac
parere cedere inventori, parere altero principi, et quod alio, quare et fra-
cula speculia locorum speculia. Hoc videtur spuri, quod si minoralia principi
reservent de capidicis, tamen iste ita non est nisi cum caproessa sua mentio
quod haec immodicior pars fundi sit et magis allegata iuri. Quod fundi-

De rebus quæ deponitur et iudiciorum sententia. In fundo.
De rebus quæ deponitur et iudiciorum sententia. In fundo.

la dicitur. Quo am post moralem bona diligenter attributum non apparente
in beneficiis inventorum in officia resipientia pauperibus et pueris isti sicut genitivus
est ergo posse, nisi est de sufficienti diligentia in investigando debito
et utilia bona fieri, quaeque velato tutissimo Dno proprio non apparente
trahi debentur in officiis velata et obliqua sententia a G. Paulo Neander
sic dispus. 29. ar. 3. S. 2. fol. 271. solo credita barnes loquuntur
defensio. cuius frumentum est quo inventor illud inventum illud est si bi illo
reservare valcat pro quo ergo nonnulla nulla terrena officia impellit nullum
am cuiusmodi tenet ut officium in officium designari potest. quod a. molere
ritur item est. Quoniam non apparente invento nulla est, aliquid res quoniam nullum est
de inventori ex dictis, quo est inventori caro et res invento Dno post
moralem in eis investigacione attributum diligenter non apparente.
Hoc dicitur.

Neg. duc. boni corporis inventorum, & agnoscere.
Qui alius dñe. non grae si obligari inventori ex parte lo. Neg.
Charitatis, & spiritu. & corporali. & n*on* corporali, hoc est Charitas
& est exhibentia proprio dno, at n*on* gpare. & aliis pauperibus at colerent
eorum necessitatibus dñe. pauperrime tangit solus. Victoria q*m* huiusmodi
inventor. Cetero hoc in genere est specialis q*m* nec inventori imponenda.
neg*s* spirituali, ut scilicet q*d* de bonis corporis hereditibus, & applicare
par*e* i*m* maior rao fore. Ne thesauris in pauperes & paup*er* ex erogandi
cum rao defensione huius dipotenciae nisi per se p*ro*p*ri*e in familiis necessitatibus
exempla monstrantur: cur q*m* Hispanos loqui inventori, & brasiliis ceteris re-
g*es* di dependit, inventio & praecipuum Charitatis & n*on* n*on* gen*e* proximi
necessitatibus pauperrandi sum facile potest, & placet perfecte q*m* de le-
i*c*to ordinari pa*p* q*m* ab altero.

negat alio proposito illud T. Augusti, quod referri consulete si qd. 14. q. s. d.
q[ua]ntum auctore libri pro ratiōne aferuntur. si qd. inutile est redditus
exquisiti, facile ē interpretatio s. T. loqui de eo usq[ue] qd. q[uod] sparet
it quo rebus pro derelicta, aut pro nullis ee libri. Potest ut in proximis
statim istam sententiam et admissi frater, et alterius rigorosior
et videntur, quod pro vera debetur autem q[uod] sit
ad aliud de sua re invenia facere Volat, ut facit de illis o[mn]i interim in
certum ē bona seu debila incertitia ex iniusta accusatione seu delicto. Nam
si q[uod] nō aut hereditas eis restituitur nequebat, potest iugicium eorum aut qualius
eis causa redenda fuisse ratiōne en copiis. De suisq[ue] copiis de iudiciis p[ro]p[ri]is
q[uod] sunt bona derelicta qua vacantia 2

246.

247:

Item pro opere elemento huius sectionis de Thesauris nolchem solo quod ad P. Regiam
burgkamer in suis libris de p. e. l. q. fol. 65. qd si Thesauris foris loco auct capi
imperiorum in loco sacrae & religiosae decure possunt ut antiquo istud solo p. inven-
torum hodie bi. Optimidum illuc nulla est prelato, qd iuxta Wiggoz c. 4. 125.
hodie nullum illuc sacrae p. invenit, ad quos e. solo possit Thesauri
si ab aliis eorum licentia inibi fuerit quod s. ericu Cod. de Thesauris. et
hoc de Thesauri varijs metallis rebus dependit invenit, alijs quoniamq[ue] p.
dicta sunt. sit

secchio sata

Vacopio et Praescriptione.

248. *Ung ian. certior de iure ciuili acquirendi. Trini modo nobilitate principio et superioris, q; eis quoddam ex liceo arquebus au thoracis legi, simo ian. p;nam negligenter incedit et C; legi sciam imponeat ut inq. Argent. Regulanus Verbo preficitur, eadem modo quo prestitio, e destrictio.*

ad capio, ita ut passim indiscriminatio lauori, proprie^{ts} in differuntibus locis, qd
reputatio dicas? In rebus mobiliis et le monentibus quo iuxta burghaber loco sit.
de prescritione e rebus non rura debita et ad bona mobilia: Prescritione
vix dicas? In rebus immobiliis et iuriis incorporalibus circa immobilia. Dic nix? Enim magis
fictilie rebus? Non rescriptio L. da ff. de acquisitione qd sit acquisitio
Dicit per gaudiem possessionis hinc statutum a lego definitum. e*c*onstituta
rescriptio seu rescriptio, qd dicit indiscriminatio a iuriis summis ad carentes
genuis partium. Ita qd prescritionis intentionem iteratam oras, et factus
quis, si rem bona sive prescrivit sive legi a lege ad prescribendum defitum, qd
in possessione sua turbulis sacris, ius est quidem in rem item aquirat. Ita, n*on*
finis p*ro*p*ri*e nego in sua restituere tenet rem legitime prescritione et si regna
alienam: Ita in proprio sensu iuris prescritione sumit, legi et prescritione
sumit pro acquisitione, qd factus apparet ad exclusivem acom intendam. Hoc
q*uod* eccl*esi*astica et si opponit. Judicem nec queritur. Iste e*c*onstatans
et exemplaria ut si faciat se facti impositionem episcopis, mandatum principis
impliceo.

Nam legitima est in foro episcopico a restituione obligans sicut rescriptio,
varii varia requiriunt, ordinarii in ad alios devolvant, a iuri consueto debet
q*ui* veribus cognoscens.

249.

Ita regula fidei bona, s*ed* libet q*uod* suffit.

Legi regulationes p*ro*p*ri*e tenet et aquiescit.

Sicut signum ad prescritionem tenet e*c*ur res acta sit prescripti; s*ed* quod con-
siderante ad prescribendum, ut iure q*uod* iure dicitur generali, quod est iurisdictio
unicali, summi Concilii, q*uod* per illa p*ri*ma iusta facta est in persona Petri
p*ap*osto*li* mea. 2*do*. q*uod* lega non est prohibita non prescritione cuiuslibet
valent. 3*th*. iure Concilii et Canonico prescripti, sed p*ri*mo et loca facia,
religiosa publicius usibus deputata, ut solum. P*ar*ochia via publica p*ri*mo et
caico prescribi niquecum plena clericum iura publica ius. V*er*o de iumentis q*uod* cor-
endi beneficia e*s*ecundo per prescritionem et iungit q*uod* ecclesiastica religio*ni*
est nec liberata hoc. q*uod* nec limiter provinciarum episcoporum, parochiarum
sallent quidam de iure generali; tandem nec prescripti nisi ad ea facta sunt
refusa eorum q*uod* ex solo arbitrio sibi illam obligacionem facere solent hoc
concedere, et q*uod* cognitatem perceivingit. Et paulo postea, p*ri*mo et
secundo fol. 274.

250. ad proscriptionem requiri bona fide id est fiduci credibilis, quibus
quis credens persuaderem posse, et fidei, et fidei inviolabilitate,
negat eum alienam. Esto re ipsa aliorum filii, et hoc dicitur bona fide iuris
est ad proscriptionem, ut curia legi ubi haec defecit. velo utrum ipsa fide
post profissio, non procul haec quod latet mala fidei posse, et non alterius
desinendo peccati mortali, ut respiciere doncas rem cum fructu prospere
mala fidei acquisiti, dat ad dominum regimini in iniustis postscriptem per
exemptionem dolis mali ut probum docent.

251. Q. An dubium faciat mala fidei professio?

Ad maiorem spes filii solutionem nola dubium post occursum et initio professio-
nus in eiusdem gemitu, item post dubium secundum speculacionem huius, ut si dubi-
tare est solum in genere in alterius ulius circumstans dubitis, et praedictis,
ut tamen iam de circumstantiis attendat et de bonitate fidei dubitis. hoc nolam
ad quoslibet ita responderi: quod si dubium fuerit huius speculacionis et solum
in gemitu professio, et an in eis initio oritur, nullatenus faciet nola
fidei professio, et presumptio est in tali causa placet non professore suam
professioem bona fide inchoantes: aliud foret si in initio professio-
nibus dubitaret, eo est capi dicendum est, quod quidam dubium non depositum, et mala
fidei professio diei hanc post, cum dubium speculacionum huius filii professio
est non principalis, quoniam tamen ad proscriptionem sufficit non esse acta bona fidei
professioem, sed requiri ut sit bona fidei professio, qualiter forte dubio
dubilans non est: idem a posteriori dicendum est ut praedicta dubitante in initio
sua professio ipsa, ut nisi latet dubium subi depositum, et non vellet
nullatenus peccare post per relationem praedicta dubium denodo prae-
dicti dubitacionis et reuerso sicut operari est cum quodam praedicta dubia petimus ei
sicut. quod si per bona fidei professio inveniatur et dubium in gemitu
professio, sicut dum fuerit quidam diligentiam sufficiens ad eam adcon-
siderandum an etiam alterius filii an haec est ipsa ratio ubiq' ponderante,
dubium vincere non possit, haec dubium bonum fidem ostendit, quia
dubium non ad eam professio gemitu.

252. Hoc bona fidei dubius et iuris non an ipsa facti curia legem atque
H. de iuris et facti iuris ubi dictis ipsa in speciationis negari
praecepit, facti vero iuris probat est, quod domini per iuris facti iuris
intelligi legi ita ut pro emplo ilia exemplificari: sicut pupille emer-

fire iuris authoritate, quem praeferem esse pulas, dicimus iurisdictionem sequitur
quod si his pupillam esse vel ius in propria licee res suos fire authoritate
iuris administrare, et capi utrum, quod iuris error nulliprodesset. Sed etiam
est iuri iuris sive iis alterius ignorans, iuris am facili si ius quoniam sit, et
adimplendum esse pulas, re ipsa sive quod ad implementum requiri facili
est. sive iuris factus est aperte malus contumelias. Claram exemplariter
si enas a protocollo praevidit, ratis Capitulum generali, cum non generalis possit
iuris prohibere si vero pulasti Capituli generali non requiri, prohibetur non
potest: in priori est causa unde iuris facili si hoc am iuris iuris.

37. ad prescribendum capitulo editio est libelus iusti, per instantib[us] libellum
am non inter libelus Vergilii praesupponit, quam cumque prouideret re-
bus officiis non alienam, si est datur libelus Vergilii, redere ei proprium,
ad quod prescriptio inutilis foret: quod libelle proprio libelus Vergilii quod praesupponit
sit dictum est n. 303. rao cur libelus requiri, et quod sine libello
desiceret fide bona, quod innobiliter libello, unde cum sine fide bona prescriptio
currere non possit libelus iusti, iusti libelus ut talis praesupponit adiungit scriptio:
ipsa in Corpore hinc bona fide habita prescriptio. Sub libello rei proprii libelus
libelus officiorum est, quando male coepit a circumodi prescriptio non poterit.

Atta deuenit filio e' g'mola o' p'adue n' turbala possepio per leg' a' v'ce
et lib'. leg' cuiq' in p'rescriptione f'is mentio Es a' leg' def'isum e'
quales e' soli: breue q' e' min' decennio in absentia, longum q' q'
e' decenn' annorum in' presentia, in' absente' vicini' longissimum q' de
annorum 30' a' 40' aut' 50' e' supra ita in' ut de c'g'nihi et lat.
aliqua' memoria, immemorale de cuiq' ad p'rescribitur d'ni' n'li' nulla
cela' memoria p'resentia' hui' iuris' d'mi, qui in' eadem territorio, appa-
les qui in' diversis regni' territoriis' morari'. P'li am' magistris
censent qui in' eadem civitate aut' regni' p'te', p'gent' v'lo' qui in' diversis
regni' p'tis' veram'. hoc p'riu'lio res' mobile' sum' p'viali' sum' p'li
ut' s' p'ecunia' vestra' a'lia, raves' p'rescribitur cum libello triennio
s' insitib' de' p'ecuniorib' sine libello an' n' nisi' triennia' anni' . et' tia'
adi' de p'rescriptionib' 30' a' 40' annorum x'bg' mobiliib' ut' supra d'ic'
eram' a' numeron' iure' debita' et' q' circa' nobilia', q' p'c'ide' eadem
hinc p'rescribitur' p'co' mobilib' sp'ga' leg' def'isim' q'bi' possepio' si-

cum titulo, invidant in presente privato decem in absentia vigili anni & in isti de usus. Si sit sine titulo, sufficiat bona fide sine qua non prescribitur regula nostra iuri in hoc libri de prescribatione factuus est & prescribit in privato requiri 30° anni. Sicut in rem Cod. de prescripl. 30° a 40 annorum.

255. Prescripicio gha Ecclesie circa bona inmobilia, item gha iusta hospitacione & uerbi nisi clauso spatio annorum ista exire iustitia portacion gha quod ut prescribat requiri anni 100. Capit ad uerbi audita si quis apud. ad aures eadem audita, item ordinis oblationis. Boni iusti et quoque loca huius ordinis privilegii gaudens, gha qd ex privilegio Eugenii VIII et Petri II ut rescript. P. Pauli de Regio, anno clausi iusta portacione dicitur. 72da Lepidum C. 2. C. 4. Tribulac. 8. n. 25. n curris prescripicio nisi annis clausis fragilis, ordinis & mendicantianis qd pali bona inmobilia possident si nisi anni 100 sicut et bona legata bona fide incepit posse. Et quod in locis in rebus iusti et bona inmobilia sicut in sacra fundita civitatis, et qd ad Cooren sequitur provincia factum non nisi post annos 100 prescripctioni subiacet pro bona inmobilia. sicut in Cod. de sacra fundita Ecclesie.

256. Tit. n. 254. quia longationem ad prescripcionem exiguntur et quia in rem ei praeclue & verba cum posse, ut paleatus in quatenus posse, et non sufficere ad prescribendum, sed requiri ut per hunc a legge dictum bona fide incepit posse. sed et quod in locis in rebus iusti et bona inmobilia ius ut prescripcionem exigunt posse, gaudiu in ab altero excepit quod in hoc incedunt gaudiu posse et ostinar, ut est gaudiu fidei, quiete et debet, quod in hinc aperte non fecit. posse requiretur ut non posse debet sicut sicut id facit per se sicut per suos, unde usus frumentorum feudalium. Emphilewapo gaudiu de talibus est gaudiu, non ut prescribere gha bonum proprietatis quoniam non non possident nec sicut regi ut suum bona fide possidere possunt, gaudiu sicut et possunt. non ut possunt, posse obligare posse, qd sicut suopote rata refuerit ad palam et omni subiectum si ab altero petatur agere, quia non obligacionem excepit et possit in legibus penaleas rerum ad sollicitandam personam ante iudicij sententiam non obligantibus, ita sicut ex cimine possedentes sine licet gaudiu quinque annis res habi amplius vindicari non potest haec legem idem Cod. de legib. obligatis et ceteris, talibus quod in loco gaudiu et 100.

63

panali q̄ra furen in p̄stum ē qualuplem, idem ad iniuriam aliq̄
praetoria ē anni pratio si exequunt infinitis de p̄sona et p̄petuacō.
Cum hic leximētio facta sit n̄ invile erit quonodo q̄ra illam profic̄
tus h̄c atterere, priusq̄m alio obligare posse q̄ra quae p̄stribi et
explicem. Definiri p̄t fīcū ex capitulo maiorū 257. q̄. 7. burja
Casariā et Principiā alii dicunt, q̄ si fīcū facit sine q̄sīcū qui imbaro
ōia p̄fīcī male, fīcū ē cedens bona vacantia ex dūcto q̄dā fīcū
principali sine bona nobilia sine inobilia sīt ad p̄fīcīlōnēm
regalium. secō anni posito qd̄ ita bona fīcū iam incorporela sīt, qd̄ si
fīcū n̄ēdūm incorporela fuerint, sed adhuc existant apud rem ē libet
eis p̄fīcībēnī. Iurē ordinario, n̄i p̄t fīcū obnoxia sīt lex criminis, si
ē in criminis fīcū ēdērēt̄, p̄fīcībēnī quinquennio q̄ra fācul-
arem, q̄ ea nullatūm ēdēt̄ Robaria 100, q̄ra fīcū inferiorū nullā
annū 40ta exēciū. In bona hereditate ē liberatōnē ēdēt̄ poliori-
Apostatarum, q̄ p̄stribi n̄ēdūm fīcū addūlā et fūrīlē dolent. 258.

In leī obligatoe posse q̄ra servitio ē numerari p̄t ad ays criminis
q̄ p̄fīcībēnī sīgīlī ē die Comisi Criminis p̄t om̄e ays p̄fīcībēnī ad leī, q̄
quinquennio p̄fīcībēnī. idem servitio ē usit, q̄d̄ inq̄p̄t p̄t personam
n̄ēp̄t̄ sīgīlī ē leī de fīcū et qd̄m dī i p̄t ad fāyā. cīl. n̄. 12. qui
p̄fīcībēnī, p̄tē fīcū alīli īsōt̄ lōle ēp̄t̄, p̄tē ilīcīris p̄fīcīlōnē
id am qd̄ servitio suffic̄ sīl p̄tēs.

Ceterum ē q̄ servitio de qua h̄c agīt̄ sīcū sīcū q̄cep̄t mod̄ acquirēdi. 259.
Accredendo h̄c servitio de fīcū, sīcū servitio competē, h̄c q̄ id iurē-
consulē de fīcū de iure personarum. servitio institutio iurē gentium
qua q̄d̄ fīcū alieno q̄ra n̄ām fabiciū, ap̄tē de qua fātī dēlū ē
fētī ēma h̄cī aēt̄, vario ē p̄t̄, mō ē ēt̄ p̄t̄ personalis, etiā q̄ p̄ persona
persona. Dīq̄q̄ obligatoe q̄a persona persona ē p̄fīcīlō ē ad servitio ē
usit, qd̄ Vg. fātī ē ul̄ servitio amilla p̄t̄, rōt̄ das servitio mixta, q̄iū ē
persona in rem alienam seu obligatoe q̄a res aliena. Tūc exēcō ex q̄
usit̄ ad fīcū ē z̄t̄io servitio morē realē, q̄d̄ iū rei in rem alienam,
sīcū obligatoe q̄a res aliena rei n̄āt̄ obligata ē, et ista servitio de qua in
presenti p̄fīcīlōnē q̄st̄io ē dividit̄ ēn̄ urbām et Rūsticām; servitio
urbām ē q̄ mod̄o urbādōt̄ ē līkōret̄, sīcū ēn̄ p̄fīcīlōnē oīa ēdī-
līcī cīlā bāt̄vāndi fātī, id agīt̄ fāt̄bāla ilīcī q̄t̄p̄t̄ sīcū ēn̄ Cīlālē.

Hinc in villa sibi de ijs V. f. Lega urbana predia servilis urbana
et p. t. et affilia 19. Titularum de loco meo in domino duon. bonum
aream recipio. lignum in parcella duon. initia per domum duon. via pola
et regalista q. ne domum alij tollas. ne ferestron organum manu apicula
russiana servilis d. q. in horae predie russius p. v. russica predia oia
capitandi causa non obtruda. et si serva huius ad fruges servanda. et item
torem et fabulum ad equos et alia volua intendenda sine domino iis
in officia unum fore. tales justicia servitale ius per suum agrum servitalem
quandi in prato suo fodendi areram. Carabes et aqua dulcis per suum
agrum faciendo. non ab aliis hoc servilis russiana urbana p.
et regalista s. soci huius durans et discuba celotm p. obliq. 260.

Servitale modo mercantile in alterius fundo aut domo obliore p. et p.
parte aut gratia aut prospersione. ex prescriptione sui agendum.
curvatisq. prescriptis circa servitalem urbanam. si affilia regalista
fuerit. sive ordinario non requisito libelo per solam suam et parvam.
Qui permittentij aliquem sali iure in suum praedictum ubi qd si servilis
disciplina fuerit. si libelum habeat eodem huius prescriptis. si no libelum
n. habeat non prescriptio requiri inveniatur. et quoniam bona fide. n. requiri
aliquid dng. prescriptio quippe inveniatur. debet illi presumptionem.

Contra servitale reale regalista codam et ordinario p. curv. prescri-
picio. cuius in prescripto antea n. erit. qm dng. et sua alijs contractis.
q. bona fide ipsa non prohibeam. cui prohibitionis s. locum dederit. statim
ab eo ipso prescriptio inveniatur. hinc si quis tollas in alio tollere domum
suam in praedictum non profectus. et huius bona fide ralg hoc inhibendi
in mili. quere. ipsum prohibeam. ille in alio tollere domum suam des-
titutus. ipso facto desistens prescriptioem ordior. qm et ipse a legi definito
classe s. nro et g. illam prescrivo. alia an servitale reale fuerit et
upsum extinguit per solum iugum. quemadmodum et servitale russica
urbana servitale v. n. extinguit per solum iugum. sed requiri ut excedat
alij iuri gravis qd proprium discubatur in servitale urbana et russica.
Lega huius ab iura s. De servitiale urbanorum praediorum.

64

Q. an modo sata prescriptio & i^e q*uia* ex*cep*ta d*omi*n*is* l*ore* e*um*, qu*o* cl*aus*to
N*emo* re*m* cor*a* f*ide* h*ab*et*ur* p*ro*p*ri*et*an* cogn*osc*it*c* al*ie*ron*z* i*en* q*uod* f*it*
i*ure* dorm*ire*?

262.

Ad i*un* responder*at* t*at* q*uod* p*ar*u*s* c*on*p*re*l*ati* g*rad*ic*an*, p*ro*p*ri*et*io* i*on*?
ex l*e*go i*us*te l*ala* ad c*au*enda q*uia* i*ur*gia p*ro*f*es*cript*io* r*u*ro*sa* b*er*o*r*ep*ub*lic*o*
f*u*me*&* n*ec*i*o*s, ex a*m* i*pol*e*s* leg*iti*mo ex a*m* i*us*te l*ala* & i*ng*lia ob*ser*u*ari* p*ot* est*it*, q*uod* f*est*er*et* q*uod* i*la* p*ro*f*es*cript*io* l*ic*ile*re*lin*er*i p*ot* est*it*. q*uod*
el*aps*o*lo* i*erno* c*o*gn*osc*as*u* f*u*si*ce* alien*am*, d*u*modo rem p*ro*f*es*cript*io* l*or*a f*ide* et
f*iam* q*ue*le*re* p*ot*eder*is*: id*g* l*ocum* f*it*, q*uod* ex neg*lig*ent*ia* p*ro*p*ri*et*ia* f*ui*
q*uod* p*ro*f*es*cript*io* n*o* f*it*, q*uod* pol*ig* ex i*ch*ilia rem f*u*am *et*, qu*o*nd*am* f*ini* leg*is*
n*o* f*it*, p*ro*nam neg*lig*ent*ib* i*nf*lig*ere*, q*uod* o*pol*ior*is* i*tim*rio*re* i*ur*gia q*uia*
v*il*are*.* Ad d*omi*n*is* d*omi*n*is* i*ura* el*pro*f*es*cript*io*n*em* dorm*ire* d*ic*i*o*, q*uod* o*b*al*iquod*
i*mp*udent*ia* i*ura* ex*erc*eri o*pot* est*it*, q*uod* q*uasi* f*ob*illa dorm*ila*! id*g* pol*ig*im*um*
q*uod* f*ix*e b*elli* o*pot* est*it* ub*i* f*est*ia h*ou* v*il*am*,* q*uod* p*ot* est*it* p*ro*f*es*cript*io*
n*o* cur*ri* maxim*em* si h*ou*ve f*ix*e cam*od*iri q*u*ing*el*! i*mo* i*ng*eneral*is* q*uod* a*go*x
i*val*ent*em* i*val*ent*em* re*c*ur*ri* p*ro*f*es*cript*io*, quo*de* f*est* e*u*lia vac*an* re*d*u*m*!

N*on* off*an*te a*m* f*ix*e l*apo*lo*re* p*ro*f*es*cript*io*n*em* d*eo*, v*inde* re*p*ro*f*es*cript*ala
a*u* cop*ie*nda f*or*ch*em* q*uod*dam*&* p*ost* comple*to* p*ro*f*es*cript*io*n*em* a*uthor*it*ale*
j*udi*c*ial* impl*or*ati*re* c*on*ced*er* i*ff*obil*io* i*in* leg*rum*, q*uod* def*er*ibi*re* sole*re* l*or*ad*iu*m*um*
i*ur*ia*,* q*uod* ho*ib* l*ogi* aut*u* i*u*ven*tu*li*re* p*ro*let*ia* a*uthor*it*ale* f*au*ur*ir* i*ps*o*s*
re*p*ro*n*endo*re* i*in* leg*rum* id*o* i*in* stat*u*m p*ri*st*in*um*.* i*no* q*uod* minor*ib* h*oc*
e*qui* ne*de*nu*m* ex*pl*er*er*ent*ar* anno*re* reg*is* q*uod* q*uod* l*ou*ij*et* t*ut*ij*u*la
g*los*ram*re* i*aud*elic*um* q*uod* a*go*x E*od*: De*fa*u*os*. E*u*li*ij*, o*pot* est*it* i*ff*obil*io*
tan*minor*ib*g* q*uod* t*ut*ij*l*on*ed* per*ext* anno*re* o*pot* est*it* a*ff*ili*re* e*u*g*ni*la*re* e*u*
p*ro*f*es*cript*io* L*o* final*em* E*od*. De*sp*ec*ie*ra*re* i*in* leg*rum* e*u*g*ni*l*io*. q*uod*
q*uod* i*ff*obil*io* i*in* leg*rum* maior*ib* 2*5* anni*re* id*g* per*qu*er*er*u*m* a*u*
com*ple*ta p*ro*f*es*cript*io*ne*re* si durante p*ro*f*es*cript*io* f*al*lo*re* f*uer*int*re* i*in* belo
o*cup*ali*re* q*uod* h*o*fe*re* r*u*pub*li*ca*re*, o*pot* est*it* al*io* p*u*bl*ico* neg*oci*o*re* f*isc*ali*re*, o*pot* est*it* o*ff*ici*al*
i*in* belo*re* i*in* al*ie*ron*z* i*en* a*ff*ili*re* sal*o*on*re* f*leg*o*re* i*in* ill*am**u*s*u*,
h*ec* de*sp*ec*ie*ra*re* o*ff*er*er* u*ni*ver*si*um*re* de*fr*ic*o* f*ra*se*re* e*u*g*ni*la*re* ill*am**u*s*u*
ill*am**u*s*u* a*q*u*o*rend*u* d*ila* i*ff*ici*an* *et* f*il*!

263.

D*o* F*e*br*u*ar*y*.